

௮. 50631

மீ T. 12010

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதீஸர்
எ ன் ன
திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்
அருளிச் செய்த

அஷ்டப் பிரபந்தங்கள்.

திருவரங்கத்துசற்றிருநாயம், திருவரங்கம்
கலம்பகம், திருவரங்கத்துமலை,
திருவரங்கத்தந்தாதி, திருவேங்கடமலை,
திருவேங்கடத்தந்தாதி, நூற்றெட்டுந்
தருப்பதியந்தாதி, அழகரந்தாதி.

இ ள ள

திருநாராயணபுரம்

ஸ்ரீமாவ். கோவிந்தராஜ ஐயங்கரவர்களால்
பதித்திருத்தப்பட்டு,

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அவர்களது

நற்றமிழ்விவர அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

[இதன்மீது]

1903.

[அண் 8.

16, சாவணப்பெருமான்முதலிவிதி,
புரசை, சென்னை.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸ்

என்கிற

திவ்வியகவி

பிள்ளைப்பெருமானாயங்கார் சரித்திரம்.

கருவிலே திருவுடையராய்த் தேவநான்மறை வேதியர் குலதிலகராய் உவந்தரித்துப் பிள்ளைப்பெருமாள் என்னுந் திருநாமங்கொண்டு வேதவேதாந்தங்களில் நுபுணரானதுமன்றிப் பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளிலும், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களிலும், நாதயாமுந யதிவராதிகளாகிற ஆசாரியர்கள் அருளின ரஹஸ்யார்த்தங்களிலும் வல்லவருமாய்ப் போருகிற இவர்,

“வாழ்விப்பா நெண்ணமோ வல்வீனீயி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா நெண்ணமோ வஃதறியேன் - தாழ்வில்லாப்
பாடலழகார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழகாரின் குறிப்பு.”

என்று அத்தியவசித்துத் திருமலைநாயகர் மதுரையில் அரசாட்சிசெய்கிற காலத்தில் அவரது ராஜாங்கசேவைகளில் ஒரு ராயசமென்னும் உத்தியோகம் பெற்றுத் தமக்குசிதமான வருணசிரம தருமங்களில் வழுவாது காலக்ஷேபராய்க் “குழலிசை யளிமேவு கூரம்வந்தருள் குருபரனிருபாத போதடைந்த” திடசித்தராகையாலே,

“வானிட்ட கீர்த்தி வளர்கூரத் தாழ்வான் மகிழுவந்த
தேனிட்ட தார்பும் பெருமாள் குமாரர் கிவனையயன்
ருனிட்ட சாபர் தொடைத்தா ளரங்கர்சங் காழியும்
நானிட்ட நென்றருள் பட்டர்பொற் றூட்கதி நந்தமக்கே.”

நெருப்பேறென் ருசாரியருசி கணக்கவுடையராய் வருகிறநாளில் ஒருநாள், ராஜசபையில் உத்தியோக நடத்துகிறவர்கள் நடுவே தாமுங் கூடலிருந்து காரியஞ்செய்து வருகிறபோது, தமது உத்தரீயத்தை இரண்டுகையிலுங் கொண்டு “கிருஷ்ண, கிருஷ்ண” வென்று தேய்த்தனர்.

அதுகண்ட சிலர், ஐயங்காரே நீர் நிரந்தரம் பகவத் ருணனுபவசீலரே சரி, ஆனாலும் உமது உத்தரீயத்தை இங்ஙனேன் செய்தீரென்று வினவ, அதற்குநேர்விடை, ஆம் அருகுபத்தத்தின் சுவாலை தாவியெயிரிந்த திருத்திரை ஜுவீந்து நம்பெருமானும் திருத்தேரில் எழுந்தருளுகிறாரென்றார். அங்ஙன்கேட்டவர்கள், திருவரங்கம் பெரியகோயில் திருவீதியில் நம்பெருமாள் திருத்தேர் உற்சவங் கண்டருளுகிற தமக்கெங்கனே தெரியலாயிற்றென்று, கதைத்து, ஏதோ உமக்கிங்ஙனே ஒரு பிரமமுண்டாயிருக்கிறதானால், ராஜசேவைக்கு முழுதும் விரோதமாகாதே என்று ஐயங்கார்விஷயத்தில் இரக்க

பிள்ளைப்பெருமானாய்தார் சரித்திரம்.

முள்ளவர்களாயொழிய, இங்கே திருத்தேரிலே திருத்திரையிலே பந்தம்
கிண்டி சுமாவேதாவி எரியச்செய்தே, தேரின்மேலே பெருமானைச் சேலித்து
நின்ற ஐயங்கார்கண்டு திரையைப்பற்றி உதறிக் கீழே தேய்த்து அலித்துரு
யினதாக அர்ச்சகர்முதலான முதுவிகள் தெரிந்து உடனே தோஷபரிசாரஞ்
செய்து திருத்தேர் ஈடத்தியரு நிறுள்ளன்.

பின்பு நாயகர் ஞானபதியுள்ளது கையாலே அவருக்கு இக்குத்தை
விசேஷம் தலத்தாராலே தெரிந்து துன்பப்பரவசராய் ஐயங்காரைநோக்கி,
திருத்தேருந்தவந்துக் கெங்குணை போயினீமென்ன, அதற்கு ஐயங்கார்,
எனக்கு மாநலாநபவமேயல் உடையிலுக்குப் போனதில்லையென்ன, நாய
கர், அதுகேசித்து நீர் உற்சவத்தன்னு அங்கிருந்ததாட்ச சொல்வது பொய்
யோவென்ன, அப்போது இவர் உத்தரீயத்தைச் “கிருஷ்ண கிருஷ்ண”
வென்று தேய்த்ததன்கண்ட சிலர், இங்குனெயன் றுண்மைகூற, நன்றுநன்
றென அநிசயித்து அன்றிரவு வித்தினைப்பிதாவில் நாம் நம்பெருமாள் சரிதி
க்குப் போனதாகவும், தென்றிருக்காவேரியில் ஐயங்கார் தோதவத்தித் தா
மதையோராய் நிற்கக்கண்டு, அவருடனே சந்திவிக்குப்போய்ப் பெரியபெரு
மானைச் சேலித்து நீரும்போது ஐயங்காரைக் காணமல் மயங்கிக் கண்விழி
த்து விழிந்தபின்பு ஐயங்காரை எவ்வைத்து, நீரோ மஹானுபவராயிருக்கி
றீர், இனி என்சேவைக்குத் தக்கீயல்லீர், உமக்கென்ன வேண்டுமென்ன,
பெரியகோயிலில் தயிரைப் பிரசாதமும், அங்குத்தை வாசமும் வேண்டு
மென்ன, அன்று தொடர்ச்சிச் சலவைக்கல் மண்டப்பிரகாரத்தில் உ
மேற்கு மூலையில் ஒரு அறையும், தயிரைப் பிரசாதமும் கிடைச்சுட்டி
செய்து ஐயங்காரை அனுப்பிவிட, ஐயங்காரும் அங்கனே யெழுந்தருளி
யிருந்து பெரியகோயிலுக்குக் கலம்பகம். அந்தாதி, மாலை, ஊசல். அழகர்
திருமலைக்கு அந்தாதி, திருவேங்கடத்துக்கு மாலை, அந்தாதி, தூற்றெய்தித்
திருப்பதிக்கும் ஓரந்தாதிமுதலிய பின்பு தங்கனருளரிச்செய்து “பாசுமாமடியர்
பா” லென்கிறபடியே அரவந்தாதபவராய் வருகிறவர் ஒருநாள், தமது திரு
வடிகளில் சம்பந்தமானவர்களுக்கு நமக்கு அந்திமதிசை பசுமாட்டினாலே
முடிவாம் என்று தெரியச்சொல்லி, அப்படியே சக்கரவர்த்தித் திருமான்
சேவையாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாயர் சந்தியில் சேலித்துக் கிடக்கச்செய்தே,
ஒரு கொண்டிப்பசு வந்து தவறி அவர்மேல் விழ, அது விழுந்ததனாகிய
துன்பத்துடனே,

“துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே

அளவீ மெருகுச்சு மாச்சே - முளரிச்

கந்தநால் குளிர்ந்தே கண்ணுமப்பஞ் சாச்சே

இங்கா உடங்கா வினி.”

என்று திருநாட்டிச் செழுந்தருளினுரைப்பது பிரசித்தம். இன்னும்வரதீ
வைபவங்களெல்லாம் தெரித்தோராலே கேட்டுணர்க.

[இச்சரித்திரம் திரிசராபரம் வித்வான் கோவிந்துபிள்ளை அவர்க

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸ்

என்குற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானாயங்கார்

அருளிச்செய்த

திருவரங்கத் தூசற்றிருநாமம்

என்னும்

சீரங்கநாயகர் ஊசற்றிருநாமமும்,

நீர் திருப்பேரர் ஆகிய கோமீனியப்பணையங்கார் அருளிச்செய்த

சீரங்கநாயகியார் ஊசற்றிருநாமமும்.

தனியன்.

அண்டப்பர் தரிப்பற்று கால்களாக

வறிவுவிட்டங் கரணஞ்சங் கிலிகளாகக்

கொண்டபிறப் பேபலகை வினையசைப்போர்

கொடுநகை சுவர்க்கப்பூ வெளிகடம்மிற

றண்டலிலேற் றம்மிறக்கந் தங்கலாகத்

தொமாறி யிடருதற்கு மூசன்மாநத்

தொண்டர்க்கா மணவாளர் பேரர்குடித்

தொகுத்திட்டார் திருவரங்கத் தூசருளே.

காப்பு.

புதகைகர்ப் பட்டர்மீரான் சரண்கள்போற்றி

பொழுகைபூ தன்பேயார் பாதம்போற்றி

சதுமறைச்சொற் சடகோபன் சரணம்போற்றி

தமிழ்ப்பாணன் ரெண்டரடிப் பொடித்தாள்போற்றி

முதுபுதச்சேர் மழிசையர்கோன் பதங்கன்போற்றி

முருக்குவசே கரன்கலியன் கழல்கன்போற்றி

மதுரகவி யெதிராசன் கூரத்தாழ்வான்

வாழ்வுன பட்டர்திரு வழிகன்போற்றி.

சீரங்கநாயகர் ஊசல்.

நூல்.

திருவாமுத் திருவாழி சங்கம்வாழத்
 திருவனந்தன் கருடன்சே னேயர்கோன்வாழ
 வருண்மாதன் முதலாமாழ் வார்கன்வாழ
 வனவில்குணத் தெதிராச னடியார்வாழ
 விருநாலு திருவெழுத்தி னேற்றம்வாழ
 வேழுவகு நான்மறையு மினிதுவாழப்
 பெருவாழ்வு தந்தருணம் பெருமானெங்கள்
 பெரியபெரு மாளரங்க ராடிருசல்.

(க)

உயரவிட்ட கற்பகப்பூம் பந்தர்நீழ
 லொண்பவளக் கானிறுவி யூடுபோட்ட
 வயிரவிட்டத் தாடகச்சங் கிலிகனாற்றி
 மரகதத்தாற் பலகைதைத்த வுசன்லீதே
 தயிரிலிட்ட மத்துழக்குடி வெண்ணெய்க்காடித்
 தடமறுகிற் சூடமாடித் தழல்வாய்நாக
 மபரவிட்டன் ருடியலீ ராடிருசல்
 அணிபரங்க நம்பெருமா ளாடிருசல்.

(உ)

மீன்பூத்த விசம்பதுபோற் றாளங்கோத்து
 விரித்தநீ லப்பட்டு விதானந்தோன்ற
 லான்பூத்த கலைமதிபோற் கவிகையோங்க
 மதிக்கதிற்போற் கவரியிரு மருங்கும்வீசக்
 கான்பூத்த தனிச்செல்வன் கிலையுண்மின்னர்
 கருமுகில்போற் கண்மணிவா சிகையினுப்பண்
 டென்பூத்த தாமரையாண் மார்பிலாடத்
 தென்னரங்க மணவாள ராடிருசல்.

(ஈ)

மீதுசரனும் புரவலரும் வானநாட்டுப்
 புத்தேளிர் குழவுமவர் பூவைமாரும்
 வாகுலனு மலரயனு மழுவலானும்
 வணங்குவா டவசரம்பார்த் திணங்குகின்றார்
 துசடைய கொடித்தடந்தேர் மானந்தோன்றச்
 சுடரிண்டும் பகல்விளக்காத் தோன்றத்தோன்றுந்
 தேசடைய திருவரங்க ராடிருசல்
 சீரங்க நாயகியோ டாடிருசல்.

(உ)

மலைமகளு மரனுமொரு வடந்தொட்டாட்ட
 வாசவனுஞ் சசியுமொரு வடந்தொட்டாட்டக்
 கலைமகளு மபனுமொரு வடந்தொட்டாட்டக்

சீவந்தரங்கி ஊரல.

வலைமகரப் பார்ச்சடலு ளவதரித்த
வலர்மகளு நிலமகளு மாயர்காதற்
றலைமகளு மிருமருங்கி லாடவெந் க
டண்ணரங்க மணவாள ராடிருசல்.

(6)

திருவழுதி வளநாடன் பொருளைச்சேர்ப்பன்
சீபராங் குசமுனிவன் வஞ்சச்செல்வன்
றருவளருங் குருகையர்கோன கரிமாரன்
சடகோபன் தமிழ்வேதத் ததியர்பாடத்
கருணைபொழி முகமதியங் குறெவ்வாடத்
கரியகுழல் கத்தாரி நாமத்தாட
வருகிருக்குந் தேவியர்க ளதுகொண்டாட
வணியரங்கத் தெம்பெருமா ளாடிருசல்.

(7)

வையமொரு பொற்றகட்டித் தகளியாக
வார்துடலே நெய்யாக வதனுட்டேசகி
வெய்யகதிர் விளக்காகச செஞ்சொன்னாலை
மெல்லடிக்கே குட்டிஎன் மேன்னமடாத்
துய்யமதி மண்டலத்தின் மறுவேடாப்பச
சோதிவீடு சுத்தாரி சலங்கோராமச
செய்யதிரு முகத்த ந்க ராடிருசல்
சேங்க நாயகியோ டாடிருசல்.

(8)

அன்பென்னு ளன்பொருளோர் தகளியாக
வார்வமே நெய்யாக வதனுட்டேசகி
யின்புருகு சிந்தையிடு திரியாநானத்
திலகுவிலக் கேற்றினு னிசையப்பாடப்
பொன்புரையும் புசமுநையூர் வல்லியாரும்
புதுவைக்க காண்டாநா ம புடைசேர்த்தாட
முன்பிலும்பின் பழகியும் பெருமாடொல்லே
முடிவருக் கும்பெருமா ளாடிருசல்.

(9)

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேனென்றுந்
திகழருக்க னணிநிறமுந் திகிரிசங்கு
மிருட்கொண்ட கருங்கங்கு லிடையேகோவ
லிடைகழியிற் கண்டபிரா னேற்றம்பாட
மருக்கொண்ட கொன்றையான் மலரின்மேலான்
வானவர்கோன் முதலானோர் மசுடகோடி
நெருக்குண்ட தாளங்க ராடிருசல்
நோக்கு மணவாள ராடிருசல்.

(10)

நான்முகனை நாரணனே படைத்தானந்த
நான்முகனு நக்கபிரா னைப்படைத்தான்
யான்முகமா யந்தாதி யறிவித்தேனென்
றியார்க்கும்வெளி யிட்டபிரா னியல்பைப்பாடப்
பான்முகமார் வுளநேமிப் படைகள்காட்டப்
பாசடைக டிருமேனிப் படிவங்காட்டத்
தேன்முகமா முளரியவ யவங்ககூகாட்டச்
செழுந்தடம்போ லரங்கேச ராடிருசல்.

(ய)

மருளிரிய மறமிரிய வனைத்துயிர்க்கு
மயலிரிய வினையிரிய மறையின்பாட
விருளிரிய வென்றெடுத்துத் தொண்டர்தீங்க
ளிடிரிய வுரைத்தபிரா னிட்டம்பாட
வருளிரிய வறமிரிய வுலகையாண்ட
வாடகத்தோ னகம்பரனென் றபிமானித்த
பொருளிரியச் சொல்லிரிய மார்வங்கிண்ட
பொன்னிகூழ் திருவரங்க ராடிருசல்.

(யக)

அரனென்று மயனென்றும் புத்தனென்று
மலந்துவார் முன்றிருநா ரணனையாதிப்
பரனென்று மறையுரைத்துக் கிழியறுத்த
பட்டர்பிரான் பாடியபல் லாண்டுபாடக்
கரனென்ற டூரீசன் கவந்தனென்ற
கண்டகரா ரூயிர்மடியக் கண்டிலங்கா
புரம்பென்ற சிலையரங்க ராடிருசல்
புகழுறையூர் வல்லியோ டாடிருசல்.

(யஉ)

மருமலைப் பசுந்துளவத் தொடைகளோடு
வைகறையில் வந்துதிருத் தூயிலுணர்த்தித்
திருமலை திருவடிக்கே சூட்டிநிற்குந்
திருமண்டங் குடிப்பெருமான் சீர்நடப்பாடப்
பெருமலை யடைந்துலக மதிமயங்கப்
பேணாதார் படக்கதிரோன் காணாதேக
வொருமலைப் பகலிலழைத் தொளித்தநேமி
யொளியுள்ளா ரரங்கேச ராடிருசல்.

(யக)

காரங்கத் திருவருவஞ் செய்யபாத
கமலமுதன் முடியளவுங் கண்டுபோற்றச்
சாரங்க முனியையூர்ந் தமலகுதி
தனையுரைத்த பாண்பெருமா டகைமைபாட

வாசங்கொள் பாற்கடல்விட் டபனாரேறி
யயோத்திரக ரிழிந்துபொன்னி யாற்றிற்சேர்ந்த
சேங்க மணவாள ராடிஞ்சல்
சேங்க நாயகியோ டாடிஞ்சல்.

(௧௪)

விழிபறித்து வெள்ளியைமா வலியைமண்ணும்
விண்ணுலகும் பறித்தகுறல் வேடத்தும்மை
வழிபறித்து மந்திரங்கொண் டன்ப கங் ள்
வல்லினையைப் பறித்தபிரான் வண்மைபாடச்
சுழிபறித்த கங்கைமுடி யடியிற்றோயத்
கொழுதிரக்கு முக்கணனான் முகனாச்செய்த
பழிபறித்துப் பவிவொழித்தா ராடிஞ்சல்
பள்ளிகொண்ட திருவரங்க ராடிஞ்சல்.

(௧௫)

போதனார் லெட்டெழுத்து நமனாரிட்ட
குற்றெழுத்தும் புனவெழுத்தாய்ப் போகமுதன்
வேநமா யிரத்தமிழு மெழுதியுந்நாண்
மேன்மைபெறு மதுரகவி வியப்பைப்பாட
வோதமார் மீன்வடிவா யாயையேனத்
துருவாகி யரிகுறண்பு விராமமாகித்
கோதிலாக் கண்ணனுப்க் கற்கிபாகுங்
கோயில்வா முரங்கேச ராடிஞ்சல்.

(௧௬)

ஆமுதி னின்பமிகு சுடகோபன்சொல்
லாயிரமுந் தெரிந்தெடுத்தே யடியார்க்கோறு
நாரதனு மனமுருக விகைசுள்பாடு
நாதமுனிந் திருநாம ஈலங்கன்பாடப்
பாரதனிற் பாரதப்போர் முடியமூட்டிப்
பகைவேந்தர் குலத்தொலையப் பார்த்தன்றெய்வத்
தேரகவரில் வருமரங்க ராடிஞ்சல்
சேங்க நாயகியோ டாடிஞ்சல்.

(௧௭)

வம்பமருஞ் சிகைமுத்து றறித்தனானி
வாதியரை வெல்லாளவந்தார்க்கன்பா
மெம்பெருமா னார்க்கெட்டு மிரண்டுப்பேசி
யிதமுனைத்த பெரியநம்பி யிரச்சம்பாடத்
தம்புருநா ரதர்நாத கீதம்பாடத்
தொண்டர்குழா மியல்பாடச் சுருதியாட
நம்பெருமா டிருவரங்க ராடிஞ்சல்
நான்முதனார் தாதையா டாடிஞ்சல்.

(௧௮)

ஐங்கோலு! மொருகோலு நீர்க்கோலம்போர்

லழியமுனிந் தறுசமய மசற்றியெங்கள்
செங்கோலே யுலகனைத்துஞ் செல்வமூக்கோ
நிருட்சையிற்கொ ளெதிராசன் செயத்தைப்பாடச்
சங்கோல மிடுப்பொன்னித் துறையினின்றே
சுவழந்தேறி மறுகுதொறுந் தள்ளினு
நங்கோயி னம்பெருமா ளாடிருசல்
நக்கன்மு தாதையா ராடிருசல்.

(11க)

அவத்தப்புன் சமயச்சொற் பொய்யைமெய்யென்
றணிமிடறு புழுத்தான்றன் னையின்மேவிச்
சுவத்துக்கு மேற்பதக்குண் டென்றுசீட்டுந்
திருக்கூர வேதியர்கோன் செவ்வீபாடப்
பவத்துக்கப் பிணிரீங்க நரகந் தூரப்
பரமபதங் குடிமலியப் பள்ளிகொள்ளு
நவத்துப்புச் செங்கனிவாய்க் கரியமேனி
நம்பெருமா ளரங்கேச ராடிருசல்.

(120)

சுந்தாடும் பொழிப்புதூர் முச்சோற்செவ்வன்
ரன்மருக னாகியிரு தாளுமான்
கந்தாடைக் குலதீபன் முதலியாண்டான்
கடன்ஞாலந் திருத்தியருள் சுருணைபாடக்
சொந்தாருந் தளவாடச் சிறைவண்டாடக்
குழலாட விழியாடக் குழைக்காதாட
நந்தாடந் கதையாடத் திகிரியாட
நன்மாடத் திருவாங்க ராடிருசல்.

(12க)

திருக்கலிய னனுக்கர்திருப் பணிசெய்யன்டர்
சேங்க நான்மறையோ ருள்ளுஞ்ச்செவ்வர்
தருக்குமிசைப் பிரான்மார்பா ரளந்நார்பாதந்
தாங்குவோர் திருக்கடகந் தரித்திநிற்போர்
இருக்குமுதல் விண்ணப்பஞ் செய்வார்வீரர்க்
கிறையவர்கள் சிபுண்ட நீரம்மற்றும்
பெருக்கமுள்ள பரிசுசங்க டொழுதாட்செய்யப்
பிரம்மாந் திருவாங்க ராடிருசல்.

(12உ)

உடுத்தினை - உரனவர்கள் சொரிந்தபூவே
உத்தித்தெழுந்த கலையதியோ வம்பர்மாத
உடுத்தினைப் பூவா ரார்த்திதானோ
யாந்தெய்வோ டின்மூரின் திருக்கணசாத்திப்

படுத்ததிருப் பாற்கடலு னின்றிப்போந்து
பாமலை பூமலை பாடிச்சூழிக்
கொடுத்ததிருக் கோதையுட னாடிஞ்சல்
கோயின்மண வாளரே யாடிஞ்சல்.

(உ௭)

வென்றிவேற் கருடுங்கண் ணசோதைமுன்னம்
வேர்வாட விளையாடும் வெண்ணெய்பாட்டும்
குன்றுபோ னாற்றடந்தோள் கீசியாடுங்
குரவைதனைப் பிணைந்தாடுங் கோலவாட்டும்
மன்றினா கிகந்தாடு மரக்காலாட்டும்
வலியரலிற் பாய்ந்தாடும் வடிவினாட்டும்
அன்றுகா னாவிழந்த வடியோங்காண
வணியரங்க ராசரே யாடிஞ்சல்.

(உ௮)

ஆரணங்க ளொருநான்கு மன்பட்டுஞ்சு
மணிசிலம்பு மடிவிடா னாசலாட்
வாரணங்கு முலைமடவார்கண் ணும்வண்டும்
வண்ணவும் புயம்பவிடா னாசலாட்ட
காரணங்க ளாயண்ட ரண்டமெல்லாங்
கமலநா பியிற்படைத்துக் காத்தழிஞ்சு
சீரணங்கு மணவாள ராடிஞ்சல்
சீரங்க நாமகனா ராடிஞ்சல்.

(உ௯)

அடித்தலத்திற் பரிபுரமுஞ் சிலம்புமாட
வணிமார்பிற் கௌத்துவமுந் திருவுமாடத்
தொடித்தலத்தின் மணிவடமுந் துளவுமாடத்
துணைக்கரத்திற் சக்கரமுஞ் சங்குமாட
முடித்தலத்திற் கருங்குழலுஞ் சுரும்புமாட
முகமதியிற் குறுவேர்வுங் குழையுமாடக்
கடித்தலத்தி லரைநாணுங் கலையுமாடக்
ராவிரிசு முரங்கேச ராடிஞ்சல்.

(௩௦)

பரந்தலைக்கும் பாற்கடலுட் பசுஞ்சூற்றுகாண்டல்
படிந்ததெனச் சிடந்தபடி படிமேற்காட்டி
வரந்தழைக்க விரண்டாற்றி னடுவேதோன்றி
மண்ணுலகை வாழவைத்த வளத்தைப்பாடப்
புரந்தரற்கும் பெருமானே யாடிஞ்சல்
போதனுக்கும் பெருமானே யாடிஞ்சல்
அரன்றனக்கும் பெருமானே யாடிஞ்சல்
வணியரங்கப் பெருமானே யாடிஞ்சல்.

(௩௧)

உமையக் கதிருதிரச் சண்டவாயு

வுலகலைப்ப வடவைசுட வுதனியேழுங்
கெமொறு திரிதருகா ஹிர்களெல்லாங்
கெடாதுவயிற் றுள்ளிருத்துங் கீர்த்திபாட
நெமொயப் பிறவியெல்லாம் பிறந்திர்து
நிலத்தோடும் விசம்போடு நிறயத்தோடும்
தமோறித் திரிவேனை யருள்செய்தாண்ட
தண்ணரங்க நாயகனா ராடிஞ்சல்.

(௨௮)

முருகனுறை குறிஞ்சித்தேன் முல்லைபாய
முல்லைநிலத் தயிர்பானெய் மருத்தோட
மருதநிலக் கொழுப்பாகு நெய்தற்றேங்க்
வருபுனற்கா விரிசூழ்ந்த வளத்தைப்பாடக்
கருமணியே மரசுதமே முத்தேபொன்னே
கண்மணியே யாருயிரே கணியேதேனே
அருள்புரிவா மென்றவந்தம் மகத்துள்ளைகு
மணியாங்க மாளிகையா ராடிஞ்சல்.

(௨௯)

புண்டரிகத் தவன்றவஞ்செய் திறைஞ்சங்கோயில்
புரிசடையோன் புராணஞ்செய் தேத்துங்கோயில்
பண்டிராவி குலத்தரசர் பணிந்தகோயில்
பரிந்திலங்கைக் கோண்கொணர்ந்து பதித்தகோயில்
மண்டபமுங்கோபுரமு மடிலுஞ்செம்பொன்
மாளிகையுந் தண்டலையு மலிந்தகோயில்
அண்டர்நொழுந் திருவாங்கம் பெரியகோயி
லமர்ந்துறையும் பெருமானா ராடிஞ்சல்.

(௩௦)

அருவரங்க டருபராங் குசனையாதி
யாழ்வார்க டம்பிரா னாடிஞ்சல்
இருவரங்க வொளிக்ககலா விருளகற்று
மெதிராசன் டம்பிரா னாடிஞ்சல்
தருவாங்க ணீள்பொழில்கு ஈத்துவேதா
சாரியனா டம்பிரா னாடிஞ்சல்
திருவரங்கத் துணியாங்கத் திருமுற்றத்துத்
தெய்வங்க டம்பிரா னாடிஞ்சல்.

(௩௧)

உணராத மதுலைநங் குதலைச்சொல்லை
யுளமுருகித் தந்தைதா யுவக்குமாபோற்
தணவாமம் சுற்பிப்பார் தஞ்சொற்கேட்டுத்
தந்தையுரைத் தந்தையா தரிக்குமாபோற்

பணவாள ராமுடிமேற் படியேழ் போற்றும்
பட்டர்திருத் தாட்சுடிமைப் பட்டகாதன்
மணவாள தாசன்ரன் புன்சொற்கொண்ட
மதிலரங்க மணவாள ராடிஞ்சல்.

(௬௨)

போதாரு நான்முசுனே முதலாயுள்ள
புத்தேளிர் தொழுநாதன் ஐவனிக்கெல்லாம்
ஆதார மாந்தெய்வ மானராத
னனைத்துயிர்க்கு நாதனணி யரங்கநாதன்
சீதார விந்தமலர்த் திருவ்னாதன்
திருஆசற் திருநாம மொருளாவெட்டும்
வேதாசா ரியப்பட்டந்க் கடிமையான
வெண்மணிப்பிள் ளாப்பெருமாள் விளம்பினானே.

(௬௩)

சீரங்கநாயகர் ஊசல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

சேங்கநாயகியார் ஊசற்றிருநாமம்.

காட்டி.

புருகூரு மகிழ்மலை யணியுமாப்பன்
முத்தமிழன் ஈலித்தலைவன் முனிவர்வேந்தன்
திருகூரு மனத்திருணிக் குதயபாஹு
சீபராங் குசயோகி திருநாவீரன்
அருகூருந் தண்பொருளை வழுநீராட
ணக்கமலம் பாடினா னன்னாமேறி
குருகூரன் சடகோபன் கழரிமாநன்
கோகனகு மல்சடியின் குணங்கள்போற்றி.

நூல்.

நீராழி நிறத்தாங்க ராடிகள்வாழ
நெடுமேகுடப் பணிவாழக் கருடன்வாழப்
பேராழி செலுத்தியசே னையர்கோன்வாழப்
பேய்பூதன் பொய்கைமுதற் பதின்மர்வாழ
தூராழிக் கதிர்வாழத் திங்கள்வாழ
வும்மடியார் மிகவாழ வுலகம்வாழச்
சேராழி சங்குகதை சிலவாள்வாழச்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ச)

துங்கமலர்ப் பந்தரின்னீழ்ப் பதுமராகத்
தூணிறுத்தி வயிரலிட்டந் தொகுத்தமீதிந்
தங்கநெடுஞ் சங்கிலிவிட் டதின்மாணிக்கத்
தலிகபுனைந் தலங்கரித்த வுசன்மீதின்
மங்கலகாண் டிருவாவா ராடிஞ்சல்
மதிலரங்கர் தமக்கினியா ராடிஞ்சல்
செங்கமல மாளிகையா ராடிஞ்சல்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(உ)

கீழ்மூரு மதுகாமுங் குழலிலாடக்
கத்தூரி யுடனவேர்வு முகத்திலாட
நெடுவீழியு மணித்தோடு குழையிலாட
கேர்வியுஞ் குடகமுங் கரத்தினாட

உடமணியுங் கண்டிகையுந் தனத்திலாட
மகலையு மேலையு மருக்கிலாடத்
திடமறையும் பரிபுரமும் பதத்திலாடச்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(௩)

கலைமடந்தை வணங்கியொரு வடந்தொட்டாட்டக்
கற்புடைய வள்ளியொரு வடந்தொட்டாட்ட
மலைமடந்தை பரிவிலொரு வடந்தொட்டாட்ட
வானவர்கோன் மடந்தையொரு வடந்தொட்டாட்ட
அலர்மடந்தை நிலமடந்தை யுலகம்வாழ
அருண்மடந்தை பொருண்மடந்தை யழகார்பெற்றிச்
கலைமடந்தை திருமடந்தை யாடிஞ்சல்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(௪)

கோரணைய திருவரங்க மணவாளற்குந்
கண்களிப்ப மனமுருக வுறிவுசோர
மூரவெழுப் புளகமுதப் புயம்பூரிப்ப
முகமலர மெங்குதைய மோகமேற
ஆரமுதே பசுங்கிளியே முத்தேப்பொன்னே
யன்னமே பென்னம்மே யழகின்பேறே
சீரியசிற் றிடைபணங்கே யாடிஞ்சல்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(௫)

வீறுபொய்கை பூதத்தா ரிருபாட்டுன
விளக்கேந்த மயிலையர்கோன் வியர்துகாண
மாறன்மறைத் தாழ்ந்தார கவிரின்றேத்த
வாழ்குவசெ கரன்பாணன் கவியன்போற்ற
ஆறுசம யத்திருந்தோ னருகில்வாழ்த்த
யணிபுதுவை வேதி பர்பல் லாண்டுபாடத்
தேறுதொண்ட ரடிப்பொடிதா ரடியிற்கூட்டச்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(௬)

நாமமுனி. தவபாக மாறன்பாடல்
நயந்தெழுத் வேதனெழுத் தழிந்தவாறும்
போதனெதி ராசன்வளை யாழ்மண்ணேர்
புயந்தெழுதக் கூற்றினெழுத் தழிந்தவாறும்
ஏதரின்கூ டத்தாழ்வான் பதக்குண்டென்றே
பெழுதிடவா துபர்கனெழுத் தழிந்தவாறும்
தீதில்குணத் தடியார்க டிண்ணோழ்த்தச்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(௭)

திருக்குடனே யுமது திரு வுளத்துக்கேற்கத்
தங்கடங்கள் பணிவிடைக டலைமேற்கொண்டு
வருக்கமுடன் பத்துவகைக் கொத்துளோரும்
மற்றுமுள்ள பரிகரமும் வந்துருழ
அருக்கனென முடிவிளங்க வழுவூற
அண்டர்கள்பூ மழைபொழிய வடியார்போற்றச்
செருக்கிவினோ யாடியுகந் தாடிஞ்சல்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(அ)

பின்னாவு கொடிமதிக்கும் கூடவேந்தன்
வேதாசா ரியன்னனை யாடிஞ்சல்
பின்னாத பரசமயக் குறும்பறுக்கும்
பெரியநம்பி யுளத்துறைவா ராடிஞ்சல்
கந்தாடைக் குலத்தில்வரு மழுகோன்வாழக்
கருணைவிழிக் கடையருள்வா ராடிஞ்சல்
செந்தாரும் பசுந்தாரும் புடையுலாவச்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ஆ)

ஆரணஞ்சேர் வில்லிபுத்தூ ருறையூர்வாழ
வவதரித்த நாயகியா ராடிஞ்சல்
பேரணிபூ ணழுகுடையார் தாமேயென்னும்
பெண்டுகடந் நாயகியா ராடிஞ்சல்
நாரணர்பூ ரீணர்பெரிய பெருமானெங்கள்
நம்பெருமா னாயகியா ராடிஞ்சல்
தேரணியு நெடுவீதி புடைசூழ்கோயிற்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(இ)

கோலமந்தா னிலமுலவ வதனலாடுங் ✓
கோகனகத் திருந்தாடு மன்னம்போல
மாலரங்கர் திருமேனி வண்மையாலு
மழைமுகில்கண் கெந்தாடு மயிலும்போல
வேலைகடைந் திடவதனி லெழுந்தபோது
வெண்டிரைமே லசைந்தாடும் வீறுபோலச்
சீலமுடன் மாணிக்கத் தவிசிலேறிச்
சீரங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ஈ)

குடமாடிச் சீராடி வெண்ணெய்க்காடிச் ✓
குரவைதனைப் பிணைத்தாடித் கோளராவின்
படமாடி விளையாடு மந்நாளந்தப்

வடமீடக் குழைநாட விடைதள்ளாட
வீளையாட விளையாடி மாலையாடத்
திடமாடக் கொடியாடத் திகழுங்கோயிற்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(யஉ)

கெடுத்தாருங் குழைசைய வாடிஞ்சல்
சூலமதரக் குழையசைய வாடிஞ்சல்
நந்தாருங் கரமசைய வாடிஞ்சல்.
நல்கிபநா லிடைபசைய வாடிஞ்சல்
சந்தாருத் தனமசைய வாடிஞ்சல்
தரளமணி வடமசைய வாடிஞ்சல்
செந்தாளிற் சிலம்பசைய வாடிஞ்சல்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ய௩)

கரியகுழ லசையுமென வரிவண்டார்ப்பக்
கழையணிதோ ளுதிருமெனத் தொழுகளார்ப்ப
மருமலர்க்கை யலங்குமென வீணுகளார்ப்ப
வடிவமெல்லாம் வருத்துமென மறைகளார்ப்ப
இருமுலைகள் குலுங்குமென வடங்களார்ப்ப
விடையொசித்தே யிறுமெனும் கலைகளார்ப்பத்
திருவடிகள் சிவக்குமெனச் சிலம்புமார்ப்பச்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ய௪)

மேவியபங் கயன்றவஞ்செய் திறைஞ்சுங்கோயில்
வேணிபரண் புராணநூல் விளம்புங்கோயில்
தாவுதினைக் காவேரி புடைசூழ்கோயில்
சந்திரலா விபின்மருங்கு தழைத்தகோயில்
பாவனர்சத் தாவரண முடையகோயில்
பணிபணிசே ரோங்கார மானகோயில்
தேவர்தொழுத் திருவரங்கம் பெரியகோயில்
சேங்க நாயகியா ராடிஞ்சல்.

(ய௫)

சேங்கநாத் திருவரங்கர்க் கூசல்பாடிச்
சாத்தினுன் பேரனென்னுந் தன்மையாலும்
ஆருங்கண் டேதெளிபு மவன்சொல்பாட்டினு
அதிசயத்தை யறிவனென்னு மாயசையாலும்
பாடுங்கும் புகழ்வேத விபாசப்பட்டர்
பதம்பணிகோ னேரியப்பன் புன்சொல்லாகச்
சேங்க நாயகியார்க் கொருபத்தாறு
திருஞ்சற் திருநாமங் செப்பினுனை.

(ய௬)

சேங்கநாயகியார் ஊசல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸ்

என்கிற

திவ்வியகவி, பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

அருளிச்செய்த

கோயிற்கலம்பகம்

என்னும்

திருவரங்கீகலம்பகம்

மூலபாடம்.

தனியன்கள்.

மேரிசை வெண்பா.

ஆழ்வார்முன் பின்னவர்க்கு மாமறைதந் தூர்தமிழால்
வாழ்வார் மணவாளர் மாண்பவருட் - டாழ்வாரும்
எம்போ லியர்க்கு மிரங்கியரங் கக்கலம்ப
கம்போத நல்கவைத்தார் காண்.

அறுசிக்கழிநெடில் ஆசிரியநிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருளோக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்குந் துறையி
டென்னோக்குந் காணலிலக் கியமாவ தன்றியிதி லீடு பட்டோர் [னோக்கோ
நன்னோக்கும்புத்தியும்பத்தியும்பெறுவர் முத்தியுண்டாநானென் சொல்கேன்
பன்னோக்க மணவாளர் பகரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர் பாரீர்.

காப்பு.

கட்டளைக்கவித்துறைகள்.

வேதந் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல் செய்த விடலன்பொய்கை
பூதன் மயிலையர் கோன்புகழ்ச் சேரன்புத் தூரன். ரெண்டர்
பாதந் தருந்துகண் மாமழ் சைச்சுமன் பாணன்மக்கை
நாதன் மதுர கவிகோதை பாதந் கண்ணுதுமே.

மறைப்பாற் கடலைத் திருநாலின் மந்தரத் தாற்கடைந்து
துறைப்பாற் படுத்தித் தமிழா யுரத்தின் கவையார்நதங்
கறைப்பாம் பனைப்பள்ளி யானன்ப ரீட்டங் களித்தருந்த
நிறைப்பான் கழலன்றிச் சண்ம விடாபுக்கு நழுலில்லையே.

பிடிக்கும் பரசீம யக்ருல வேழம் பிளிதவெகுண்
பிடிக்குங் குரற்சிக்க வேறனை யானெழு பாருமய்யப்
படிக்கும் புகழெம் மிராமா துசமுனி பல்ருணமும்
வடிக்குங் கருத்தினர்க் கேதிரு மாமணி மண்டபமே.

வாணிட்ட கீர்த்தி வளர்கடாத் தாழ்வான் மகிழ்வந்த
தேனிட்ட தார்தம் பெருமூன் குமார் சிவனையயன்
முனிட்ட சாபந் துடைத்தா னரங்கர்சங் காழ்புய
நானிட்ட னென்றருங் பட்டர்பொற் ருட்கதி நந்தமக்கே.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகங்குலிப்பா.

இவை எட்டடித் தாவுகள். (2.)

சீர்பூத்த செழுங்கடலத் திருத்தவிசின் ஹீற்றிருக்கு
நீர்பூத்த திருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிதைப்பறவை புறங்காப்பச் சேனையர்கோன் பனிகேட்ப
நதைப்படைலத் துழாய்மார்பி னுயிறுபோன் மணிவிளங்க
வரியதா னவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரியமால் வரைமுளரிக் காடன்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான் மறைபரவப் பாற்கடலுட் புருமணிக்குட்
டாயிரவாப் பாம்பணைமே லநிதுயிலி னினிதமர்த்தோய்.

மண்ணகந் துயர்நீங்க வானகந் தொழுதேத்தக்
கண்ணகன்சோ ணுட்டுக் காவிரிவாய்ப் புளினத்துப்
பம்புகதிர் வீசம்பிரவி பசும்புரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மதி லேழுநித்த திருவரங்கப் பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற் நகடுரிஞ்சு மணிக்கதவ நீன்வாயின்
மாணிக்க வெயில்பரப்பும் வயிரமணி விமானத்துண்
மின்னிலங்கு தொழுவலய வியன்வலக்கை கீழ்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத் திசைநோக்கித் திருநயன் துயில்வோய்கேன்.

இவை ஈரடித்தாழிசைகள். (3.)

தேவராய்த் தேவர்க்குந் தெரியாத வொளியுருவாய்
மூவராய் மூவர்க்குண் முதல்வனாய் நின்றோய்நீ.

பேர்த்துவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே யாதலினால்
வேற்றவா சகமடியேன் வினம்புமா றறியேனாஸ்.

பணித்தடங்கா திமையவற்கும் பங்கயத்தோன் முதலோர்க்கும்
பணித்தடங்காப் புகழடியேன் பணித்தடங்கற் பாலதோ.

யாங்கடவு னென்றிருக்கு மெவ்வலகிற் கடவுளர்க்கு
மாங்கடவு னையென்று வந்தான்கு வியப்பாமோ.

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மமைத்தளித்தந் தடைப்பதுநீ
நினைத்தவனை யாட்டென்ற னின்பெருமைக் களவாமோ.

சுருதரிப வுயிர்க்குயிராய்க் கரத்தெங்கும் பரந்தரையு
மொருதனிநா யகமென்ற லுன்புகழ்க்கு வரம்பாமோ.

இவை ஈரடி அராகங்கள். (ச)

புருவென வருவென என்னென விலென
வருமறை யிறுவிபு மறிவரு நிலைமைய.

இவரின நிறைபவ னென வுறுதியோ
டவரவர் தொழவறு சயமு மருமினை.

கடுவளி கனல்புனல் கனமோ டகலீட்
முடிபதி கதி வ ஹருவமு மருமினை.

கடிமல ரடியினை சுருதினர் பெறுகென
வடிநடு முடிசுற வருள்வர சதியினை.

இவை பெயர்ந்தும் ஈரடி தந்தாழிசைகள். (ச)

ஒருநா லு முகந் சுவமென லெகீன்ற யென்பரதன்
நிருசாபி மலர்கதல்லாற் நிருதளத்தி லுணராயால்.

மேருகிரி யுடலவுணன் மீடல்கெடுத்தா யென்பரதன்
கூருகிரே யரிந்த கல்லாற் கோவேந் யறியாயால்.

பன்றியாய்ப் படிபெடுத்த பாழ்யா யென்பரது
வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகன்போன் நிருத்ததால்.

அண்டமெலா முண்டையென்பா ரறியாதா ராங்கவைநீ
யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் காற்றுவால்.

இவை ஈற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கள். (உ)

நஞ்சமு மழதமு ரஞம் வீமொப்
வஞ்சமு ஞானமு மதப்பு மயினை.

இருவினைப் பகுதியு மின்ப தன்பமுங்
கருணையும் வெதுளியுங் கருத்து மாமினை.

இவை முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கள். (ச)

அலைசுடல் வயிறு கலக்கினை

புண்ணை மதகை யடக்கினை

புலைசுடல் கன்று வதைத்தனை

புலைதலை கவிழ் வெடுத்தனை.

திருவரங்கக் கலம்பகம்.

௨௧

இவை இருசீர் ஓரடி ஆம்போதரங்கம். (அ)

மண்ணை விண்டனை
வெண்ணெயுண்டனை
மருதி டந்தனை
வெருத டந்தனை
யுண்ணி ஹந்தனை
வெண்ணி டந்தனை
வெருமை யாயனை
வெருமை மேயனை
எனவாங்கு. தனிச்சொல்.

பதினான்கடி நிலைமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலை யுலகத்துப் புலமை சான்ற
பதின்மரும் பணித்த பாடலோ டையொடு
முதுமறை கரங்க முரசு மார்ப்ப
வலம்புரி பிளிறும் பொலம்புரி கோயில்
ஆழியஞ் செல்வ வாதியம் பழம்
வாழி வாழி மாயோய் வாழி
நெடியோய் வாழி நின்மாட் டொன்றே
யடியேன் வேண்டுவ துனாநீ மறுக்கேல்
பூவரு மயன்முத வியாவரு மறியா
மூவுல களந்தீநின் சேவடி வாழ்த்தித்
தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்கா
தெழுவகைத் தோற்றத் தின்றூப் பிறப்பின்
என்பொழி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
லன்பொழி யாமை யருண்மதி யெனக்கே.

(க)

நேரிசை வெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேபிரா னெம்மான்
தனக்கே யடிமை தமிழேன் - புனக்கேழ்
மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்ருருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுங் கால்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலா யிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி
மேலா யிரந்தலை நாகங் கவிப்பவிண் பூத்தகஞ்சம்
போலா யிரங்கண் வளரும்பி ரான்பொன் னரங்கனென்றே
மாலா யிரங்கவல் லார்க்கெய்த லாந்திரு னைகுந்தமே

(ஈ)

அழுசர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்த மூவிலேவெ லீசற்கும் வாசவற்கும் வாசப் பூமேன்
மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு மேலாய்வீற் றிருப்பர்மாதோ
பைகலந்த பாம்பிணமேற் றிருவாங்கப் பெருநகருட் பள்ளி கொள்ளுங்
கைகலந்த ஷேயியன் றிருநாமத் தொருநாமங் கற்றார் தாமே. (ச)

எண்சர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்ற ரெனினும் பதின லுலகுங் கண்டா ரெனினுந் தண்டா மிகுபற்
தற்ற ரெனினுந் திருமா லடியா ரல்லா தவரீ டில்லா தவரே
பொற்ற மலையாள் கணவன் றுயிலும் பொற்கோ யிலேயே புகழ்வார் பணிவார்
மற்ற ரெனினும் பெற்ற ரவரே வாணோர் திருமா டனின் டபமே. (ஊ)

எழுசர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமீ நின்றவட குன்றமும் வீளந்தமலை யுங் கடலுமூ
தண்டமு மகண்டமு மயின்றவர் துயின்றரு ளரும்பதி விருப்பி வினவிந்
கொண்டல்குமு றங்குடகி ழிந்துமத குந்தியகில் கொண்டுநுணா மண்டி வுருநீர்
தெண்டினை தொழந்தாள முங்கனக முஞ்சிதது தென்றிரு வரங்க நகரே. (உ)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

(முதலடி.)

நகுநதிர் வழங்கு தகடுபடு செம்பொ
னவமணி குயின்ற தொடியணி யணிந்து
ககணவி விடுநீல வெற்பொத் திருந்தன,
நறிபபுது பன்ற றிசைமுழுது மண்ட
நறவுகுதி கொண்ட தளவணி யலங்கன்
மதுகா மொருகோடி சுற்றப் புணர்தன,
நளினமட மங்கை குவலய மடந்தை
சனகன தணங்கு பொதுவர்மக ளுள்ளறிவ்
வனிதையர் தனபார மொத்தக் குழைந்தன,
நதிபதி சுழன்று கதறிநுணா சிந்த
வரவக மீரிஞ்சி யலறவல மந்து
வடவரை யுடறைய நடிக் கடைந்தன.

(இரண்டாமடி.)

இகலியிரு குன்றி விருகட ரெழுந்து
பொருவதென விம்ப ம்திமுக மிலங்கு
மிருகுழை யிருபா டிலுப்பச் சிதந்தன,

திணையற நிழிந்து வலியொடு திரண்டு
புகழொடு பரந்து புழுசொடு மனைந்து
கலணையி னன்னிசேறு தூற்றுக் கமழ்ந்தன,
எதிரொருவ ரின்றி யகிலவுல ருந்த
னடிதொழ விருந்த விரணியன் மடங்க
முரணிய வுணாமார்ப் பெற்றிப் பிளர்தன,
எறிகடல் கலங்கி முறைபிட வெருண்டு
நிசிகர நிலங்கை யாசொடு மலங்க
வொருசிலை யிருகால் வளைத்துச் சிவந்தன.

(மூன்றாண்டி.)

மிகுகளவி னின்ற விளவுகளி சிந்தி
மடியவீடு கன்று குணவென வெறிந்து
பறவையி னகல்வாய் கிழித்துப் பகிர்ந்தின,
வெறிபடு குருந்தை முறிபட கீட்டாந்து .
குடநட மகிழ்ந்து குரவைகள் பிணைந்து
பொருதொழி லெருதேழு செற்றுத் தனிந்தன,
வெடிபட முழங்கி யெழுமுகிது மண்ட
ரொடுநிறா தியங்க வெறிதிவலை சுண்டு
தடவரை குடையா வெடுத்துச் சுமந்தன,
விழிவடவை பொங்க வெதிர்பொர நடந்த
களிறுளம் வெருண்டு பிளிநிட முனிந்து
புகர்முக விருகோடு பற்றிப் பிடுங்கின.

(நான்காமடி.)

அகவிடமு முப்ப ருலகமு நடுங்கி
யபயமடி யெங்க ளபயமென வந்து
வீழதொறு மிடைபூ நகற்றிப் புரந்தன,
அருகுற விளங்கு மெறிதிகிரி சங்கம்
வெயிலொரு மருங்கு நிலவொரு மருங்கு
மெதிரெதிர் கதிர்வீச விட்டுப் பொலிந்தன,
அருடறை துணிந்த பொருண்முடிவை யின்சொ
வழுதொழுது கின்ற தழிநிழி விளம்பி
யருளிய சடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன,
அவனை விரும்பி யறிதயி லமர்ந்த
வணிகரு வாங்கர் மணிதிகழ் முருந்த
மழைய மணவாளர் தொற்றப் புயங்களே.

துருவரங்கதகலபகம்.

கோரிசை வெண்பா.

புயநான் குடையானைப் பொன்னரங் கத்தானை
அயனார் திருவுந்தி யானை - வியனாம்
பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் கண்டார்
நரகதிக்குக் காணாம னான்.

(அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்த வைகுந்த நாடெய்தி வாழிலென் ஞாலத்தன்றி
ஈனந்த வாத நிரயத்து வீழிலென் யானடைந்தேன்
கோனந்தன் மைந்தனை நான்முகன் றந்தையைக் கோயிலச்சு
தானந் தனையெனக் காரா வமுதை யாங்குனையே.

(ஆ)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவி னடித்தானு முரவி லொடித்தானு
மடவி கடந்தானும் புடவி யிடந்தானும்
குரவை பிணைத்தானும் பரவை யணைத்தானும்
கோசலை பெற்றானும் வீசலை யுற்றானும்
முரனை யறுத்தானும் கரனை யொறுத்தானு
முத்தி யளித்தானு மத்தி விளித்தானும்
பரம பதத்தானுஞ் சரம விதத்தானும்
பாயல் வடத்தானும் கோயி விடத்தானே.

(இ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனக்கொத்த தாட்டா மரைக்குச் சரண்புகுந்தான்
ஆனே னினியுன் னருளறி யேனென தாருயிரே
தேனையென் றீவினைக் கோர்மருந் தேபெருந் தேவர்க்கெல்லாங்
கோனே யரங்கத் தரவனை மேற்பள்ளி கொண்டவனே.

(ஐ)

மேகவிடுதூது - கோரிசை வெண்பா.

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்தே தொழுகின்றேன்
அண்டர்கா னுவரங்கத் தம்மானை - கண்டு
மனத்துளவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாஞ் சொல்லிப்
புனத்துளவத் தைக்கொணரீர் போய்.

(ஊ)

கலிவிருத்தம்.

போயவனி யிற்சில புரச்சமய நாமம்
பேயறிவை விட்டெழு பிரப்பையு மறுப்பீர்
ஆயனை யனந்தனை யனந்தசய னத்தெம்
மாயனை யாங்களை வணங்கிமரு லீரே.

(஋)

எண்ணிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவு தந்தையங் குருவு மெந்தைய மருள் கெடுப்பது மருள் கொடுப்பது
முருகு நெஞ்சமும் பெருகு தஞ்சமு முரிய ஞானமும் பெரிய வானமும்
திருவரங்கநா றிருவ ரங்கநாச் செங்கண் மாயனா டெங்க ளாயனாள்
அருண் முகுத்தனா திருவை குத்தனா மல நாத்தனா கமல பாதமே. (யச)

இதுவும்து.

பாதி யா பழுகியகால் கைய டேனும்

பழிதொழிலு மிழிக்குலமும் படைத்தா டேனும்

ஆதியா யறவணையா பென்ப ராகி

லவன் டேனா யமுவணங்கு மழக ளாவார்

சாதியா லொழுக்கத்தான் டிக்கோ டேனும்

சதர்மதையால் வேள்வியாற் றக்கோ டேனும்

போதினான் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்கான்

பொன்ன ங்கம் போற்றாநா டிலையர் தமே. (யச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிலையம் பிதவி பிறந்தென்செய் தோம்பொன்னி பெண்கொழிக்கும்
அலையார் திருவரங் கத்தெம்பி ஞானம் தன்னையொடும்
தொலையாத் கானங் கடத்தவர் நாட்டந் தோறுப்புல்லாய்ச்
சிலையாய்க் கிடந்தில மேநெஞ்ச மேகழ றீண்டுகைக்கே. (யச)

அறுசிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

திண்டா வழுப்புஞ் செந்நீருஞ் சிய நரம்புஞ் செறிதசையும்
வேண்டா நாற்ற மிகுமுடில வீணை சுமந்து மெலிவேனோ
நீண்டாய் தூண்டா விளக்கொளியாய் தின்றா யொன்றா யடியானா
ஆண்டாய் காண்டா வனமெரித்த வாங்கா வடியெற் கிடங்காயே. (யச)

தவம் - கலிநிலத்துறை.

நாயில தின்றுங் கானிலு றைந்துங் கந்தேடித்
தீயிடை நின்றும் பூவலம் வந்துந் திரிவிதான்
தாயிலு மன்பன் பூமக ணண்பன் தடாகப்
பாயன் முகுத்தன் கோய லாங்கம் பணிவீடே. (யச)

இதுவும்து - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரரங் காசிய வைவரை மாற்றி விடவாவின்
போரரங் சாக நடித்தபொற் றுள்பற்றிப் பொன்னி நன்னீர்ச
சேரரங் காதின் றொழும்பனென் றேசிர்தை செய்யலது
கூரரங் காணஞ்ச மேகஞ்ச மாயக் கொடுவினைக்கே. (யச)

ரோகிசை வெண்பா.

கேசவனை யேசெவிகள் கேட்கத் திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி யிறைஞ்சிடுக - நேசமுடன்
கண்ணனையே சாண்கவிரு கண்ணினர்கொள் காயாம்பூ
வண்ணனையே வாழ்த்துகவென் வாய். (உ.வ)

இரங்கல் - எழுதிர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

வாயி னிரங்கினை யார மெறிந்தனை வால்வளை சிந்தினை தண்
பாயலை யுந்தினை மாலை யடைந்தனை பாரி லுறங்கிலை யால்
கோயி லுங்கினை மாக னகந்திகழ் கோக னகம் பொலியும்
ஆயிழை நண்பனை நீயும் விரும்பினை யாகு நெடுங் கடலே. (உ.க)

இதுவுமது - கலிநிலை - வண்ணத்துறை,

கடல்வழி விடநிசி சரர்பொடி படவீரு கண்டறி
வடகயி லுள்ளெழு லீடைதழு வியது மறந்தாரோ
வடலர வமளியி லறிதாயி லமரு மாங்கேசர்
இடர்கெட வருகிலர் முருகலர் துளவு நீரங்காரே. (உ.உ)

ரோகிசை வெண்பா.

இரங்கத் தனித்தனியே யெய்துகின்ற தன்பத்
தரங்கத்தை யேதாற் றடுப்பீர் - அரங்கர்க்குக்
கஞ்சந் திருப்பாதங் கார்மேளி யென்றவர்பால்
நெஞ்சந் திருப்பாத நீர். (உ.ங)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளிக டாமிருக்கமது கரமெலா
நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னநிர யாயிருக்கவுரை யாமல்யா
னாரிருக்கினுமென் னெஞ்சமல்லதொரு வஞ்சமற்றதுனை யில்லையென்
ருதரத்தினொடு துதுவிட்டபிழை யாரிடத்துணைசெய் தாறுவேன்
சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவரங்கரை வணங்கியே
திருத்துழாய்தரில் விரும்பியேகொடு திரும்பியேவருத வின்றியே
வாரிருக்குமுலை மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளிலே
மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன்னையு மறந்ததே. (உ.ச)

இதுவுமது - ரோகிசை வெண்பா.

மறக்குமோ காவின் மதுவருந்தி யப்பாற்
பறக்குமோ சந்திதிமுன் பாமோ - சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோ தாழ்த்துமோ நெஞ்சே -
திருவரங்கர் பாற்போன தேன். (உ.ச)

அம்மாண - மடக்குக் கலித்தாழிசை.

தேனமருஞ் சோலைத் திருவரங்க ரெப்பொருளு
மானவர்தா மாண்பெண் ணலியலர்கா ணம்மாணை
ஆனவர்தா மாண்பெண் ணலியலரே யாமாகில்
சானகியைக் கொள்வாரோ தாரமா யம்மாணை
தாரமாய்க் கொண்டதுமோர் சாபத்தா லம்மாணை.

(௨௧)

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மாணையெய்தவ ரின்னமென்மட மாணையெய்திலர் நேமியான்
மாலைத்தவர்தவர்பைந்துழாய்மது மாலைத்தில ரிந்திரன்
சோனைமாரி விலக்கிவிட்டவர் சொரிகண்மாரி விலக்கிலார்
சுரர்களுக்கமு தங்கொடுத்தவர் சோதிவாயமு தங்கொடார்
தானையைவர் கொடிக்களித்தவர் தானைகொண்ட தளிக்கிலார்
சங்கரற்கிர வைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிர வைத்தடார்
ஆனைமுன்வரு ண்புளார்முலை யானைமுன்வரு மன்பிலா
ரணியரங்கர் நடத்துந்தி யந்தியாக விருந்ததே.

(௨௨)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும் வெளியினு மருளினுந் தெருளினு
பின்பமே யடையினுந் துன்பமே மிடையினும்
ஒருவர்முன் புகழினு மிருவர்பின் பிகழினு
மூனிநற் தமிழினும் யான்மநற் தொழிவனே.
சுருதிநின் றேல்விங் கரதலந் நாலொடுந்
துவளுதான் மார்பமும் பவளவாய் மூரலுந்
திருவரங் கேசர்தஞ் சுருள்கருங் கேசமுந்
செய்யகீண் முடியுமத் துய்யசே வடியுமே.

(௨௩)

நேரிசை வெண்பா.

சேவடியான் மூவடிமண் டென்னரங்கத் தம்மானீ
மாவலிபால் வாங்கியநாண் மண்ணுலகோ - மூவுலகும்
வீசங்கா லோவலிய வெவ்வினையே நெஞ்சமோ
பேசங்கா லேதோ பெரிது.

(௨௪)

நாராவிடுதாது ௫ கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங் கேசவ னல்லா தருள்கெய்யும் பேரினையே
றொருவரங் கேசம்து மோதாரென் காதலை யாழியெங்கும்
கருவரங் கேசலிக் கத்திரி வோர்க்குக் கருணைசெய்யும்
திருவரங் கேசர்து நீசொல்லல் வேண்டுஞ் செழுங்கருகே.

(௨௫)

இரங்கல் - தாழ்நரை.

நுருகுநர்க்கு கானலே சுருந்தற்கொள் பானலே
கொடியிருண்ட ஞாநலே கொடியகண்ட வீழலே
பொருதரங்க வேலையே நிருதம்க மாலையே
போகயின்ற எம்முளே யேழையான் நியமபுசேன்
திருவரங்க நிணையிலா பொருபுயங்க வணையலே
திகழ்வலக்கை கீழ்தா முகிழ்மளர்க்கண வளர்வதோர்
கருணைநம்பு வதனமு மருணவ்மப வதரமுல்
காலிகொண்ட மேனிபு மாலிகொண்டு போனவே.

(௭௧)

பன்னிருசர்க்கழற்கெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போனகம் பதினாறு புவனார் திருப்பள்ளி பொறியர வணைப்பாற்கடல்
பூரடங் கையுந்ல மடந்தையுந் தேவ்யா புராதன மறைக்குமெட்டா
வானகம் பேரின்ப முடனவீந் நிருக்குட்டம் வாணைய மனதேயன்
மலர்வந்த நான்முகன் நிருமைந்த வனவனையந்தன் மதிருடி வாசவன்ருதந்
தேனாகுந் தொடைமெள்வி முப்பத்து முக்கோடி தேவருனதேவல்செய்வோர்
திங்கனும் பரிதியுந் சங்கமுந் திகிரியந் திரிவனவு நிற்பனவுமாம
வணைமன் னுயிர்முழுதும் விளையாட நிவருத் திட்டபல மாயையதன
லெழிலரங் கந்துயிலு மெய்யரா னின்பெருமை யாவரே வாழ்த்துவாரே.

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாமுமவுலித் துழாய் மணமு மகரக் குழைதோய் வீழியருளு
மலர்ந்த பவளத் திருநகையு மாற்பி லுந்நித மணிசகடருந்
தாமு முனரித் திருநாயித் துடத்து ளடங்கு மனைத்துயிருந்
சரண சமலத் துமைகேள்வன் சடையிற் புனலுந் காணேனாள்
ஔழ முடைய கருங்கடவி னகடு கிழியச் சுழித்தோடி
யலைக்குந் குடகா விரிநாப்ப ணைவா யரவீந் நுயிவழுதை
எழு பிறப்பி லமயவனா யெழுதாப் பெரிய பெருமானே
யெழுத வரிய பெருமனென் றெண்ணு தெழுதி யிருத்தேனே. (௭௨)

இதுவுமது - எண்ணெய்க்கழற்கெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குங்கு மக்கோ ளரக்கேசர் முன்ன
நிலங்கா புரங்கா வலன்காலி னாஸ்வீழ்
கருங்குன்று போன்மண் முகங்குத்தி வீழ்க்
கண்டா ரெனக்கின்று தண்டா ரளித்தால்
மருங்கென்றும் வம்போது வார்வா யடங்கும்
வாடைக்குநிலமக்கை யாடைக்கு கோகேன்
கெருக்குந் தனஞ்சர் தனம்பூச லாகு
ந்ளாநி ராமபன் மீனாதி ராதே.

(௭௩)

அ. நுசுர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடு கின்றனை யைம்பொறி சுளுக்கினை தேடியங் கிடையாமல்
வாடு கின்றனை வீடுசென் றென்றினி மருவுவை மடநெஞ்சே
ஆடு கின்றிலை யழுக்கிலை தொழுக்கிலை யரங்கனைக் கரங்குப்பிப்
பாடு கின்றிலை நினைக்கிலை பதினமர்தம் பாடலின் படியாயே. (௬௫)

எழுசுர்க்கழிநெடிற் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயின மனையைச் சேயினைப் பிதாவை யனத்தினைத் தனத்தினை விரும்பும்
பேயினை மறந்து நோயினை மூப்பைப் பிறப்பினை யிறப்பினைத் துடைப்பீர்
ஆயின முளரி வாயினை பெங்க ளமலனைக் கமலனைப் பயந்த
தாயின நெடிய மாயனை வடபாற் றரங்கனை யரங்கனைத் தொழுமே. (௬௬)

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழப்பெ ருதந்த வாரணத் தந்தமே
தொட்டி றுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து தாண்முன் புலனங்க டந்ததே
மலர்ந்த வுந்தி புலனங்க டந்ததே
ஒழித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
ஒசித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
அழித்த தும்பொரு தானவ ிங்கமே
அறித னூரினி தானவ ரங்கமே. (௬௭)

நேரிசை ஆசிரியப்பா - உயிர்வருக்கமோனை.

அரங்க மாளிகைக் கருங்கடல் வண்ணனை
ஆவீமா முகிலை வாலி காலனை
இந்த னொருறை பெருநைப்பெம் மானை
சச னுண்முகன் வாசவன் றிலைவனை
உள்ளுவா ருள்ளத் துள்ளுறை சோதியை
ஊரக நின்றரு ணீரகத் தடிகளை
எவ்வண் மாயனைத் தெய்வநா யகனை
ஏர்மலி சிகரத்து நீர்மலை யாதியை
ஐவா யரவி யறிதுயி லமலனை
ஒருகான் மொழியினு மொழிகுவை நெஞ்சே
ஒதநீர் ருர்லத் துழலும்
ஒளவீழப் பிறப்பி லமுந்திவா வெதே. (௬௮)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோட வனசமன்ன விருகண்வெள்ள மருவிபோன்
மருவியோட மதன்னவாளி யுருவியோட வாடையு
- வாடியோட வன்றிலோசை செவியிலோட வண்டிழா
யாசையோடு மெங்கள்பேதை யாவியோட னீதிலேயர்

மோடியோட வங்கிவெப்பு மங்கியோட வைங்குரன்
முங்கியோட முருகனோட முக்கணிசன் மக்களைத்
தேடியோட வாணனாயிரம்புயங்கள் குருதிநீர்
சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்க ராசனே.

(106)

கலிச்சந்திரருத்தம்.

சுருகருந்தியைப் பொறியருந்தருத் தவரீகணண்டர்குஞ் சுரமுருகுகன்
பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரத் தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர்
சுருகைதஞ்சைதென் கணபுரங்குறுங் குடிருடந்தைவண் வெளையிந்தருந்
திருவைருந்தமஞ் சனசிவம்பயிற் திரபுரஞ்செழுந் திருவரங்கமே.

(சய)

மடக்குத் கொச்சுக்கக்கலிப்பா.

திருவரங்கத் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக்கோயில்
தருவரென்றும் வைருந்தத் தயங்கொளியேர் வைருந்தம்
ஒருமருங்கி னந்துடையா*ரொழிந்தொர்சன் னந்துடையார்
மருவமறத் திருப்பீரே வணங்கமறத் திருப்பீரே.

(சக)

சித்து - சுட்டளாநிலக்கலிப்பா.

திருப்பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம்பொன் னுக்கிய
சித்த ரேஞ்சுத்தக் காயா மலரென
உருப்பொற் பானதி ருவரங் கேசனா
ருர கத்துநின் றாரசென்றி றைஞ்சினோம்
திருப்புப் பாடகங் காட்டினர் யாமவர்க்
கிரும்பை யாடக மாக்கின மீயத்தை
கருக்கி வெள்ளிய தாகவு ருக்குவே
நமது வித்தைக் கமுதே யருமையே.

(சக)

இதுவுமது - சுட்டளாக்கலித்துறை

அரும்பித் தனையலிழ் நாண்மலை மார்ப் னரங்கனெங்கள்
பெரும்பித் தனையும் பிறப்பறுத் தாண்ட பிரான்சித்தரேம்
தரும்பித் தனையும் தராவும்பொன் னுக்கித் தருவெம்பா
திரும்பித் தனையினு நெய்பா லமுதினுஞ் சிந்தனையே.

(சக)

சோரிசை வெண்பா.

சிந்திக்கத் தித்திக்குஞ் செவ்வாய் துவந்ததுப்பாம்
புந்திக்கு னேயின் புளிமேவு - நந்தம்
கருவரங்கங் கைத்தழுவங் கர்விரியி னுடே
திருவரங்கத் தேவனருந்தேன்.

(சச)

திருவரங்கக் கல்வட்டம்.

13

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனத்து சோலை யரங்கேசர் சேவடி மேல்விசயன்
தானந்த நானையிற் சாத்திய மாலைபுந் தான்விளக்கும்
வானந் தருங்கங்கை கண்ணிருந் சென்னியில் வைக்கப்பெற்ற
ஆனந்தந் தானல்ல வோமுகக் ணன்மன்று ளாவேதே. (சக)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

ஆடும் படநா கணைமே லணையு மமலன் கமலத் தவனுந் சிவனும்
நாடுந் திருமா றுயில்கோ யிலின்வாய் நறைவார் பொழிலூ நேரவர் ராசுக்
காடுந் குழையைச் சாடுந் குவளைக் கண்ணுங் குதலைப் பண்ணுங் கரியின்
கோடுந் தரளத் தோடும் புருவக் கோதண் டமுமே மூதண் டமுமே. (சக)

கைக்கிளை - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிறுத்தம்.

அண்டமுரு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரளந்தவர் வளர்ந் தருளமா
சண்டபண வைந்தலை யனந்தசப னந்திகழ் தருந்திருவ டங்கர் வனாமேற்
கண்டதொரு கொம்பதி லிரண்டுமக ரங்கனொரு கஞ்சமிரு வெஞ்சிலை மணங்
கொண்டதொரு கொண்டலிரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு சும்ப
[மொரு செம்ப ணிலமே. (சக)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன் னரங்கத் தரங்கநீர்ச் சீதள சுந்திர வால்குழ்
கம்பு ஞடன்பயி னுணைகள் கா தலை யென்சொலி யாறுவேன்
வெம்பனி வந்தது வந்தபின் வேணிலும் வந்தது வேணில்போய்ப்
பைம்புயல் வந்தது சென்றநம் பாதகர் வந்திலர் காணுமே. (சக)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

காணாத புதுமைபல காட்டுவன் கட்செவிக ளெட்டையு மெடுத்தாட்டுவன்
கடல்பருகு வன்பெரிய கனகவரை யைச்சிறிய கடுகினி லடைந்துவைப்பன்
வீணை வாரமு தண்டமுற விளைவிப்ப னிரவுபகன் மாறாட்டுவன் [யென்றால்
விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்ணையு மெடுப்பனிலை வளை யாடும் வித்தை
நீணை ணைப்பள்ளி யிற்றிருவ ரங்கத்து நெடிதூழி தயிலுய்யிரான்
நெற்றிக்க ணைவனை நான்முகனை வாசவனை நிரும்ருகு சுடரைமுதலாக்
சேனாடர் யாவறையு மடிமைகொண் டவரவர் சித்திநிற் பொறித்த விட்ட
திருச்சக் கரப்பொறியி லாதவொரு கடவுளைத் தேடியினி முன்விடுவனே. (1)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

முன்னமேழ் புரவியா ரிரவிகாய் வெயிலினுள்

முத்தரும் பிபகலா முழுமதித் திருநகக்

தன்னமே டின்னமோர் சாவதம் போதமே

லசலும்ப் பாலெய் பாலனைச காலதம்

என்னையா னுடையவன் றுயிலரா வமரிபு
 நிலகுபொற் கோயிலு மிந்துவின் பொய்கையும்
 புன்னவாய் நீழலும் புரிசையும் மதுகரப்
 பூவிரித் துறையுமக் காவிரித் துறையுமே. (௫௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதி யாமலிக் கான்யாறுநீந்திச் சுரங்கடத்தல்
 நிறைமதி யாளர்க் கொழுக்கமன் றுனெடு மாலரங்கத்
 திறைமதி யாவரு மாரா வமிர்தன்ன வந்ததுதற்
 குறைமதி யாள்பொருட் டார்கங்குல் வரலெங் கொற்றவனே. (௫௯)

மறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நொற்றவன்மன் றிருமுகத்தைக் கொணர்ந்ததூதா
 குறையுடலுக் கோமறவர் கொம்பக்கேட்டாய்
 அற்றவரேசர் திருவரங்கப் பெருமாதோழ
 னவதரித்த திருக்குலமென் றறியாய்போலும்
 மற்றதுதான் றிருமுகமே யானாலந்த
 வாய்செவிகண் மூக்கென்கே மன்னர்மன்னன்
 பெற்றவின வரசானு லாலின்கொம்பைப்
 பிறந்தருலத் துக்கேழ்கப் பேசுவாயே. (௬௦)

இதுவும்து - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்த தூதசெல் வரித்தவோலை செல்லுமோ
 பெருவரங்க ளருளரங்கர் பின்னேகேள்வர் தாளிலே
 பாசம்வவத்த மறவர்பெண்ணை நேசம்வைத்து முன்னமே
 பட்டமன்னர் பட்டதெங்கள் பதிபுருந்து பாடா
 வாசலுக் கிடும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா
 மகுடகோடி தினையளக்க வைத்தகாலு நாழியும்
 வீசசா மரங்குடிற் றெடுத்தகற்றை சுற்றிலும்
 வேலியிட்ட தவர்களிட்ட வில்லும்வாளும் வேலுமே. (௬௧)

மடக்கு - நேரிசை வெண்பா.

வேலையுல சிற்பிறக்கும் வேலையொழிந் தோயில்லை
 மாலையரங் கேசனைநா மாலையினுங் - காலையினும்
 உன்னினைந்தோ மில்லை யுடலெடுத்த வன்றுமுதல்
 என்னினைந்தோ நெஞ்சே யிருந்து. (௬௨)

மடக்கு - கலிநிலைத்துறை.

இரும்புன்னம் விரும்புவுன மணிபரங்கர் பணியரங்க ரிமயாண்ப [கண்சாபக்
 வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் உனங்குழைக்குங் கணங்குழைக்கு மனங்
 கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தங்கை யோத்தங்கை காத்தன்பூத்தேன்
 மருங்குழலும் கருங்குழை முருகுவினா மிருகவினா மழைக்கண்டாமே. (௬௩)

தலையிலங் காப்புரஞ்செற்ற னரங்கனென் றுழ்சொற்புன்கு
தலையிலங் காதரஞ் செய்தபி ரான்சர ணன்றிமற்றோர்
தலையிலங் கானின்ற கண்ணிலங் காண்கைக்குத் தாமுகைக்குத்
தலையிலங் காதிலங் தேட்கைக்கு வாயிலஞ் சாற்றுகைக்கே. (அ)

கைக்குஞ் சரமன் றளித்தா யரங்கமண் காக்கைக்குமாய்க்
கைக்குஞ் சரம சரம்படைத் தாய்கட லீறெழுத்து
கைக்குஞ் சரம ரக்குழை யாயேனைக் கைக்கொளுடல்
கைக்குஞ் சரம தசையிலஞ் சேலென்றென் கண்முன்வந்தே. (ஆ)

வந்தனை யேற்றனை யென்புன்சொற் கொண்டனை வன்மனத்தே
வந்தனை யேற்றனை யாவையு மாயினை வான்றரவு
வந்தனை யேற்றனைத் தானொத்த தாளில்வைப் பாய்பலித்து
வந்தனை யேற்றனைத் தீர்த்தா யரங்கத்து மாதவனை. (இ)

மாதங்கத் தானை யரங்கனை வஞ்ச னிலங்கையிலே
மாதங்கத் தானை யிருதிங்க டாழ்த்துப்பின் வாய்பரிதேர்
மாதங்கத் தானை வலத்தானை முன்வகைத் தானைத்தன்பான்
மாதங்கத் தானை வைத்தானை வைத்தேனென் மதியகத்தே. (ஈ)

மதிக்கவ லைப்புண்ட வெண்டயிர் போல மறுகுறுமென்
மதிக்கவ லைப்புண் டனிகின்றி லேன்மண் ணும் வானகமு
மதிக்கவ லைப்புண் டுமுரங் கானின் மனத்தருடா
மதிக்கவ லைப்புன் பிறப்பினி மேலும் வருங்கொலென்றே. (உ)

வருந்துவ னைப்பட்ட மங்கைய ரெண்மர் மனங்களைக்க
வருந்துவ னைப்பட்ட வாயரங் கேசனை வஞ்சுப்புகை
வருந்துவ னைப்பட்ட வேழமட் டானை மறந்துலகோர்
வருந்துவ னைப்பட்ட லீப்போன் மடந்தையர் மால்வலைக்கே. (ஊ)

மாலேக்கல் லார மடவார்புண் ணைக்கையில் வாஞ்சைவைத்து
மாலேக்கல் லாரம் புலிக்குறை யாநிற்பர் மாய்விப்பதேர்ர்
மாலேக்கல் லாரம் புயத்தாளில் வைக்கு மதிலரங்க
மாலேக்கல் லாரஞ் சலியாரென் னேசில மானிடரே. (ஊ)

மானிட ராக வரலரி தோர்மண் டலத்தினெறி
மானிட ராக மிலாதவ னாதன் மலரயனார்
மானிட ராகமத் தாலன்ப ராய வரங்கத்துளெம்
மானிட ராக மலரடிக் காட்டும் வாழ்வரிதே. (ஊ)

அரிதா மணாக்கணத் தோலுடுத் தாரய னார்க்கரியான்
அரிதா மணாக்கணம் மான்றிருப் பாத மடைமின்சன்மம்
அரிதா மணாக்கணத் தங்கா துயிரவ னார்வினவில்
அரிதா மணாக்கண மீர்த்தோடும் பொன்னி யரங்கமன்றே. (ஊ)

அரங்காது வார்களை கண்வள்ளை கோங்கி னரும்புமங்கை
அரங்காது வர்முலை யென்றைவர் வீழ்ந்தன ராடரவின்

அரங்கா துவார மிலாமணி யேயணி யார்மதிக்குத்
அரங்கா துவாரகை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௮௧)

அடைக்கலந் தாயத் தவர்போ லுடலுறை யைவனாயும்
அடைக்கலந் தாயுல கங்கொண்ட தாண்களுக் கண்டமுண்டால்
அடைக்கலந் தாயரங் காவாயர் பாடியி லன்றுறெய்பால்
அடைக்கலந் தாய்வைத்து வாய்நெரித் தூட்ட வழுமையினே. (௮௨)

ஐய மருந்திவை யுண்ணென்று மீதரட் டீட்டுஞ்செல்வம்
ஐய மருந்தினைப் போதே யவரின்ப மாதலினால்
ஐய மருந்தியக் கஞ்சுறு காமுன் னரங்கர்க்கன்பாய்
ஐய மருந்தியும் வாழ்மின்கண் மேலுமக் காந்தமே. (௮௩)

நந்த மரங்களை மாகட லேழு நடுங்கவெய்த
நந்த மரங்களைப் பற்றுநெஞ் சேவினை ரையீழுண்கை
நந்த மரங்களை யார்மயல் போய்வரு நந்ததிவா
நந்த மரங்களை வர்த்துமெஞ் ஞான்று நரகில்லையே. (௮௪)

நரகந் தரம்புவி யிமமூன் றிடத்து நனிமருவி
நரகந் தரங்கித்து வெங்காலத் கஞ்சுவர் நாயகவா
நரகந் தரம்புட் பிடரே தரங்கர்நல் லாப்க்குலத்தி
நரகந் தரங்கமுற் றரடி யார்க்கு நமனஞ்சமே. (௮௫)

அஞ்சக் கரத்தலைக் கங்கைய னேற்றலு மஞ்சிறைய
அஞ்சக் கரத்தலைக் குண்டுகை யான்மண்டை யங்கைவிட்டே
அஞ்சந் கரத்தலைச் செய்துபித் தேக வருளாங்கன்
அஞ்சக் கரத்தலை வன்றாள் லான்மற் றரணிலையே. (௮௬)

இலங்கையி லாதர னைங்கண் மோடி யெரிசுரத்தோன்
இலங்கையி லாத மலையான வீச னிரியவெம்போர்
இலங்கையி லாத படிவாண னைச்செற்ற வென்னரங்கன்
இலங்கையி லாதவன் போகக்கண் டானென் னிதயத்தனே. (௮௭)

அத்தனை வேதனை யின்ற வரங்களை யைம்படைசேர்
அத்தனை வேதனை வாய்வைத்த மாயனை யாரணங்கோர்
அத்தனை வேதனைத் தீர்த்தானைச் செர்க்கில ளாயிரஞ்சால்
அத்தனை வேதனை யப்புவள் சாந்தென் றனலதைத்தே. (௮௮)

அணாக்கலை வேலை யுடுத்தமண் பல்பக லாண்பெற்றல்
அணாக்கலை வேலை யுடைவேந்தர் வாழ்வெண் ணவைவரையும்
அணாக்கலை வேலை யவர்க்கே புரிவையென் றுலுநெஞ்சே
அணாக்கலை வேலை னரங்கனுக் காட்பட வாதிசியே. (௮௯)

ஆதவ னந்தந் தோன்றமற் கன்பழை யார்த்தெழுநாள்
ஆதவ னந்தர வெற்பெடுத் தானடி யார்பிழைபார்
ஆதவ னந்தரங் கத்தா னரங்க னடியனென்றுள்
ஆதவ னந்தரங் கண்டார் வினைவர் தடைவதுவே. (௯௦)

அடையப்பன் ஓகீங் கடிவா யமுது கவங்கிருளிர்
அடையப்பன் ஓக மருப்பா யுதமிற வன்றுகூன்றால்
அடையப்பன் ஓக மிசைதாங்கப் பாஷத் கருன்செய்ததால்
அடையப்பன் ஓகங் கரியா னரங்கனெட் டக்கரமே. (௨௭)

அக்கர வம்புனைந் தாரய னுரிடை யாயிருநால்
அக்கர வம்பு மலரான் கொழுந னரங்கன்செந்கோல்
அக்கர வம்புயன் றுன்மூல மென்ப தறிவித்திடான்
அக்கர வம்புவி மேல்வேழ மேவெளி யாக்கியதே. (௨௮)

ஆக்குவித் தார்குழ லாலரங் கேசரன் பால்வீதுரன்
ஆக்குவித் தார வடிசிலுண் டார்கட லாடையகல்
ஆக்குவித் தாரறி வற்றேனைத் தம்மடி யார்க்கடிமை
ஆக்குவித் தாரடி யேயடி யேன்றுய்க்கு மாரமுதே. (௨௯)

ஆரா தனஞ்செய்து கண்டனின் கீர்த்தி யறைவன்றிரு
ஆரா தனஞ்செய்வன் வேதாவென் றுலடி யேன்புகழ்கைக்கு *
ஆரா தனஞ்செய்ய போதாந் திருமக ளாகபல்புண்
ஆரா தனஞ்செயன் பாகா வரங்கத் தமர்ந்தவனே. (௩௦)

அமர வரம்பையி னல்லார் பலரந்திக் காப்பெடுப்ப
அமர வரம்பையில் வேல்வேந்தர் குழமண் னுண்டிருந்தோர்
அமர வரம்பையில் கான்போ யிறந்தன ராதலில்வீடு *
அமர வரம்பையின் மஞ்சா ரரங்கருக் காட்படுமே. (௩௧)

ஆளாக வந்த வடியேற் கருள்பரி யானைதிண்டேர்
ஆளாக வந்தனிற் செற்றிலங் கேசனை யட்டவல்வில்
ஆளாக வந்தன் புயந்துணித் தாயரங் காமுளரி
ஆளாக வந்தமி லுன்னடி யார்க்கன்ப னாவதற்கே. (௩௨)

ஆவா கனத்த ரடியார் மனத்துட்புள் ளானவொப்பில்
ஆவா கனத்த ரரங்கர்பொற் றுளுக் கடிமைப்படார்
ஆவா கனத்த வழுக்குடல் பேணி யறிவிழந்தவ்
ஆவா கனத்த ரிருந்தென் னிராமலென் னம்புலிக்கே. (௩௩)

அம்பு விலங்கை நகர்பாழ் படச்சங்கு மாழியும்விட்டு *
அம்பு விலங்கைகொண் டாயரங் காவன் றிடங்கர்பற்றும்
அம்பு விலங்கை யளித்தா யினியென்னை யானையென்றிய்.
அம்பு விலங்கையிட் டேசஞ் சிறையி லடைத்திடலே. (௩௪)

இடவ கலைக்கும் புயங்க மலைக்கு மிலங்குமகல்
இடவ மலைக்கு மிருங்க மலைக்கு மிறைவசங்க
இடவ மலைக்கும் புனலரங் காவெய்த்த மார்க்கண்டன்கண்டு.*
இடவ மலைக்கு முலகழி யாதுள் ளிருந்ததென்னே. (௩௫)

* இக்குறியீட்டுள்ள அடிகளெல்லாம் இலக்கணவிரோதமாய்க் காணப் படுகின்றன.

இருந்தை யிலங்க வெளிறுப டாதென்செய் தூலுநிப்பத்து *
 இருந்தை யிலந்தித் தி யாதவை போற்புல்ல வாயுங்கற்றாய்ந்து *
 இருந்தையிலம்பன்னகண்ணூர் கல்லால்வெண்ணெயில்லிவொளித்து *
 இருந்தை யிலங்கை யரங்கற்கண் பாகி யிருக்கிலரே. (௩௬)

இருக்குமர் தத்தி லறியா வரங்கன்மண் ணேழுண்டிந்தய்
 இருக்குமர் தத்தி ரு வாய்மலர் தானெட் டெழுத்தைக்குறி
 இருக்குமர் தப்புத்தி யீர்த்துநல் வீடெய்த லாகுங்கைபேரய்
 இருக்குமர் தச்செவிட் மேன்மூந் நீர்கடந் தேறிடிலே. (௩௭)

ஏறுங் கரியும் பரியுஞ் செற் றுன்பர னென்னுமன்றுள்
 ஏறுங் கரிமறை யாதலி னாலையம் யாதுமக்கீடு *
 ஏறுங் கரிய வரங்கற்கண் பாய்வினை யென்னுயிடு
 ஏறுங் கரியு மினிமேற் பிறவி யிடரில்லையே. (௩௮)

இடராக வந்தெனைப் புண்கிறு நெய்வங்க ளென்செயுமான்
 இடராக வன்பினி மாநாக மென்செயும் யான்வெருவி
 இடராக வன்னி புனலிடி கோண்மற்று மென்செயும்வில்
 இடராக வன்னரங் கன்றிருத் தாளென் னிதயத்தே. (௩௯)

அத்திங் காய மெனவுண ரேனென தாசையுன்கை
 அத்திரங் காயத் தியிற்பெரி தானனா யாகிப்பல்வீழ்
 அத்திரங் காயந் திரம்போற் பெற்றினையந் தழியும்கால்
 அத்திரங் காயரங் காவுடி யேனுன் னடைக்கவமே. (௪௦)

கலக்கடழைக் கைக்குங் கருத்துடை யீரரங் கத்துளிலைக்
 கலக்கடழைக் கைக்குங் கறியிட்டித் துய்த்திருங் காதுபடைக்
 கலக்கடழைக் கைக்குள் வருவா னனைக்கண் ணூதலும்விட்ட
 கலக்கடழைக் கைக்குப்பை கண்டாணை வீதியிற் கண்டெவந்தே. (௪௧)

கண்ட கனாவின் பொருள்போல யாவும்பொய் காலனென்னுங்
 கண்ட கனாவி கவர்வது வேமெய் கதிரவ்கெனக்
 கண்ட கனாவிப் பொழுதேசெல் கென்றநுள் காரரங்கற்
 கண்ட கனாவின் புறக்கண்டு வாழ்த்திக் கடிதயம்மினே. (௪௨)

கடிக்கும் பணியநஞ் சமுதாரந் தீங்குநன் காகும்பராக்
 கடிக்கும் பணியலந் தாழ்வார் கல்லாமையுங் சுற்றவையாங்
 கடிக்கும் பணியற மெல்லா டுரங்கர்பைங் கன்னித்துழாய்க்
 கடிக்கும் பணியொளிக் குரல்ல பாதங் கருதினர்க்கே. (௪௩)

தினகர னார்கலி தீகாற் ரெடுகெஞ் செயலும்விண்டீ
 தினகர னார்கொண்ட லேழ்கெருக் காமையுஞ் சென்றெதிரீமோ
 தினகர னொயிர் செற்ற ரரங்கந் திகிரிசங்கேந்
 தினகர னாநம் பெருபா ளமைத்த திருக்கைகண்டே. (௪௪)

திருக்கா விரிக்கும் யமுனைக்குங் கங்கைக்குக் தென்னுதாந்
 திருக்கா விரிக்குங் கடற்கும் பிரான்மென் னரங்கமென்னத்.

திருக்கா விரிக்கு ஷொழியார்க்குத் திமெழு காவியன்புய்த்
திருக்கா விரிக்கும தெவ்வா தவனுங்கள் சென்மத்தையே. (சடு)

சென்மத் தரங்கங் கருமஞ் சுழிபிணி சேவினங்கு
சென்மத் தரங்கதிர் பொன்கோள்கண் மாரிதின்துற்றசனி
சென்மத் தரங்கவற் றுள்விழு வோர்களை சேர்க்கும்வங்கந்
சென்மத் தரங்கவின் றோளா ரரங்கர் திருப்பதமே. (சக)

பதக்கம லங்க லணிமாற்ப பொண்ணி படிந்திமையோர்
பதக்கம லங்க ளறுசீ ரரங்க பகட்டயிரா
பதக்கம லங்கரித் துர்வோன் சிவனயன் பார்க்கவந்துன்
பதக்கம லங்க ளடியென் றிலெகென்று பாலிப்பதே. (சஎ)

பாலனஞ் செய்யமர் நாடாண்டு பூனெடு புட்டணிந்து
பாலனஞ் செய்யக லத்துண்டு மாதர்பல் போகத்தையும்
பாலனஞ் செய்ய விருப்பதி லையம் பருகிநர்தன்
பாலனஞ் செய்யவன் கோமா னரங்கம் பையில்கைநன்றே. (சஅ)

பையிலத்தி மூலோ நரம்பூ னுதிரம் பரந்திரும்
பையிலத்தி யுள்விளை பாண்டமென் னுமப்புன் பாவையர்தோற்
பையிலத்தி செய்து நரகெய்து வீருய்யப் பற்றுமினோ
பையிலத்தி மேலித் துயில்கூ ரரங்கர்பொற் பாதத்தையே. (சக)

பாதகங் கைக்கு மரங்கர்பல் பேய்பண் டிராவணனுற்
பாதகங் கைக்குமென் றெள்ளக்கொய் தார்படிக் கேற்றதிருப்
பாதகங் கைக்குள் வீழுமுன்ன மேபந் கயன்விளக்கும்
பாதகங் கைக்குவிர் நீர்வீழ்ந்த தீசன் படர்சடைக்கே. (இய)

படநாகத் தந்தர நீதிருப் பானெம் பரனரங்கன்
படநாகத் தந்தம் பறித்தோன் புகழைப் பரவுமின்க
படநாகத் தந்தக் கரணம்பொல் லான்சிக பர்லன்முற்பல்
படநாகத் தந்த வகைக்குந்தந் தானொழல் பரகதியே. (இக)

பரவையி லன்னகட் பாஞ்சாலீ நின்பர மென்னநிரு
பரவையிற் மேகலை யீர்தா னரங்கன் பணிந்திமையோர்
பரவையி லாழிப் பிரானடிச் சீமுற் பவித்தழியும்
பர்வையில் மொக்குளப் போற்பல கோடி பகிரண்டமே. (இஉ)

அண்ட மடங்கலை யுந்தந்து காத்தவை யந்தந்தன்பால்
அண்ட மடங்கலைச் செய்கா ரணமம்பொன் முத்தலைவான்
அண்ட மடங்கலை யீர்த்தோடும் பொன்னி யரங்கன்புட்கார்
அண்ட மடங்கலை முந்நீர் மகனாகப் பாசுவென்றே. (இக)

ஆக மதிக்கு முகமேன் முகமுடை யானயன்வாழ்
ஆக மதிக்கு நவந்தக் கள்வ வவனினொள்வார்
ஆக மதிக்குளஞ் சேரரங் காவுன்னை யன்றித்தெய்வம்
ஆக மதிக்குளென் னேனடி யேன்பிற் ராணாயுமே. (இச)

ஆதத் தந்தருந் தாய்தந்தை யாந்த மாவாகிழ்
ஆரத் தந்தனன் நீமைகண் டாலங் கெளந்துவழண்
ஆரத் தந்த சயனா வணியங் காறிகிரி
ஆரத் தந்தன் மதலாபென் நீங்குனக் கத்தன்மைத்தே. (௫௫)

அத்தனு மன்புள வன்னையும் பேரு மனந்தமதாம்.
அத்தனு மன்புல னாதலி னுண்டரு னம்புயைவீர்
அத்தனு மன்புய மீதே றரங்கனஞ் சார்ங்கவயிர்
அத்தனு மன்புகல் பேசிரு வீர்க்கு மடியென்றே. (௫௬)

அடியவ ராகவு மாட்கொள் ளவுமெண்ணி மாருயிர்கட்டு *
அடியவ ராகம் படைத்தமை யாலக மேபெரிய
அடியவ ராக வரங்கருக் காட்செய ருட்கதையால்
அடியவ ராகஞ்செய் மாரனுக் காட்செயு மைவகையே. (௫௭)

வனாயாழி வண்ண ராங்கேச ரீசன்முன் வாணன்றிண்டோள்
வனாயாழி யார்புள்ளின் வாகனத் தேவந்த நாட்டொழிந்தை
வனாயா ழியதுய ராய்த்துசு ராணு மதியுஞ்செங்கை
வனாபா ழியும்வீள் யும்பிழந் தாளென் மடமகனே. (௫௮)

மகரந்த காதுலை வாழ்வென்ன வாரிசுட் டாய்திதிதன்
மகரந்த காதுலை வானிலுள் ளோர்க்குமண் ளோர்க்குவட்டா
மகரந்த காதுலை வார்துழை யாயவனர் சீரங்கதா
மகரந்த காதுலை வாக்கிற சொல்லேன்மட. வாரெதுரே. (௫௯)

வாராக வாமன னேயரங் காவட்ட நேமிவல
வாராக வாவுன் வடிவுகண் டான்மன் மதனுமட
வாராக வாதரஞ் செப்வெனன் ருலுய்யும் வண்ணமெங்கே
வாராக வாச முலையேனைப் போலுள்ள மாதருக்கே. (௬௦)

மாதம்பத் துக்கொங் கையுமல்குந் தேரும் வயிற்றுமில்லை
மாதம்பத் துக்குறி யுங்கண்டி லேம்வந்து தோன்றினேபூ
மாதம்பத் துக்கெதிர் மார்பா வரங்கத்து வாழ்பரந்தா
மாதம்பத் துக்கருத் தில்லார் பிறப்பென்பர் வையகத்தே. (௬௧)

வைகுந்தர் தாமரை போற்பாதர் நாகத்து மாதர்புட
வைகுந்த மேற்கொண் டிருந்தோர் வடிவைந்தின் வாழ்மிடம்
வைகுந்தம் பாற்கடன் மாரீ ரயோத்திவண் பூந்துவனா
வைகுந்த மன்பர் மனஞ்சீ ரரங்கம் வடமலையே. (௬௨)

வடமலை தென்மலை கச்சி குறுங்குடி மானிற்பது
வடமலை வேலை யரங்கங் குடத்தை வனருமிடம்
வடமலை கொங்கைத் திருவோ டிருப்புவை குந்தங்கர
வடமலை யுன்ப ருளநடை யாட்ட மறையந்தமே. (௬௩)

அந்தக் ராசலம் வந்தா லுனையழை யாதுருப்பார்
அந்தக் ராசலங் காபுரி யார்க்கரங் காமறையின்

அந்தக் ராசலக் கூத்துர லோயமுன் னுத்தடங்கல்
அந்தக் ராசலத் தேதுஞ்ச நேமி யறுக்கக்கண்டே.

(கச)

அறுகு தலைப்பெப் பனிபோன்ற தாதுரு வாய்ப்பிற்தல்
அறுகு தலைப்பிள்ளை யாய்க்காளை யாய்க்கிழ மாகியையன்
அறுகு தலைச்செய்து வீழ்காய் நானென்னு மாரிருளை
அறுகு தலைக்கொள் பணியறங் காநின்க னுசைத்தே.

(கக)

ஆசக விக்ரு நிகரெனக் கிலையென் றற்பனைப்பு
ஆசக விக்ருவில் வேள்வடி வாவறி வாலகத்திய
ஆசக விக்ரு வலயமன் னாவென் றுத்தியிர்து
ஆசக விக்ரும் புலவீர் புலமி னுநங்கையே.

(கக)

கனகவி மானமற் றினர்க் குலாக்கிலென் கால்பெற்றவா
கனகவி மானற் கருடப்புள் னுந்நிபைக் கான்மலர்கோ
கனகவி மானம் புவிமான் றடவரக் கண்வளருங்
கனகவி மானத் துநங்கை நாச்சொல்லக் கற்றபின்னே.

(கங)

சுற்றின மாயவை காஜாயர் வான்கண்டு மீளினேவ
சுற்றின மாயமு நீகன்று காஜாய ராகிப்பல்ப
சுற்றின மாயர் பரிவுறச் சேரி கலந்தமைபுங்
சுற்றின மாயவொண் னாவந் காரெங் கமலற்குமே.

(கச)

கமலங் குவளை மடவார் துனங்கண் ளென்றுணத்த
கமலங் குவளை முதுகாகி யுங்களை வீர்புனற்கா
கமலங் குவளை விளைபா டங்கண்வண் சாற்றக்கனல்
கமலங் குவளையுண் டான்றெண்ட ராயுய்மீன் காமமற்றே.

(கக)

காமனத் தால்விழி ளுதியக் காவைக் கவரந்கன்
காமனத் தாவென்று நைவார்க் கமுதன்சன் னெஞ்சர்க்கிங்
காமனத் தானளக் குங்கடற் பார்கலம் போன்றதுநீ
காமனத் தாமரை யோன்கக்கை பாய்மரங் கான்மலரே.

(கங)

மலருந்தி மேல்விழ மெய்கெரித் தான்வைய மேழுத்தஞ்சா
மலருந்தி னுனநங் கன்குற ளாய்மண் ணனந்தவந்நான்
மலருந்தி வீக்ககிர் வண்குடை யாய்முடி மாமணியாய்
மலருந்தி யாய்த்திருத் தாள்வீர் லாழி மணியொத்ததே.

(கக)

மணிவாசற் றாங்க வொருகுடைக் கீழ்வையங் காத்துச்சிந்தா
மணிவா சவனென வாழ்த்திருப் போர்பின்னே மாதிருக்கு
மணிவாச மார்பரங் காசேச வாவென்று வாழ்த்தித்திரு
மணிவாச கங்கொண் டணிவா ரடியை வணங்கினரே.

(கங)

வணங்கரி யானநங் கன்னடி யார்தொழ வாளரவு
வணங்கரி யாடற் பரிதேர் ஈடத்தெந்நை வானவர்க்கும்
வணங்கரி யானன்றிக் காப்பாரில் லாகைவிண் மண்ணறியும்
வணங்கரி யானவர் வணன்கண் டாகனன் மார்க்கண்டனே.

(கங)

கண்டலங் காரள கங்கெண்டை மேகங் கவிரிதழ்சொல்.

கண்டலங் கார முலையிள நீரென்று கன்னியர்சீர்

கண்டலங் கார மருளேன் புனற்கயல் கொக்கென்றஞ்சக்

கண்டலங் கார மலரரங் கேசர்க்குக் காதலனே.

(எச)

காதலை வாரிமண் வெண்கோட்டில் வைத்துண்டு கூட்டியரங்

காதலை வாகழற் குள்ளாக்கி னாய்காப் பெங்கெனவே

காதலை வார்புழை வைதே கியைநின் கருத்துருக்குங்

காதலை வானார்த் தேடலிட் டாயிது கைதவமே.

(எடு)

தவராக வக்கணை யொன்றும் கடற்றெய்வந் தானென்றிருந்

தவராகந் தீர்த்துத் தொழக்கண்ட நீதர்ப்பை மேற்கிடந்து

தவராகப் பாவித்தென் னோதொழு தாய்துண் ணரங்கத்தமா

தவராக வாகண் ணனையெண் னெணுவவ தாரத்தனே.

(எசு)

தாரா கணமண் ணனந்தவந் நானன்பர் சாத்துந்துழாய்த்

தாரா கணம்புயம் போலரங் காதல மேழுக்குமா

தாரா கணமங்கை யாயும்பீர் தூவிய தண்மலர்வீழ்

தாரா கணமுநிற் லாகாற்றிற் சூழ்வளந் தானொக்குமே.

(எஎ)

தானந் தியாகந் தவங்கல்வி தீர்த்தந் தழவிலவி

தானந் தியாகந் தருமிழி பாயின தண்ணரங்கத்

தானந் தியாகப் பகன்மறைத் தான்பெயர் தந்திடும்வே

தானந் தியாகண் டலனறி யாப்பரந் தாமத்தையே.

(எஅ)

தாமரை மாத்திரை மூப்பற்ற வானவர் தண்ணறுஞ்செந்

தாமரை மாத்திரை வந்தா டலைவரைத் தண்ணரங்க

தாமரை மாத்திரை போல்வனைந் தேற்றுத் தருப்பொருட்டால்

தாமரை மாத்திரைக் கேசங்கி னோசையிற் சாய்ந்தனரே.

(எக)

சாகைக்குந் தத்துத் துகிறாக்கி மாதர் தமைநகைத்தாய்

சாகைக்குந் தத்தவங் கட்டுமெட் டாய்தண் புனலரங்கே

சாகைக்குந் தத்துப் புடையாழி யேந்த தமர்கன்வெப்போர்

சாகைக்குந் தத்து தவிரகைக்கும் போலுமுன் சங்கர்டமே.

(அடு)

சங்கத் தமரர் குழாத்தொடு மூழ்வினை தான்விலங்கச்

சங்கத் தமரன்ப ராயிருப் பீர்கட ருனவர்தே

சங்கத் தமரம் படவெய்த சார்ங்கத் தனுவரங்கன்

சங்கத் தமரன் சரணே சரணென்று தாழ்ந்திருமே.

(அக)

இருந்தே னுகமுட வன்வரை நோக்கி யிருப்பதுபோல்

இருந்தே னுகந்துனை வைருந்த நோக்கி யெதிர்பொருள்கேள்

இருந்தே னுகனும் படவதைத் தாய்வெண்ணெ யாமத்தொளித்து *

இருந்தே னுகரரங் காகாணு நாளினி யென்றருளே.

(அஉ)

அரும்பா கவதரிக் கும்பெங் ராய்புன் னரசினுக்கோர்

அரும்பா கவதரந் துப்பனை யாயரங் தாவெனவுன்

அரும்பா கவதர் பததீர்த்தங் கொள்ளா தடிகன்கொப்புள்
அரும்பா கவதர் தொலைப்பார்கல் லார்க்கன்கை யாதெற்றே. (அக)

ஆடுமுன் வீர்முதற் தீர்த்தத்தி னாவரு மாதவத்தால்
ஆடுமுன் வீர்மறை வேள்விவி னாவண்ட ராயுடன்மாறு *
ஆடுமுன் வீரது மாயையி னாவென் றாங்கனைக்கொண்டு *
ஆடுமுன் வீர்செய்த பாவமும் போய்முத்த ராம்வண்ணமே. (அச)

வண்ணங் கலிவஞ்சி வெண்பா ன்கவல் வடைபொடித்தோர்
வண்ணங் கலிகெட வேண்டுமென் றேமக்கண் மாட்டுகொயேன்
வண்ணங் கலிகெடல் போவ்வா னாங்கன் வருளச்செல்வன்
வண்ணங் கலியன் புகழ்தா னெனக்கென்று மாநிதியே. (அடு)

மடனா கவரு நிருதன்புள் மாயையின் மக்கையென்னு
மாளு கவரு மனையெழுள் வீக்கினன் மாயனென்பார்
மாளு கவரும் பலர்சோலை சூழ மதிலாங்கா
மாளு கவரு மமுத்த யதுஷின் மாயமற்றே. (அசு)

மாயா தவர்தலை வாவாங் காவட மாமகனா
மாயா தவரண்டர் வந்தடைந் தான்மழு வாய்பிர்
மாயா தவர்செய்வர் முந்துல்செந் தூல்கொண்ட வண்ணமொப்ப
மாயா தவரத் தனைக்குடல் கோத்ததுன் வாணகமே. (அஎ)

நகமுண் டகந்தரிந் தாற்கருண் மாயர்க்கு ஞாலமுநீர்
நகமுண் டகமகிழ்ந் தார்க்கடி யேமென்றி னந்நதிவா
நகமுண் டகம்பர னென்னா தரங்கனை நாடிலய
நகமுண் டகமலர் தான்குவி யாது நடுக்குளத்தே. (அஅ)

ஞளப்படி நெய்யடி சிற்கொத்த தோகொள்ளப் பற்றியதோ
ஞளப்படி யிற்றிங்கள் சேரங் காசோல மாயவன்றுன்
ஞளப்படி காட்டிம் பிதைமறுப் போலொரு கோட்டிருந்து
ஞளப்படி யின்னகத் துட்பரல் போன்ற குவலயமே. (அக)

ஞவலையஞ் சூழ்குடல் காயா மரகதுங் கொண்டனெய்தல்
ஞவலையங் கண்டன்பர் நைவரென் றுற்கொற்ற வாணற்குவா
ஞவலைய் கேமிதொட் டாயாங் காகொடும் பல்பிறப்பா
ஞவலையங் கற்றுனைக் காணிலென் னாங்கொல் குறிப்பவர்க்கே. (அஃ)

குறியானைச் செங்க ணெடியானை வானவர் கோவைச்சங்கத்
குறியானை வித்த திருவரங் கேசனைக் கூவிநின்று
குறியானை காத்தவ னைப்பாடி னென்கொடி கூப்பிடினுங்
குறியானை யப்பவர் போற்கொடி யேன்சொலுங் கொள்வனென்றே. (அ)

வனத்திற் சிலம்பி விடுதுலுட் பட்டு மசகமெய்த்த
வனத்திற் சிலம்பின போற்பினி வாய்ப்பட்டென் வாய்ப்புலம்பின்
வனத்திற் சிலம்பின் குரலன்னம் வர்மு மார்க்கனிப்பு
வனத்திற் சிலம்பினின் றுன்கேட்கு மோஷம்பர் வாழ்த்தைவிட்டே. (அ)

விடத்தேனா மன்னும் வனப்பாழ்ந் கிணற்சூள்வெம் பாடிப்பற்றும்
விடத்தேனா வாய்வண்டு தேன்வேட்டல் போல்விசித் துக்கொடுபோய்
விடத்தேனா யிவ்வெங்கட் கூற்றையெண் ணாதெண்ணுவேட்கையெல்
லாம், விடத்தேனா யூரரங் கன்றிருத் தாளில் விழுநெஞ்சமே. (௧௬)

விழுங்குந் தசைச்சுவர் நீர்மலங் கோழைவெம் பித்தொடுங்க
விழுங்கு நரம்புறி யென்பேணி தோற்சட்டை வீழ்ந் துநொந்த
விழுங்குந்த லாரழிப் படையிற் போய்ச்சடும் வெய்யசெந்தி
விழுங்குந் நோய்க்குழல் வேண்டே நரங்க விமானத்தனே. (௧௭)

மானத் துவண்ட ஸுழலோ ரெழுத்தின் வடிவுந்சீர்
மானத் துவண்ட வினையாள ராயினு மால்வளர்வி
மானத் துவண்டல மாமரங் கம்வழி யாவரினு
மானத் துவண்டமர் தாரண்ட ராம்பதம் வாய்க்குமங்கே. (௧௮)

அங்காக்கைக் கேமங்கைக் கிந்தா நரங்க நவனிக்குவாய்
அங்காக்கைக் கேபசித் தானிந் வேழுத்தி யாக்கித்துயர்
அங்காக்கைக் கேசிலர் வேறே தொழுவ ரருந்திரவிய்
அங்காக்கைக் கேதனத் தரிடரு மோதிரு வன்றியிலே. (௧௯)

அன்றே யடைய வுனக்கே யடிமையென் றாய்ந்துணர்ந்தார்
அன்றே யடையப் படுவா ருனையரங் காவனத்திய்
அன்றே யடையை யயில்வோரு மீதறி யாரறிஞர்
அன்றே யடையைப் புலனா டுநன்கில்லை யாங்கவர்க்கே. (௨௦)

ஆங்கார மாயின்னைத் தோய்மார் பரங்க னையினையுண்டு *
ஆங்கார மானில முண்டாற்குத் தொண்டனின் வண்டத்தப்பால்
ஆங்கார மான்பகு திப்புறம் போயமு தாற்றிற்படிந்து *
ஆங்கார மானடி காண்பே னவன்ற னருள்சிந்தித்தே. (௨௧)

கிந்தா குலமுய்யக் குன்றெடுத் தாய்தென் நரங்கசுற்றுஞ்
கிந்தா குலகம் படைத்தளித் தாய்நிலஞ் சென்றிரந்த
கிந்தா குலவுசெல் வந்தந்தை தாய்குரு தெய்வமுநீ
கிந்தா குலமடைந் தேனடி யேன்சென்மந் தீர்த்தருனே. (௨௨)

தீரத் தரங்கப் பவனோய் துடைத்தென்னைத் தேவரொடுங்
தீரத் தரங்கப் பணிகாப்ப வைத்த செயலென்பதோர்
தீரத் தரங்க வபயமென் றூர்க்குந் திணைப்பொன்னிசூழ்
தீரத் தரங்கன் சிலம்பார்ந்த செய்ய திருவடியே. (௨௩)

பணவா ளரவி நரங்கேசர் தாளிற் பருதிவளை
நிணவானஞ் சார்ங்கங் கதைதோளிற் சாத்தின லீணிலமேற்
ருணவான ராம்பட்டர்க் கேழேழ் பிறப்புங் குடியடியான்
மணவான தாசன் யமகவந் தாதி வளைந்தனனே. (௨௪)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே கரணம்.

திருவரங்கத்தந்தாதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

வெண்பாவினால் அருளிச்செய்த

திருவேங்கடமாவலி

மூலபாடம்.

நூன் முகம்.

திண்பார் புகழார் திருவேங் கடமாலை
வெண்பா வானூறும் விளம்புதற்குக் - கண்பாராய்
நாராய னாவடியே னாடுந் தமிழ்வேத
பாராய னாசடகோபா.

(ச)

மூலமே யென்றகரி முன்வந் திடர்தொலைத்து
நீலமே கம்போல நின்றானைப் - பாலாய
வேலைநடு விறுறுயிலும் வித்தகனை வேங்கடத்து
மாலையன்றிப் பாடாதென் வாய்.

(உ)

ஆழ்வார்கள் செந்தமிழை யாதரித்த வேங்கடமென்
ருழ்வான புன்சொல்லுந் தாங்குமா - லேழ்பாரும்
வெல்லுந் ததிர்மனியும் வெம்பரலுஞ் செஞ்சாந்தும்
புல்லும் பொறுத்தமையே போல்.

(க)

நூல்.

பொன்னு மணியும் பொலிந்தோங்கிப் பார்மகட்கு
மின்னு மணிமுடியாம் வேங்கடமே - மன்னும்
பரம்பத நாட்டினான் பையரவின் சூட்டிற்
சிரமபத நாட்டினான் சேர்பு.

(ச)

சோதிமதி வந்துதவழ் சோலைமலை யோடிமுண்டாய்
மேதினியான் கொங்கைநிகர் வேங்கடமே - போதி
லிருப்பாற் கடலா னிபமுந்ந்தார்க் கெட்டாத்
திருப்பாற் கடலான் சிலம்பு.

(உ)

மலைக்கோ வித்திரியும் வையகத்தோர் தம்பிறவி
வேலைக்கோர் வங்கமாம் வேங்கடமே - சோலைத்
தருமா தரைநட்டான் தண்முல்லை யாயர்
தருமா தரைநட்டான் சார்பு.

(க)

நாறு திசைமுகமும் நண்ணுதலா லொண்மல
மேலுறலால் வேதாவாம் வேங்கடமே - சாலுறையு
மண்மயக்கந் தேற்றுவித்தான் மாற்றுதல்போ லாரியனா
லுண்மயக்கந் தேற்றுவித்தா னார். (ச)

பாணியிறை கொன்றை பணிசூழி மானேந்தி
வேணியர னைப்பொருவும் வேங்கடமே - யானிநிறப்
பீதாம் பரனா பிமடவா முண்டங்கண்
மீதாம் பரனா விருப்பு. (சு)

மாலாய்ச் சசிதழுவி வச்சிரமேந் திப்புசர்மா
மேலாய்ப் புரந்தரனும் வேங்கடமே - நாலாய்ச்
கிளர்வாகு மந்தரத்தான் கேட்டமரர் கேட்டுத்
தளர்வாகு மந்தரத்தான் சார்பு. (சு)

வள்ளிபுணர்ந் தாறுமுக மன்னிமயின் மேற்கொளலால்
வெள்ளிலேயேல் வேள்போலும் வேங்கடமே - யுள்ளினதைத்
தங்கமலப் பார்வையான் தன்னடியார் மேல்வைக்குஞ்
செங்கமலப் பார்வையான் சேர்பு. (எ)

புள்ளாவ நீரவம் போர்மா வரவமறா
வெள்ளரவ வெற்பாகும் வேங்கடமே - யொள்ளரியா
மாகனகம் பத்தினாற் வாய்கண்கை யுந்திபதங்
கோகனகம் பத்தினாற் குன்று. (அ)

துப்பசெம்பொற் கோயிற் சுடரெறிப்பக் கண்முகிழ்த்து
வெப்பவன்றேர் மாவிடறும் வேங்கடமே - யையிருநூ
ருனமுகப் பாம்பணையா ரானினைப்பி னூதிவருங்
கானமுகப் பாம்பணையார் காப்பு. (க)

மாண்டிபிறக் குந்துயர்போய் வைகுந்தம் புக்கவரு
மீண்டுநொழக் காதலிக்கும் வேங்கடமே - பாண்டமக
னேறிரதப் பாகனா ரேத்துமடி யார்நாவி
ஊறிரதப் பாகனா னார். (ங)

கோலியொரு நான்கு குலமறையு நாற்றிசையம்
வேலியென நின்றேத்தும் வேங்கடமே - வாலிதனை
நண்பாவை யாதரித்தான் ஞானமுத லாழ்வார்கள்
வெண்பாவை யாதரித்தான் வெற்பு. (ஃ)

தெள்ளியதோர் வீடருளுஞ் சீர்கேட்டுப் பொன்மலையும்
வெள்ளீமலை யுமடனியும் வேங்கடமே - யுள்ளின்
கொடியா கனத்தான் குவிரந்திருண்ட காரின்
வடிவா கனத்தான் வரை. (ஊ)

எப்பூ தலமு மீனாருசித் திசைசோக்கி
மெய்ப்பூ சனைபுரியும் வேங்கடமே - சொப்பூ
முலகுமுண்ட கந்தரத்தா னீன்றளிக்கு மீரே
முலகுமுண்ட கந்தரத்தா னூர்.

(௮௩)

நோவினைய நோயினையு நோய்செய் வினையினையும்
வீவினையுந் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே - மூவினையெய்
மூவடிவாய்ப் பச்சென்றான் முன்ன னகலிகைக்குச்
சேவடிவாய்ப் பச்சென்றான் சேர்பு.

(௮௪)

பித்துமல மேமழுடம் பேய்குருடு கூன்செவிடு
மெய்த்துயர்நோய் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே - பத்தருக்கு
வந்ததுக்கங் காப்பான் மலருந் தியினுலகந்
தந்ததுக்கங் காப்பான் நலம்.

(௮௫)

வாடப் பசித்த வரியுமுனை வாலாட்டி
மேடத்தைப் பார்த்துறுக்கும் வேங்கடமே - கூடத்துக்
கம்பவள மாவென்றான் காசினிக்கும் வெண்ணெய்க்குஞ்
செம்பவள மாவென்றான் சேர்பு.

(௮௬)

தூலிவரும் வானநங்க டண்ணுட்டிற் கந்தடக
மேலிவரக் கண்டோமே வேங்கடமே - காவிரிசூழ்
பொற்றிருவ ரங்கத்தான் போதன் சிவனென்னு
மற்றிருவ ரங்கத்தான் வாழ்வு.

(௮௭)

ஒன்சின் தூரத்தை வெறுத்தும் பிடிவேழம்
விண்சுங்கங் கண்டணைக்கும் வேங்கடமே - யென்சின்தைத்
கோரா விருந்தா னொருநாள் விதுரனுக்கு
வாரா விருந்தான் வரை.

(௮௮)

மாதுமடம் கன்னிகழை வந்தனுகிக் கம்பத்தின்
மீதுநடிப் பாடொக்கும் வேங்கடமே - யூதாசூழ்
பாலன்பா லாக்குவித்தான் பஞ்சவர்க்காய் தூற்றுவனாக்
காலன்பா லாக்குவித்தான் காப்பு.

(௮௯)

மன்னு குடிக்குறவர் வானூர் துலாத்திடையே
மின்னு மணிகிறுக்கும் வேங்கடமே - யென்னு
ளரவிந்தப் போதகத்தா னன்பா லழைத்த
கரவிந்தப் போதகத்தான் காப்பு.

(௯௦)

தெல்லைக் குறவர் குளிர்மதிமா னைக்கன
வில்லைக் குனித்தெய்யும் வேங்கடமே - கல்லை
யரிவைவடி வாக்கினு னன்னமாய் வேத
விரிவைவடி வாக்கினுன் வெறப்பு.

(௯௧)

தேனேறித் தேன்வைக்குந் திண்கழைமேல் விண்மகர
மீனேறி வேன்கொடியாம் வேங்கடமே - வானேறித்
தீமுக்கு கத்திருப்பார் சேவழக்கா ளானவனைக்
காமுக்கு கத்திருப்பார் காப்பு. (௨௨)

ஒண்கொம்பிற் றேனிறு லூர்பிறைக்கோட் டாலுடைந்து
விண்கும்ப வாய்நிறைக்கும் வேங்கடமே - வண்கும்ப
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காரரங்கர் போர்மனக்
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காப்பு. (௨௩)

கூனலின் வெண்குருகு கோனேரி யில்விசம்பூர்
மீனதிழ லைக்கொத்தும் வேங்கடமே - கானகத்துப்
பொன்னு ருழையெய்தார் பூங்கழலே தஞ்சமென
வுன்னு ருழையெய்தா னார். (௨௪)

மணமூலந் தாவென்று மந்திகடு வற்குரைப்ப
விண்மூலங் கேட்டேங்கும் வேங்கடமே - யொண்மூல
வேதத் திருக்குழையார் வெய்யோ னிரண்டனைய
சேதத் திருக்குழையார் சேர்பு. (௨௫)

புறவவிட்ட பொன்னாச னன்னுதலா ருந்துதொறு
மேலவிட்டந் தொட்டிழியும் வேங்கடமே - யாலமிட்ட
பொற்புக் களங்கறுத்தார் போர்சரிய வாணன்றோன்
வெற்புக் களங்கறுத்தார் வீடு. (௨௬)

பானிதங்கொ டெங்கினிளம் பாளைவிரி யச்சுனையின்
மீனிணங்கொக் கென்றொளிக்கும் வேங்கடமே - வானிமிர்ந்த
வென்னத்துக் கப்பாலான் மெய்ப்பரம யோகியர்த
முன்னத்துக் கப்பாலா னார். (௨௭)

கொம்பணியுந் தேமாங் குயில்கருடன் போற்குவ
வெம்பணிகள் புற்றடையும் வேங்கடமே - வம்பணியும்
விண்ணினந்து காப்பார் மிசைவைத்தார் பத்தரைத்த
முண்ணினந்து காப்பா ருவப்பு. (௨௮)

தெங்கினநீர் வீழச் சிதறுமணி யைக்கரிகள்
வெங்கனவென் மஞ்சிப்போம் வேங்கடமே - ணங்கழையின்
மாண்டாணப் பண்டழைத்தார் மாமறையோன் பாற்றேன்றி
மாண்டாணப் பண்டழைத்தார் வாழ்வு. (௨௯)

அழகயலின் மேக மதிரப் பெரும்பாந்தன்
வெங்கய்மென் றங்காக்கும் வேங்கடமே - புங்கயனோ
டம்புவனங் கடந்தா ரம்புயத்து மங்கையொடு
வெம்புவனங் கடந்தார் வெற்பு. (௩௦)

திங்களிறு மாந்துலவத் தீம்பாற் சுவளமென்று
வெங்களிறு கைநீட்டும் வேங்கடமே - பொங்கமரி
லார்த்த வலம்புரியா ராட்பட்டார் செய்தபிழை
பார்த்த வலம்புரியார் பற்று.

(௧௧)

அம்புலிஷில் வாழ்மா னதிருங் குரற்பகுவாய்
வெம்புலியைக் கண்டேங்கும் வேங்கடமே - நம்புமெனை
வீங்குத்தைக் கண்டிருப்பார் வீண்ணேனார் நரர்பிறந்து
சாங்குத்தைக் கண்டிருப்பார் சார்பு.

(௧௨)

கண்ணால் வெடித்த கழைமுத்தங் கார்தொளைத்து
விண்ணாவி யோடுதிரும் வேங்கடமே - யெண்ணார்
கலங்கவரு மஞ்சனையார் சான்முளையை பூர்ந்தார்
சலங்கவரு மஞ்சனையார் சார்பு.

(௧௩)

செல்லுக்கு மேற்செல்லுந் திண்ணியவேய் வாசவனார்
வில்லுக்கு வாளியாம் வேங்கடமே - யெல்லுக்கு
னந்தகா ரம்படைத்தா ராழ்வார் யம்பினால்
வெந்தகா ரம்படைத்தார் வெற்பு.

(௧௪)

பெண்கமழுங் கற்பகத்தின் பூங்கா வணத்துக்கு
மென்கமுகங் காலாகும் வேங்கடமே - நன்கமரு
மூரத் திகிரியா ருதுந் திகிரியார்
வீரத் திகிரியார் வெற்பு.

(௧௫)

தண்ணிலைக்கண் மூங்கிற் றலைதொடுத்த தேனிரால்
விண்ணிலைக்கண் ணடியாம் வேங்கடமே - யுண்ணிலைக்குஞ்
சோதி வணங்கரியார் தாயசன காதிரு
மோதி வணங்கரியா ரார்.

(௧௬)

தண்கமுகின் பாளை தடங்கதிரின் செல்வனுக்கு
வெண்கவரி போலசையும் வேங்கடமே - யொண்கடல்சூழ்
வண்டுவரை நாட்டினான் மத்தாக வாரிதியுட்
பண்டுவரை நாட்டினான் பற்று.

(௧௭)

அங்கதிருங் கான்யாற் றடர்திவலை யானனைந்து
வெங்கதிருந் தண்கதிராம் வேங்கடமே - செங்கதிரவேற்
சேந்தனத் தமைந்தான் றிருத்தாளை விந்நினையான்
பூந்தனத் தமைந்தான் பொருப்பு.

(௧௮)

சேனாவல திங்கனெனுஞ் சித்தசவேன் வெண்குடைக்கு
வேணுவொரு காம்பாகும் வேங்கடமே - கோணுமனத்
தென்னையா ளாகத்தா னின்னொன்செய் தான்கமல
மின்னையா ளாகத்தான் வெற்பு.

(௧௯)

தேவருடை யைந்தருவின் செந்தே னிருங்குழிய
மீவருடை பாய்கின்ற வேங்கடமே - மூவடிமண்
போயிரந்தா ரத்தார் புனையு மொருபதினா
ருயிரந்தா ரத்தா ரகம்.

(சஉ)

வன்குறிஞ்சி மாதர்பால் வானேர் டருந்திற்கு
மென்குறிஞ்சித் தேன்மாலும் வேங்கடமே - நன்குறிஞ்சிப்
பேய்த்தனஞ் சுவைத்தார் பிறர்க்கமுதீந் தீசனுக்கு
வாய்த்தனஞ் சுவைத்தார் வரை.

(சக)

வீ1வுகவின் மந்திறுகர் மாங்கனிக்குக் கற்பகத்தின்
மேவுகவி கைநீட்டும் வேங்கடமே - தாவுகடல்
வேகவிலங் கைக்கொண்டார் வீடணனை வைத்தொழிந்தார்
சாகவிலங் கைக்கொண்டார் சார்பு.

(சஉ)

வெள்ளியகன் மீதே விடர்முளைத்த செங்காந்தள்
வெள்ளியகல் விளக்காம் வேங்கடமே - வெள்ளியெனும்
வேதியனாட் டங்கெடுத்தார் மேதினியைப் பாதலமென்
ரேதியனாட் டங்கெடுத்தா ளார்.

(சக)

அல்லிமலர்க் காந்தளின்மே லாடுஞ் சுருப்பினங்கண்
மெல்லியர்கள் கைக்கழங்காம் வேங்கடமே - மல்லினளைப்
பண்டறைந்த வன்புடையார் பார்த்தனுக்குத் தத்துவநூல்
விண்டறைந்த வன்புடையார் வெற்பு.

(சச)

காந்த ளிரவலர்போற் கையேற்பக் கொன்றைகொடை
வேந்தனெனப் பொன்சொரியும் வேங்கடமே - பூந்துளவின்
கான்மடங்கா மார்வத்தார் காண விரும்பினர்மே
னான்மடங்கா மார்வத்தார் நாடு.

(சக)

நாகத்தின் மேற்குறவர் நன்கெறிந்த மாணிக்க
மேகத்தின் மின்புளையும் வேங்கடமே - மாகத்தின்
மாத்தாண்ட மண்டலத்தார் வாயுண் டமிழ்ந்தளந்து
காத்தாண்ட மண்டலத்தார் காப்பு.

(சச)

செம்பதும ராகச் சிலைகுழ் பெரும்பாந்தள்
வெம்பரிதி யூர்கோளாம் வேங்கடமே - யும்பருவ
கோதத்தி னப்புறத்தா னோரா விலைதுயின்றான்
வேதத்தி னப்புறத்தான் வெற்பு.

(சஎ)

கோலமணிப் பாதையிற்பாய் கோடரங்கள் செங்கதிரோன்
மேலனுமன் பாய்ந்தனைய வேங்கடமே - நாலுமறை
யாய்ந்தபர தத்துவந்தா னானை குடமாடல்
வாய்ந்தபர தத்துவந்தான் வாழ்வு.

(சஅ)

தெய்வபிரபுவும் ஞானகந்தியும் சூரசுரக்கை யம்புலிமேல்
வெம்பியெழுந் கோளரவாம் வேங்கடமே - தம்பிபல
போர்காது மீரந்தார் புனையகத்தி மூக்கினொடும்
வார்காது மீரந்தார் வரை.

(௪௧)

வண்மைதிகழ் வெண்பளிக்கு வட்டத்திற் கண்டெயின்மான்
விண்மதியின் மாணேய்க்கும் வேங்கடமே - யொண்மதியா
ணலைத்தா மோதனார் நோக்கவறி யார்தளவ
மாலைத்தா மோதனார் வாழ்வு.

(௪௨)

சீலேடைகள்.

கடதலிற்றுச் சார்ந்தவர்க்கும் காமியத்தைச் சார்ந்தவர்க்கும்
வேதனைக்கூற னைத்தவர்க்கும் வேங்கடமே - போதகத்தை
மோதி மருப்பொசித்தார் முன்பதினா ருயிரவ
ரோதி மருப்பொசித்தா ரார்.

(௪௩)

கேள்வித் துறவோருங் கேடரவிஸ்வாழ்வோரும்
வேள்விக் கினமாற்றும் வேங்கடமே - மூள்வித்து
முன்பா ரதமுடிததார் மொய்வேந்தர் வந்தவிய
வன்பா ரதமுடித்தார் வாழ்வு.

(௪௪)

பெய்யாம் வினையேனைப் பேரீட்வாரு மன்பருஞ்செய்
மெய்யாம் வழந்தேயும் வேங்கடமே - ஓசய்யா
டனத்தவசப் பொற்புள்ளார் தானவரை மோதஞ்
சினத்துவசப் பொற்புள்ளார் சேர்பு.

(௪௫)

கேடலிலா வுள்ளத்துக் கோதி லடியவரும்
வேடருமங் கைவரைவெல் வேங்கடமே - மூடர்
கனமா மனைக்கொன்றார் உன்கஞ்ச னென்னுஞ்
சினமா மனைக்கொன்றார் சேர்பு.

(௪௬)

மெய்யவதன மங்கையர்கண் முன்கையும் யோகியர்கண்
மெய்யவது மஞ்சுகமார் வேங்கடமே - பெய்வனையார்
பாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் பற்றினார் புன்பிறப்பை
மாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் வாழ்வு.

(௪௭)

இல்லக் குறத்தியரும் யாக்கைநிலை வேட்டவரு
மெல்லக் கிழங்கெடுக்கும் வேங்கடமே - நல்ல
புதுப்பூவை வண்ணத்தான் போர்முகத்துச் செவ்வாய்
மதுப்பூவை வண்ணத்தான் வாழ்வு.

(௪௮)

தேனியலங் கூந்தலார் செங்கரமு மாதவத்தோர்
மேனியுமை யம்பொழியும் வேங்கடமே - ஞானியர்க்
டாக்குறியெய் டக்கரத்தார் தானாரண்மேன் வைத்துவெண்ணைய
தாக்குறியெய் டக்கரத்தார் தளப்பு.

(௪௯)

கோணையிலார் சொற்கேட்ட கந்திருவ ருந்தீவரும்
வீணையிரா கத்தைவிடும் வேங்கடமே - கோணை
யிருங்குண்டை யோட்டினு னேற்பொழித்தான் கடனி
மருங்குண்டை யோட்டினுன் வாழ்வீ. (௮௮)

முந்நூன் மறையவார்நா மூதரம்பை மாரினடி
மெய்தூ ன்லங்கவரும் வேங்கடமே - பொய்தூலா
லச்சமயக் கத்தினு ராதரிக்கத் தெய்வங்கள்
வைச்சமயக் கத்தினுர் வாழ்வு. (௮௯)

ஓதுமறை யோர்புறமு முன்னங் கலையினரு
மேதையக் லாவிருக்கும் வேங்கடமே - கோதைகுழல்
சுற்றாத தாரணியார் தாயகிருத் தானுன்றப்
பற்றாத தாரணியார் பற்று. (௯௦)

நன்முலைபோல் வெண்ணகையார் நாயகர்மேல் வைத்தநெஞ்சு
மென்முலையுங் தம்புரஞ்சேர் வேங்கடமே - முன்முலைந்து
தோற்றமா ரீசனார் தோற்றமா யம்புரியச்
சீற்றமா ரீசனார் சேர்பு. (௯௧)

சூறுங் கிளிமொழியார் கொங்கையென்றுங் கண்ணென்றும்
வீறு மருப்பிணைசேர் வேங்கடமே - நாறுந்
துளவமலர்க் கண்ணீரியார் தொண்டாய்த் தமக்கன்
புளவமலர்க் கண்ணியா ருந். (௯௨)

மாதரம்பொன் மேனி வடிவு மலர்குறங்கு
மீதரம்பை யைப்பழிக்கும் வேங்கடமே - பூதமைந்தின்
பம்பரமா காயத்தார் பாடினால் வீட்டுளு
நம்பரமா காயத்தார் நாடு. (௯௩)

கோன்கரவு கற்றவழிக் கோதையர்கள் பொற்றாளும்
வேன்கரமு மம்பஞ்சார் வேங்கடமே - நீன்கரனார்
தூடணனார் முத்தலையார் தஞ்சுவெத்து தஞ்சானாக்
கூடணனார் முத்தலையார் குன்று. (௯௪)

கோங்கைக்கோ டேறிக் குலுக்குமரி யுங்கரியும்
வேங்கைக்கோ டாதரிக்கும் வேங்கடமே - பூக்கைக்குண்
மெய்த்தவளச் சங்கெடுத்தார் மேகலைவிட் டங்கைதலை
வைத்தவளச் சங்கெடுத்தார் வாழ்வு. (௯௫)

மாலிற் குயிலு மயிலு மொளிசெய்ய
மேலிப் புயறவழும் வேங்கடமே - யுதலிக்கு
ளானவரு டந்தடுத்தா ரானினைக்கித் துன்றேந்தி
வானவரு டந்தடுத்தார் வாழ்வு. (௯௬)

காளே டருவி ஸுனகமுமுத் துந்தன்ளி
மீளே வெனக்கொழிக்கும் வேங்கடமே - வாளோர்கண்
மேகனய னங்கொண்டார் வேணியரன் காண்பரியார்
காகனய னங்கொண்டார் காப்பு.

(௧௭)

கண்டவுடந்த வானவருங் காந்தட் குலமலரும்
வீண்டவிர்த்து நிற்கின்ற வேங்கடமே - தொண்டருக்கு
வைகுந்த நாட்டான் மருவுருவ மீந்துவைக்கும்
வைகுந்த நாட்டான் வரை.

(௧௮)

வாழம் புலியினொடு வானூர் தினதரனும்
வேழங்க ளும்வலஞ்செய் வேங்கடமே - யூழின்கட்
சற்று யினுமினியான் சாரா வகையருளு
நற்று யினுமினியா னுடு.

(௧௯)

தீட்கமலப் பூஞ்சுனைக்குஞ் சாயகங்கள் கொய்துதிரி
வேட்கும் வடிவில்லா வேங்கடமே - வாட்கலிய
னுவியப்பாம் பாட்டினார் நச்சுமடு வைக்கலங்கித்
தாலியப்பாம் பாட்டினார் சார்பு.

(௨௦)

ஆயுந் துறவறத்தை யண்டினமுத் தண்டினரும்
வேயுந் கிளைவிட்ட வேங்கடமே - தோயுந்
தயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டார் தாரணியிற் றந்த
வயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டா ரார்.

(௨௧)

தொண்டொடுமெய் யன்புடையார் தன்மனமுஞ் சந்தனமும்
விண்டொடுபொற் பார்ப்பண்சேர் வேங்கடமே - தண்டொடுவான்
கோலமருங் கார்முகத்தார் கோடாழி யார்குழையின்
கோலமருங் கார்முகத்தார் குன்று.

(௨௨)

சிட்டுநெறி யோகியருங் கிள்ளைகளுந் தங்குடு
விட்டுமறு கூடடையும் வேங்கடமே - யெட்டுமத
மாவென்று வந்தான் வரநானே வாவின்று
போவென்று வந்தான் பொருப்பு.

(௨௩)

மட்டுவளர் சரவலினு மாதவத்தோர் சிந்தையினும்
விட்டு மதிவிளங்கும் வேங்கடமே - கட்டுசடை
நீர்க்கங்கை யேற்று னிரப்பொழித்தா னீன்குறளாய்ப்
பார்க்கங்கை யேற்றான் பதி.

(௨௪)

புக்கவரு மாதவரும் பூமதுவுண் ணுண்டினமு
மெய்க்கவசம் பூண்டிருக்கும் வேங்கடமே - யொக்கவென
யன்பதினா லாண்டா ரரிவையொடுங் கானுறைந்த
வன்பதினா லாண்டார் வரை.

(௨௫)

தக்கமறை யோர்நாவுந் தண்சார லின்புடைபு
யிக்க மனுவீனையும் வேங்கடமே - யக்கரவம்
புண்டார்க்கு மாறுடைத்தார் பொங்கோத நீரடைத்து
புண்டார்க்கு மாறுடைத்தார் வெற்பு. (எக)

நீடு கொடுமுடியு நீதிநெறி வேதியர்கள்
வீடு மகமருவும் வேங்கடமே - கோடுங்
கருத்துளவ மாலையார் கானும'னின்ற
மருத்துளவ மாலையார் வாழ்வு. (எஎ)

சீதற்கொன் சாரலீனுஞ் சீர்மறையோ ரில்விடத்தும்
வேதங்க ணுல்வளரும் வேங்கடமே - போதன்
சிரித்துப் புரந்துடைத்தான் நேவரோடு மண்டம்
விரித்துப் புரந்துடைத்தான் வெற்பு. (எஅ)

நன்கோடு போலுமுலை நாரியருஞ் சண்பகத்தின்
மென்கோடுங் கற்பகஞ்சேர் வேங்கடமே - வன்கோடு
கூரிருவ ராகஞ் கோகனகை பூமியென்னு
மோரிருவ ராகனா ரார். (எக)

கோடஞ்சங் கோதையர்கள் கொங்கையினுங் குஞ்சரத்தும்
வேடன் சரந்துரக்கும் வேங்கடமே - சேடனெனு
மோர்பன் னகத்திடந்தா னுற்றா னிரணியனைக்
கூர்பன் னகத்திடந்தான் குன்று. (அம்)

நாரியர்தங் கூந்தலினு நாலு மருவியினும்
வேரிநனுஞ் சாந்தொழுகும் வேங்கடமே - பாரினுளா
ரற்ப சுவர்க்கத்தா ரறிவரியார் முன்மேய்த்த
நற்ப சுவர்க்கத்தார் நாடு. (அக)

மாதரார் கண்ணு மலைசார லுங்காமர்
வேதமார்க் கஞ்செறியும் வேங்கடமே - பாதமகம்
பேரதைப் படத்துவைத்தார் போர்வனைய மாற்றரசர்
வாதைப் படத்துவைத்தார் வாழ்வு. (அஉ)

எத்திக்குங் காம்பு மெயினருமா ரத்தினையே
வித்திக் கதிர்வினைக்கும் வேங்கடமே - தித்திக்குங்
காரிமா நன்பாவார் காதலித்தார் தம்பிறவி
வாரிமா நன்பாவார் வாழ்வு. (அக)

பாரோடு கரையாறும் பல்களிறு கந்தவனம்
வேரோ பனைத்தீர்க்கும் வேங்கடமே - காரோதஞ்
சுட்டகரு விற்படைபார் தொண்டணைமீன் டேழுவதைப்
பட்டகரு விற்படைபாள்புற்று. (அச)

நன்காமர் வண்டினமு கால்வாய் கதகரிடி
மென்கா மரமுத்கும் வேங்கடமே - புன்காம
மேவார் கழலா ரெனதுளத்தி வென்றலைவ
பூவார் கழலார் பொருப்பு.

(௮௮)

புதுபுஞ்ஞளர்ச்சுத்தின் பக்கத்தி னிந்கின்ற
வேம்பு மருத்துவக்கும் வேங்கடமே - காமபுகர
மானவரை நன்குடையா ரானாய்த் தொழுதேத்து
மானவரை நன்குடையார் வாழ்வு.

(௮௯)

சாரா மருவிதவழ் சாரலுஞ்செஞ் சந்தனத்தின்
வேரு மரவமறா வேங்கடமே - நேரு
மதுகையிட வர்க்கறுத்தார் மாமறையோன் சாப
மதுகையிட வர்க்கறுத்தார் வாழ்வு.

(௯௦)

மண்மட்டுத் தாழ்சுனையும் வட்டச் சிலாதலமும்
விண்மட்டுத் தாமரைசேர் வேங்கடமே - யெண்மட்டுப்
பாதமுன்னி னைந்தார் பரமபதஞ் செர்க்கென்று
போதமுன்னி னைந்தார் பொருப்பு.

(௯௧)

போதா விருசுடரும் போதுதூற்கு மோதுதற்கும்
வேதாவி னுன்முடியா வேங்கடமே - மாதாவின்
வீங்குதனத் துக்கினியான் விம்மியழா தாட்கொண்டான்
றுங்குதனத் துக்கினியான் சார்பு.

(௯௨)

பேய்க்குமொரு பேய்போன்று பித்தாய்த் திரிவோர்க்கும்
வேய்க்குமணி முத்திவரும் வேங்கடமே - வாய்க்கமுதூர்
வண்மைப்பே ராயிரந்தான் மன்னினுன் மாவலிபாத்
றண்மைப்பே ராயிரந்தான் சார்பு.

(௯௩)

வொழக்கைமனை நீத்தவரும் வாளரியு மாதங்க
வேட்கை மறந்திகழும் வேங்கடமே - தோட்கைவழி
மாகவந்த னைக்கழித்தார் வாழிலங்கைப் பாதகரை
லோகவந்த னைக்கழித்தா ஞர்.

(௯௪)

கூட்டு தவத்தவருங் கோளரிக ளின்றொகையும்
வேட்டு வரம்பொழியும் வேங்கடமே - மோட்டுமதத்
தந்திக் கமலத்தார் தாம்பெறுதம் வீடனித்தா
ருத்திக் கமலத்தா ஞர்.

(௯௫)

வஞ்ச மடித்திருப்பார் வாக்குங் கலைக்கோடும்
விஞ்ச மடித்திருக்கார் வேங்கடமே - கஞ்சப்
பிரமானத் தத்தான் பிரபஞ்ச மாய்த்த
பரமானத் தத்தான் பதி.

(௯௬)

சேலஞ்சங் கண்மடவார் தேங்குழைங் கேங்கினமு
மேலஞ்ச வர்க்கமார் வேங்கடமே - கோலஞ்சேர்
மாரிலவங் காரத்தார் மத்தும்பல் பூணணிந்த
காரிலவங் காரத்தார் காப்பு. (௧௪)

கொய்யுமலர்ச் சோலைக் கொக்கும் பினியாளர்
மெய்யும் வடித்தவிரும் வேங்கடமே - நையுஞ்
சனஞ்ச் தகஞ்ச் தலையிலிதோளீ காய்ந்த
சினஞ்ச் தகஞ்ச் சிலம்பு. (௧௫)

நேர்க்கவலை நோயினரு நீடுசிலை வேடுவரும்
வேர்க்கவலை மூலங்கல் வேங்கடமே - கார்க்கடன்மேற்
ருண்டிங்கா லத்திறப்பார் தம்மைவிழுங் திக்கனியாய்
மீண்டிங்கா லத்திறப்பார் வெற்பு. (௧௬)

துண்டா மணாச்சுனையிற் சாததமும் வேடுவரும்
விண்டாரை நாடுகின்ற வேங்கடமே - தொண்டாக்கி
யேவத் தனக்குடையா ரெண்ணெழுந் னொளெடுத்த
சோவத் தனக்குடையார் குன்று. (௧௭)

வாழியுஞ் சந்தனந்தோய் மாருதமுந் தாக்குதலாவ்
வேழ மருப்புகுதும் வேங்கடமே - நீழலமர்
பஞ்சவடி காட்டினான் பாரணப்பான் போலெவர்க்குங்
கஞ்சவடி காட்டினான் காப்பு. (௧௮)

எவ்விடமு மாறுதோய்ந் தெல்லோரும் பல்பாம்பும்
வெவ்விடரி னீங்கியெழும் வேங்கடமே - தெவ்விடையே
முட்டவனா கத்தனையா னாதிமறை துன்மார்க்கம்
விட்டவனா கத்தனையான் வெற்பு. (௧௯)

பாடு மதுகரமும் பச்சைத் தழைக்குடிலின்
வேடு மணமருவும் வேங்கடமே - நீடு
மகரலை யங்கடந்தார் வாழ்வகதே வர்க்கு
மகரலை யங்கடந்தார் வாழ்வு. (௨௦)

ஆதிதிரு வேங்கடமென் றாயிரம்பே ரானிடமென்
சூதிய வெண்பா வொருநாறுங் - கோதில்
ருணவாள பட்டரிரு கோகனகத் தான்சேர்
மணவாள தாசன்மன் வாக்கு. (௨௧)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவேங்கடமலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானாரங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

திருவேங்கடத்தந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

இக்களையந்திரத் தட்பட்ட தென்ன விருவினையுள்
புக்களா மாநொடி யுத்தரி யாதுழல் புன்பிரப்பாம்
எக்களா நீக்கிப் படித்தானா யந்த விருவினைச்
கக்களா சேர்க்கு மணவாள தாச னருங்கலியே

காப்பு.

நல்லவர் தாதி திருவேங் கடவுற்கு கான்விளம்பச்
சொல்லவர் தாதின் வழுப்பொருட் சோர்வரச் சொல்லித்தருள்
பல்லவர் தாதினை வண்டார் குருகைப் பாசமயம்
வெல்லவர் தாதி மறைதமிழாட்செய்த வித்தகனே.

நூல்.

திருவேங் கடத்து நிலைபெற்று நின்றன சிற்றன்னையால்
தருவேங் கடத்துத் தனாமே னடந்தன தாழ்ப்பிரப்பின்
உருவேங், கடத்துக் குளத்தே யிருந்தன வந்தழைக்க
வருவேங் கடத்தும்பி யஞ்சுவென் றோடின மாக்கழலை. (5)

மலை மதிக்குஞ்சி யீசனும் போதனும் வாசவனும்
நூலை மதிக்கு முனிவருந் தேவரு நோக்கியந்தி
காலை மதிக்குள்ளைத் தேத்துந் திருமலை கைம்மலையால்
வேலை மீதிக்கும் பெருமா னுறைதிரு வேங்கடனே. (2)

வேங்கட மலை யவியா மதிவிளக் கேற்றியங்கம்
ஆங்கட மாலைய மாக்கிவைத் தோமவன் சேவடிக்கே
தீங்கட மாலேக் கவிபுனைந் தோமிதிந் சீரியதே
யாங்கட மலை யிவாவத் மேறியிருக்கும்மே. (3)

இருக்கா ரணஞ்சொல்லு மெப்பொரு ளின்மழு மெப்பொருட்கும்
கருக்கா ரணமுநற் றுயுநற் றற்றையுங் கஞ்சச்செல்வப்
பெருக்கா ரணங்கின் றிலவனு மாகிப் பெருந்தெய்வமும்
மருக்கா ரணவும் பொழில்வட வேங்கட மாயவனே. (ச)

மாயவன் கண்ணன் மணிவண்ணன் கேசவன் மண்ணும்விண்ணும்
தாயவன் கண்ணன் கமலமொப் பாஞ்சரத் தாலிலங்கைத்
தியவன் கண்ணன் சிரமறுத் தான்றிரு வேங்கடத்துத்
தாயவன் கண்ணன் புடையார்க்கு வைகுந்தந் தூரமன்றே. (இ)

தூர விரும்புண்ட டரிக்குமிக் காயத்தைச் சூழ்பினிகாள்
நேர விரும்புண்ட டர்ச்சுருள் வானெடு வேங்கடத்தான்
நேர விரும்புண்ட ரீகப்பொற் பாதங்க ளென்னுயிரைத்
தீர விரும்புண்ட நீராக்கு மாறுள்ளஞ் சேர்ந்தனவே. (சு)

சேர்ந்து கவிக்கும் முடிசுவித் தாய்சிறி யேனியயம்
சார்ந்து கவிக்கும் வரமளித் தாய்கொண்ட நண்டலைமேல்
ஊர்ந்து கவிக்கும் வடமலை யாய்பஞ் சொழுக்கியபால்
வார்ந்து கவிக்கும் பொழுதிலஞ் சேலென்று வந்தருளே. (எ)

வந்திக்க வந்தனை கொள்ளென்று கந்தனு மாதவரும்
சிறித்த வந்தனை வேங்கட நாதபல் சேவற்றின்னும்
உந்திக்க வந்தனைச் செற்ற யுனக்குரித் தாயபின்னும்
புந்திக்க வந்தனைச் செய்தைவர் வேட்கை பொருமென்னையே. (அ)

பெருநதரங் கத்தும் வடத்து மனந்த புரத்தமன்பர்
கீருநதரங் கத்துந் துயில்வேங் கடவகண் பார்த்தருளாய்
நிருநதரங் கத்து நிறம்போல் வருமந்தி நேரத்தன்றில்
ஒருநதரங் கத்தும் பொழுதும் பொருளென் னொருவல்லியே. (க)

ஒருமா தவனி யொருமாது செல்லி யுடனுறைய
வருமா தவனின் மருடம்வில் வீச வடமலைமேல்
கருமா தவன்கண்ண னின்பாற் றிருநெடுங் கணவன்கைக்
கருமா தவமென்ன செய்தாய் பணியெனச் சம்புதியே. (ங)

அம்பரந் தாமரை பூத்தலர்ந் தன்ன வலுவவரை
அம்பரந் தாமரை யஞ்சன வெற்பரை யாடகமாம்
அம்பரந் தாமரை சூழ்ந்தாரை வாழ்த்தில னாம்புவனும்
அம்பரந் தாமரை போற்றிரி வாரை யகனெஞ்சமே. (ஐ)

நெஞ்சுகந் தத்தை யுமக்குகாத் தேனிறறை நீயுரவொன்
றஞ்சுகந் தத்தை விளைக்குமென் னுசைய தாமிதழ்சொல்
கிஞ்சுகந் தத்தை யணியீரிங் கென்னைக் கெடாதுவிடும்
விஞ்சுகந் தத்தை விளைக்குந் துழாயண்ணல் வேங்கடத்தே. (ஐஉ)

வேங்கடத் தானாயுடீடேற்ற நின்றருள் வித்தகனாத்
தீங்கடத் தானாப் புனைந்தேத்தி லீச்சிறி யீர்பிறவி
தாங்கடத் தானாக் கடத்துமென் றேத்துதிர் தாழ்கயத்துள்
ஆங்கடத் தானா விலங்குமென்றோசொல்லிற் றையமற்றே. (மக)

ஐயா துவந்தனை நாயேனை யஞ்சன வெற்பவென்றும்
கையா துவந்தனை நின்னையல் லாற்கண்ணு டன்முதலோர்
பொய்யா துவந்தனை யார்முகங் கீட்டினும் போற்றியுரை
செய்யா துவந்தனை பண்ணுது காக்குமென் சென்னியுமே. (மச)

சென்னி யிலங்கை குவிக்கு முயிர்ச்சுந் திகைக்குநின்னை
உன்னி யிலங்கையிற் கண்ணுநங் காளுயர் வீடணனை
மன்னி யிலங்கையில் வாழ்கென்ற வேங்கட வாணமற்றோர்
கன்னி யிலங்கைக்கி னின்பேர் கருணைக் கடலல்லவே. (மந)

கடமா மலைவின் மருப்பொசித் தாய்க்குக் கவிநடத்தும்
தடமா மலைவற்ற வானொடட் டாய்க்கென் றளிநெஞ்சமே
வடமா மலையுந் திருப்பாற் கடனாவை குந்தழும்போல்
இடமா மலைவற்று நின்றங் கிடந்து மிருப்பத்தே. (மக)

இருப்ப தனத்தனி லெண்ணவில் கைநுத்தத் தென்பர்வெள்ளிப்
பருப்ப தனத்தன் மலரோ னறிகிலர் பாளங்க
திருப்ப தனத்தன் மதலைநிற் றுந் திரு வேங்கடமென்
பொருப்ப தனத்த் தகிர்த்துயிர் காடொழிப் போதாநீனே. (மங)

போதார வந்த வளாயும் பகாவண்ட புற்புத்தின்
பீதார வந்த விளைதீர்க்க வேண்டும்விண் மண்ணுக்கெல்லாம்
ஆதார வந்தனத் தேன்பாடும் வேங்கடத் தப்பநின்பொற்
பாதார வந்தமல் லாலடி யேற்கொரு பற்றில்லையே. (மஅ)

பற்றி யிராமற் கலைபோய் வெகாத்திடல் பாநிபிரா
வற்றி யிராப்பக னின்கண் பனிமல்கி மாசடைந்து
நற்றி யிராக் கொழ்ச்சியைப் போனெடு வேங்கடத்துள்
வெற்றியிராமனை வேட்டாய்கொ ளியுஞ்சொல் வெண்மதியே. (மக)

மதியா தவன்சுதிர் மின்மினி போலொளிர் வைகுந்தந்தா
மதியா தவன்நா வாழ்க்திருப் பீர்தட வேங்கடவன்
மதியா தவன்கடத் துட்டயிர் வாங்கைத் தமாயப்பிரான்
மதியா தவனுங் கீண்டான் கழல்சென்னி வைத்திருமே. (உய)

இருபது மந்தரத் தோள விலங்கைக் கிடைவன்சென்னி
சுருபது மந்தரத் தேயழற் தோனப் பறுத்தியுன்றான்
தருபது மந்தர வந்தன் தான்முசன் றன்முதலா
வருபது மந்தர மொத்தபல் சுவனும் வைபழமே. (உக)

வைய மடங்கலு மோர்துகள் வாரி யொருதிவலை
செய்ய மடங்கல் சிறுபொறி மாருதஞ் சிற்றுயிர்ப்பு
துய்ய மடங்கலி லாகாயர் தான்விரற் றேன்றும்வெளி
வெய்ய மடங்கல் வடிவான வேங்கட் வேதியற்கே, (௨௨)

வேதா வடமலை வெங்காலன் கையில் விடுவித்தென்னை
மாதா வடமலை கொங்கையுண் னைதருண் மண்ணளந்த
பாதா வடமலை மேற்றுயின் ருய்கடற் பார்மசட்கு
நாதா வடமலை யாயலர் மேன்மங்கை நாயகனே, (௨௩)

நாயக ராத்திரி யுஞ்சில தேவர்க்கு நாணிலெசொல்
துயக ராத்திரி மூலமெ னுமுணர் துத்திப்பணிப்
பாயக ராத்திரி மேனியம் மான்பைம்பொன் வேங்கடவன்
தியக ராத்திரி சக்கரத் தாற்கொன்ற சீர்கண்டுமே, (௨௪)

கண்ட வனந்தரங் காலெரி நீர்வையங் சாத்தவையின்
கண்ட வனந்தரங் கத்துறை வானுய ரத்தமமர்
விண்ட வனந்தர மேலவன் வேங்கட மாலடிமை
கொண்ட வனந்தரத் தும்பேர் நினைக்கவுங் கூற்றஞ்சமே, (௨௫)

அஞ்சக் கரவட மூலத்தன் போத னறிவிரிய
செஞ்சக் கரவட வேங்கட நா தனைத் தேசத்துள்ளீர்
நெஞ்சக் கரவட நீங்கியின் தேதொழு நீண்மறலி
துஞ்சக் கரவடம் வீசுமக் காலந் தொழற்கரிதே, (௨௬)

தொழும்பா லமரர் தொழும்வேங் கடவன் ஈடர்நயனக்
கொழும்பா லனையொரு கூறுடை யானந்த கோபனில்லத்
தழும்பால னுகிய காலத்தப் பேய்ச்சி யருத்துஞ்சைச்
செழும்பா லமுதென் றுவந்தரற்கென் பாடல் சிறக்குமன்றே, (௨௭)

சிறக்கும் பதந்தரு வார்திரு வேங்கடச் செல்வாச்செய்ய
நிறக்கும் பதந்தொழு துய்யவெண் ணீர்நெறி யிற்பிழைத்து
மறக்கும் பதந்தியுஞ் சேலு மசுணமும் வண்டினமும்
பறக்கும் பதங்கமும் போலைவ ராற்கெடும் பாதகே, (௨௮)

பாதம ராவுறை பாநாளத் துடு பகிரண்டத்தப்
போதம ராயிரம் பொன்முடி யோங்கப் பொலிந்துநின்றாய்
நீதம ரானவர்க் கெவ்வாறு வேங்கட நின்றருளும்
நாதம ராமர மெப்தாபுமுன் கோவ னடத்ததுவே, (௨௯)

நடைக்கலங் காட மடவார் விழிக்கு நகைக்குச்செவ்வாய்க்
கிடைக்கலங் காட முலைக்கிச்சை யான விவனென்றெண்ணிய்
படைக்கலங் காணத் துந்தே நமன்றமர் பற்றுமன்றைக்
கடைக்கலங் காண்பப் பேயலர் மேன்மங்கை யங்கத்தனே, (௩௦)

அங்க மலைக்கும் வினையா வலம ரவோவுனக்கும்
அங்க மலைக்கு மடிமைப்பட்ட டேனர வானபரி
அங்க மலைக்குடை யாயக்க ராவுட னன்றமர்செய்
அங்க மலைக்குமுன் னின்றருள் வேங்கடத் தற்புதனே. (௧௧)

அற்பர தத்து மடவார் கலவிய் மாங்கவர்கள்
சுற்பர தத்து கடிப்பதும் பாடலு நச்சிநிற்பார்
நிற்பர தத்தக் சதிர்தோயும் வேங்கட நின்றருளும்
சிற்பர தத்துவன் ருளடைந் தேன்முத்தி சித்திக்கவே. (௧௨)

சித்திக்கு வித்தது வோவது வோவென்று தேடிப்பொய்நூல்
சுத்திக்கு வித்தபல் புத்தகத் தீர்கட் டொக்கவயமின்
அத்திக்கு வித்தனை யும்முண்ட வேங்கடத் தச்சுதனே
முத்திக்கு வித்தக ணென்றே சுருதி முறைபடுமே. (௧௩)

முறையிடத் தேச மிலங்கைசெற் ருன்முது வேங்கடத்தன்
இறையிடத் தேசங் குடைபா னினியென்னை யாண்டிலனேல்
தறையிடத் தேயுழ லெல்லாப் பிறவி தமக்குமே
வுறையிடத் தேய்ந்திடு மியவந்தி வானத் துடுக்குலமே. (௧௪)

உடுக்கு முடைக்கு முணவுக்கு மேயழல் வீரினிரீர்
எடுக்கு முடைக்குந் பைக்கென்ருய் வீரிழி மும்மதமும்
நடுக்கு முடைக்குந் சாந்தொட்ட வேங்கட வெற்பாண்ட
அடுக்கு முடைக்கு மவாடி காண்மி னிறைவருமே. (௧௫)

வருபஞ் சனவ னொருவினை யெயுன்னி வாழ்த்துந்தொண்டர்
கருமஞ் சனனங் களைந்தய்ய வேண்டிற் கருதிற்றெல்லார்
தருமஞ் சனவெற்பன் ருட்டா மரையைச் சதுமுகத்தோன்
திருமஞ் சனஞ்செய் புனல்காணு மீசன் சிரம்பவைத்ததே. (௧௬)

புரந்தடி வானிவ னோவென் நயன்வெய்ய தியசொல்லக்
கரந்தடி வான்நிலை கவ்வப்பித் தேறலிற் கண்ணுதலோன்
புரந்தடி வீழத் தாயர்தீர்த்த வேங்கடத் தெந்தைகண்டர்
புரந்தடி யேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழ்வைக்கும் புண்ணியனே. (௧௭)

புண்ணியங் காமம் பொருள்வீடு பூதலத் தோர்க்களிப்பான்
எண்ணியங் காமன் றிருத்தாதை நிற்கு மிடமென்பரால்
நண்ணியங் காமன் பரைக்கலங் காத்திரு நாட்டிருத்தி
மண்ணியங் காமற் பிறப்பறுத் தாளும் வடமலையே. (௧௮)

வடமலை யப்பன் னகஞ்சேர்ந் தவனிடை மங்கைகொங்கை
வடமலை யப்பன் னரும்போகந் துய்த்தவன் மாயன்கண்ணன்
வடமலை யப்பன் னருள்போற்றி யைவர் மயக்குகர
வடமலை யப்பன் னிருநாம நாவின் மலக்குவனே. (௧௯)

மலங்கத் தனத்தை யுழன்றீட்டி மங்கையர் மார்பில்வடம்
அலங்கத் தனத்தை யணையகிற் பீரப்பன் வேங்கடத்தன்
இலங்கத் தனத்தை மகன்றேரி னின்றெதி டேற்றமன்னர்
கலங்கத் தனத்தைக் குறித்தானே மேவக் கருதுமினே. (௪௨)

கருத்தா தரிக்கு மடியேனைத் தள்ளிக் கருதிக்கொலோ
திருத்தா தரிக்குமை வர்க்கிரா யாக்கினை செண்பகத்தின்
மருத்தா தரிக்கு மருவிய ருவட் வேங்கடத்தன்
ஓருத்தா தரிக்கும் படியெங்ங னேயினி யுன்னைவிட்டே. (௪௩)

உன்னைக் கரிய மிடற்ற னாயன்முத லுட்பெரெல்லாம்
பொன்னைக் கரியொத்த போதுமொவ் வார்புகழ்க் கோசலையாம்
அன்னைக் கரியமுத் தேயப்ப னேயுன்னை புன்றிப்பின்னை
முன்னைக் கரியளித் தாய்க்குவ மான மொழியில்லையே. (௪௪)

இல்லைக்கண் டரின்பந் துன்பங்கண் டரீரண்ட வேக்திழையார்
சொல்லைக்கண் டராமு தென்னுந்தொண் டர்தொல் லசுரனிடம்
கல்லைக்கண் டரவத் தைத்திரு வேங்கடக் காவலனை
மல்லைக்கண் டர்தரத் தேய்த்தானே வாழ்த்துமின் வாழுகைக்கே. (௪௫)

ஐந்த்நனு மோடிசை வெற்பெனக் காணவெவ் வாணனென்னும்
மத்த்நனு மோடிகல் செய்வனென் றேவந்து வையுறுவேல்
அத்த்நனு மோடியு மங்கியு மோடவென் னப்பனுக்குப்
பித்த்நனு மோடின னங்கத்துத் தானென்றும் பெண்ணென்றே. (௪௬)

பெண்ணுக்கு விக்கச் சிலைமே லொருதுகள் பெய்தபொற்றான்
அண்ணுக்கு விக்க லெழும்போ தெனக்கருள் வாய்பழிப்பு
நண்ணுக்கு விக்கச் சிளமுலைப் பூமக ணையகனே
கண்ணுக்கு விக்கக் குழலாதும் வேங்கடத் தென்கண்ணனே. (௪௭)

கண்ணனை யேனெஞ் சுருகே னவைவொண்டென் கண்ணொருஞ்சும்
புண்ணனை யேன்கல் லனையேனென் றுழும்பொற் பூங்கமலத்
தண்ணனை யேநல்ல சார்வாக வேங்கடஞ் சார்ந்துமனே
வண்ணனை யேயடைந் தேற்கில்லை யோதொல்லை வைகுந்தமே. (௪௮)

வைகுந்த மாய விழிமாதர் வேட்கையை மாற்றியென்னை
வைகுந்த மாய வினைநீக் கியமுத்தர் மாட்டிருத்தி
வைகுந்த மாய வொசித்தாய் வடதிரு வேங்கடவா
வைகுந்த மாயவ னேமாசி லாதவென் மாமணியே. (௪௯)

மணியாழி வண்ண னுகந்தாராத் தன்வடி வாக்குமென்றே
துணியாழியடற சொல்லுந்தொண் டரது தோன்றக்கண்டோம்
பணியாழின் மென்மொழி மாலாகிப் பள்ளிகொள் ளாமற்சங்கோ
புணியாழி நீக்கிவிந் ருன்வேங்கடேசனை யாதரித்தே. (௫௦)

ஆதரிக்கப்பட்ட ஆரணத்தன் மங்கைய மங்கைமலர்
மீதரிக் கப்பட்ட நின்னடி யேவென் னருவிசெம்பொன்
போதரிக் கப்பட்டந்ரு குழுவேங் கடவெற்ப போரகர்கர்
தீதரிக் கப்பட்ட சானகத் துடன்று சென்றதுவே. (சக)

ஒன்றவ னத்தத்தை மைக்கொ வாழ்வித்துத் தீயமன்னர்
பொன்றவ னத்தத்தைச் செய்தி னான்புகழ் வேங்கடத்துள்
கின்றவ னத்தத்தை யாயுதன் பாதத்தென் னேசமெல்லாம்
ஒன்றவ னத்தத்தை காளா யீரற முண்டுமக்கே. (சு)

உண்ட மருத்துகைக் கும்மண்ணீ யீர்மத னேரைத்தம்பும்
கொண்ட மருத்துகைக் கருங்குறு காமுனங் கொவ்வைச்செவ்வாய்
அண்ட மருத்துகைக் கந்திறற் தானப்பன் போற்பரியும்
எண்ட மருத்துகைக் கும்பொடி காப்பிடு மின்றெனக்கே. (சு)

எனக்குப் பணியப் பணிபொரு காவிரு காலைநல்க
உனக்குப் பணியிங் கிருவேம் பணியிலன் னேற்பணியும்
நினக்குப் பணிவித்துக் கொண்டுன் பணிநீ பணித்திலையென்
தனக்குப் பணிவெற்பின் மீதோங்கி நின்ற தனிசகடரே. (சு)

தூனித்தொண்டை மானிலத் தேபுரி வார்க்கரு டாளுடையாய்
தொனித்தொண்டை மாடுடு வாய்பினத் தாய்துங்க வேங்கடவா
முனித்தொண்டை மான்கையிற் சங்காழ் நல்கியென் மூரற்செவ்வாய்க்
கனித்தொண்டை மான்கையிற் சங்காழ் கோடல் கருமன்தே. (சு)

கருமாத வாவிருந் தாவன செய்தென் கருத்திருநீப்
பொருமாத வாவிருந் தாவனத் தாய்பொற் சவரியென்னும்
ஒருமாத வாவிருந் தாவனக் சாவுயர் வேங்கடத்தெம்
பெருமாத வாவிருந் தாவன வேயும் பிறைக்கொழுந்தே. (சு)

பிறைமலை யாலொரு பேதைகைந் தாளத்தப் பேதைக்குநின்
நறைமலை தாவென்று மானிடம் பாடிய நாவலர்காள்
நிறைமரலே யற்றுக் கவிமலை யானினை யீர்திருவென்
னவைமலை வேங்கடத் தேயுறை மலை யாங்கனையே. (சு)

அரங்கக் குடத்தை கருகூர் குறுங்குடி யட்டபுய
கரங்கண்ண மங்கை நறையூர் கடன்மல்லை கச்சிகண்ண
புரங்கண்டி யூர்த்தஞ்சை மாலிருஞ் சோலைபுல் லாணிமெய்யம்
தாங்கப் பரம பதம்வேங்க டேசற்குத் தானங்களே. (சு)

தானவ னை மருப்பொசித் தானுக்குத் தானுகந்த
தானவ னை முடியினின் றுனுக்குத் தான்வணங்காத்
தானவ னை மிடர்தானுக் காளென்று தன்னையெண்ணுத்
தானவ னை நினைத்திருப் பார்க்கென்றுத் தானவனே. (சு)

ஞானவ ராகந் தழுவார் வடமலைத் தண்ணந்துழாய்
ஞானவ ராகந் தருமண்டம் யானையு நண்ணியவர்
கானவ ராக விரறேறு மத்திக் கனியின்னவரும்
வானவ ராக விருப்பா டவற்றுண் மசகங்களே.

(௮௮)

மசகந் தடமென்ன லாய்நிலை யாவுடல் லாழியினா
அசகந் தரவல்ல தோவன்னை மீரண்ட முண்டமிழ்வா
ரிசகந் தரவண்ணர் வேங்கட வாணீ ரிலங்கையர்கோன்
தசகந் தரமறுத் தார்திருப் பேர்சொல்லுந் தீங்கறவே.

(௮௯)

தீங்கட மாலத்தி முன்னின்று காலிப்பின் சென்றகொண்டல்
வேங்கட மால்கழ லேவிரும் பார்விலை மாதர்மலம்
ஆங்கட மால்செய மாலா யவொச்சி லாகநஞ்சித்
தாங்கட மாலழி வாரிருந் தாலுஞ் சுவப்பண்டமே.

(௯௦)

பண்டை யிருக்கு மறியாப் பரம பதத்தடியார்
அண்டை யிருக்கும் பழிவைக்கு மப்பனை யண்டத்துக்கும்
தண்டை யிருக்கு னலர்த்தசெவ் வாயனைத் தான்வணங்கா
மண்டை யிருக்கும் விடுமோ சனை மரணமுமே.

(௯௧)

மரணங் கடக்குஞ் சரநங்க வாழ்வித்து வல்லரக்கர்
முரணங் கடக்குஞ் சரவேங் கடவகண் மூடியந்தக்
கரணங் கடக்குஞ் சரமத்து நீதரு கைக்கெனக்குண்
சரணங் கடக்குஞ் சரணவே நிலைத்து தாங்கிக்கொள்ளே.

(௯௨)

தாங்கட லாழி வளைதண்டு வான்வில்லிற் றுனவனா
நங்கட வீசிக் குறித்தடித் துத்துணித் தெய்துவெல்லும்
பூங்கடல் வண்ண னிலைகிடை வந்தது போக்கிருப்பு
வேங்கடம் வேலை யயோத்திவெங் கானகம் விண்ணுலகே.

(௯௩)

இலகந் தரவுந்தி பூத்திலை யேற்கட ரோரிரண்டும்
இலகந் தரமும் புலியுமெங் கேயய வீசனெங்கே
பலகந் தரமு முணவுமெங் கேபல் லுயிர்களைங்கே
திலகந் தரணித் கெனவின்ற வேங்கடச் சீதரனே.

(௯௪)

சீவார் கழலை யிரண்டையுந் செப்பென்று தீங்குழலின்
நாவார் கழலைப் பயில்செங்கை யார்நலம் பேணுமைவர்
ஆவார் கழலை யிரண்டா மவத்தையி னன்றெனக்குண்
பூவார் கழலை யருளாப் பேயண்ட பூரணனே.

(௯௫)

பூரண ஞானன் பொன்னுல காளி புராரிகொடி
வரண ஞானன் வாழ்த்தும் பிரான்வட வேங்கடத்துக்
காரண ஞானங் காளு விறைவி கணவன்மண்ணேழ்
பாரண ஞான னென்பார்க்கு நீங்கும் பழுதவமே.

(௯௬)

பழுத்தெட்டி போன்ற கசெச்செல்வர் பின்சென்று பல்செருக்கால்
கொழுத்தெட்டி டிணையன வெண்ணமற் நீர்குவ டேறிமந்தி
கழுத்தெட்டி யண்டர் பதினோக்கும் வேங்கடக் காவலனை
எழுத்தெட்டி னாவெண்ணியேத்தீர் பரகதி யேறுதற்கே. (௧௭)

ஏறுக டாவூவ ரன்னங் கடாவுவ ரீரிருகோட்
ஏறுக டாமழை யோங்கல் கடாவுவ ரோடருவி
ஆறுக டாத வழுதெனப் பாய ரீரிருமுகம்
தாறுக டாவும் வடவேங் கடவனாத் தாழ்ந்தவரே. (௧௮)

தாழ்ந்தவ ருக்கந் தருவொக்கு மோபல தாரகையும்
குழ்ந்தவ ருக்கன் சுடரொக்கு மோதொல் லரக்கமென்று
வாழ்ந்தவ ருக்கங் கனோர்தான் வடமலை மாலடிக்கீழ்
வீழ்ந்தவ ருக்கன் பருக்கொப்ப ரோவண்டர் மெய்த்தவரே. (௧௯)

மெய்த்தவம் போருக வெஞ்சொலி ராமன்வில் வரங்கிவனாத்
துய்த்தவம் போருக நாலுஞ்செய் தோருயர் வேங்கடத்து
வைத்தவம் போருகப் பூவார் கழலை மன்றம் னுநூல்
பொய்த்தவம் போருக வாரகாமம் வேட்டுப் புரளுவரே. (௨௦)

புரண்டிதிக் கும்முடற் கேயிதஞ் செய்பொரு ளாசையினால்
இரண்டிதிக் குத்தடு மாறுசெஞ் செய்னி யெய்தவம்வா
திரண்டிதிக் கும்மான் வேளைய னூர்முதற் தேவவெல்லாம்
சரண்டிதிக் கும்படி மேனின்ன வேங்கடத் தாமத்தையே. (௨௧)

தாமத் தனாவெண்ணெ யுண்டவர் நாளிடைத் தாயர்பிணி
தாமத் தனையவர் தார்வேங்க டாதிபர் தாமரைப்பூந்
தாமத் தனாமணி யோடணி மார்பினர் தண்ணர் துழாய்த்
தாமத் தனாவதென் றோட லீரென் நடமுலையே. (௨௨)

தடவி கடத்தலை வேழமுன் னின்றன சாடுதைத்துப்
புடவி கடத்தலை மீரே முளந்தன பூந்திருவோ
டடவி கடத்தலை வேட்டன வேங்கடத் தப்பன்புள்ளைக்
கடவி கடத்தலை ரெய்யுண்ட மாதவன் கான்மலரே. (௨௩)

கானக முண்டதிற் போமென்னி னீங்கிக் கடுப்பினிகான்
தேனக முண்டகத் தானவேங்க டேசனைச் சென்றிரக்கும்
போனக முண்டவெண் ணீற்ற நையனெடும் பூர்யொடும்
வானக முண்ட பெருமானை யின்றென் மனமுண்டதே. (௨௪)

புனத்தலை வாக்குற வெண்ணி வணங்கி வழுத்துந்தொண்டர்
இனத்தலைப் பெய்தன னீதன்றி யெய்யமை யோருமெங்கள்
தனத்தலை வரவெனும் வேங்கட வான தடங்கடலுள்
கனத்தலை வரவனை யாயறி யேனென்பு ஞானமுமே. (௨௫)

நீர்நன்கண் டாகண் வெங்கடும் பவந்துடை ஈஞ்சிருக்கும்
தான்கண் டாகன்ச் சோதியென் றேத்துவன் ருலமுடன்
வாண்கண் டாகண் வன்னுவென் றேதெழில் வந்தடையா
நன்கண் டாகனற் றீர்தான் பரகதி பென்னப்பினே. (எ)

நின்னப்ப னாகத்துப் பொன்னாலன் வேங்கடத் தெந்ததுயில்
மன்னப்ப னாகத்துக் கஞ்சலென் றுன்பன் மணிசிதறி
மின்னப்ப னாகத்துப் பாய்ந்தான் சிதையன்றி வெவ்வினைகள்
நுன்னப்ப னாகத்துப் பொய்நூல் புகாவென் றெனைச்செலிக்கே. (எ)

செவித்தலை வன்னியிற் குண்டே வேயிசை தீப்பதும்பான்
தவித்தலை வன்மய வுந்தமர் காப்புந் தமிழ்க்கலியன்
கவித்தலை வன்றிரு வேங்கடத் தான்முன் கழறுமின்பொன்
குவித்தலை வந்துந் துகோனேரி வாழுக் குருகினமே. (எ)

குருக ரரங்குமறைத்தமிழ் மாலை குலாவந்தெய்வ
முருக ரரங்கர் வடவேங் கடவாழ்முன் னாளிலங்கை
வருக ரரங்கந் துணர்தீதார் சரணங்கள் வல்லினைகட்
கிருக ரரங்கன்கண் டருயிர் கான்சென் றிரவுமினே. (எ)

இரணிய நாட்ட னிரணிய னீஷார் தலையன்கஞ்சன்
முரணிய கோட்டி னகத்திற் கரத்தின்முன் றுளிறுஞ்சத்
தரணியிற் குத்தி யிடந்தெய் துதைத்தவன் சற்பெவற்பன்
அரணிய கேழ லிரா கவன்கண்ண னாகிவந்தே. (அ)

வந்தித் திருக்கு மறைபோற்று வேங்கட வாணமலர்
உந்தித் திருக்குங் குமமணி மார்பவன் வஞ்சனையும்
புந்தித் திருக்கும் வெகுளியுங் காமமும் பொய்யும்விட்டுச்
சிந்தித் திருக்கும தெக்காலம் யானுன் றிருவடியே. (அ)

திருவடி வைக்கப் புடலிபற் றுதண்டஞ் சென்னிமுட்டும்
கருவடி வைக்கலந் தாற்றுவெண் டிக்குங் கடன்மண்கொள்வான்
பொருவடி வைக்கண் லாழிப் பிரான்புன் லாழிகட்டப்
பெருவடி வைக்கண்ட வப்பனைவ் வாறடி பேர்ப்பதுவே. (அ)

பேராணைக் கோட்டினைப் பேர்த்தாணை வேங்கடம் பேணுந்தூய்,
தாராணைப் போதனைத் தந்தாணை யெந்தையைச் சாடிதப்பாய்ந்
தாராணை மேய்த்துப்புன் னூர்த்தாணைப் பஞ்சவர்க் குய்த்துகின்ற
தேராணை நான்மறை தேர்த்தாணைத் தேருதற் றீதறுமே. (அ)

அறுகடு கங்கை தரித்தா னயனழைத் தாலும்கசை
அறுகடு ஷாஸடி யாரடிச் சேய்ப்பன் வேங்கடவன்
மறுகடு மாத ரெறிபூ னெறிக்கு மதிலரங்கள்
மறுகடு நம்மை மருவாமல் வாழவீடுபன் மாமனமே. (அ)

மாமனங் கார்தவல் வாய்ப்புள்ளே யேவ மடித்துப்பித்தன்
நாமனங் கார்தவன் ரோடவெய் தோன்றும் பூங்கொடிக்குத்
தாமனங் கார்தன் திருவேங் கடத்தெந்தை தான்களிலென்
திமனங் கார்தன் கவருசி போலென்று சேர்வதுவே. (அடு)

சேரு மறுக்கமு கோபு மரணமுந் தீவினையின்
வேரு மறுக்க விரும்பிநிற் பீர்வட ழேங்கடத்தே
வாரு மறுக்க வறியா னெவனாயும் வாழவருள்
கூரு மறுக்க மலையணி மார்பண்கைக் கோதண்டனே. (அக)

கோதண்டத் தானத்தன் வான்சுதை நேரியன் கோலவட
வேதண்டத் தானத்த னின்னிசை யான் ணும் விண்ணுமய்ய
மூதண்டத் தானத் தவநீரித் தானெனின் மூத்திவினேத்
திதண்டத் தானத் தனுவிெடுத் தானெனின் திகரகே. (அஎ)

நரக மடங்கலுஞ் சென்றெய்த்த பாலிக்கு நாரியர்மேல்
விரக மடங்கமெய்து ஞானம் வெளிசெயி விழிபெற
உரக மடங்க நடித்தபொற் றாளின்றென் னுச்சிவவப்பாய்
வரக மடங்கய லாளுய் வடமலை மாதவனே.

மாதிரங் காதன் மனைவாழ்க்கை யுயன்றெண்ணி வான்பொரு-
மாதிரங் காதம் பலவனே வீரினனு மைந்தனென்றோர்
மாதிரங் காத படிவனங் கீரரி மாவொடுகைம்
மாதிரங் காதமர் செய்கின்ற சேட மலையனையே. (அக)

மேலே னாகீதரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கூலே னாககரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கொடியானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு
கலையானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு. (அங)

உள்ளாரு சாயல் சிவாயல் பார்க்குநாய் மலையாய்
கள்ளமஞ் சாயல் சிவாயல் பார்க்குநாய் மலையாய்
வெள்ளமஞ் சாயல் சிவாயல் பார்க்குநாய் மலையாய்
கள்ளமஞ் சாயல் சிவாயல் பார்க்குநாய் மலையாய். (அக)

மேலே னாகீதரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கூலே னாககரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கொடியானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு
கலையானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு. (அங)

மேலே னாகீதரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கூலே னாககரு ளென்றாய் னின்ற னாகீதரு
கொடியானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு
கலையானை யுடைய னாககோரென னின்ற னாகீதரு. (அங)

சூன்றுக ளத்தனை யங்கட றூரக் குவித்திலங்கை
சென்றுக ளத்தனை வோனாயு மாய்த்துத் திருச்சரத்தால்
அன்றுக ளத்தனை யட்டானை யப்பனை யாய்மகடோள்
துன்றுக ளத்தனை யேத்தவல் லார்க்கில்லை துன்பங்கனே.

துன்பங் களையுஞ் சனைங் களையுந் தொலைவறுபேர்
இன்பங் களையுங் கதிகளை யுந்தரு மெங்களப்பன்
தன்பங் களையும் படிமு வகாவைத்துத் தாரணியும்
பின்பங் களையு மிழுதுமுண் டானடிப் பேர்பலவே.

பலகுவ னைக்குட் சிலகஞ்சம் போலும் படிவவப்பன்
நலகுவ னைக்குமுன் னுண்டானின் மாட்டு நலுகிலனே
உலகு வளைக்குங் கடலேனின் கண்முத் துஞத்திரங்கி
இலகு வளைக்குவஞ் சிந்தித் துஞ்சாயின் நிராமுற்றுமே. (

முற்றிலைப் பந்தைக் கழங்கைக்கொண் டோடினை முன்னும்பின்ன
அற்றிலை தீமை யவைபொழுத் தோந்தொல்லை யாலினிளங்
கற்றிலை மேற்றுடில் வேங்கட வாவின்னுன் கான்மலரால்
சிற்றிலைத் தீர்த்ததற் குப்பெரு வீட்டினைச் செய்தருளே. (

அரும்பாத கன்பொய்யன் காழகன் கன்வ னருள்சிறிதும்
அரும்பாத கன்னெஞ்ச னொசுச் சினத்த னவாவின்னிறும்
திரும்பாத கன்மத்த னொனைற்குச சேடச் சிலம்பமர்ந்த
திரும்பாத கஞ்சந் தரிவது காணுன் றிருவருளே. (

திருமந் திரமில்லை சங்காழி யில்லை திருமணில்லை
தருமந் திரமொன்றுஞ் செய்தறி யீர்செம்பொற் றுன்வனை
மருமந் திரங்கப் பிளந்தான் வடமலை வாடஞ்செல்லீர்
கருமந் திரண்டதை யெத்தாற் களையக் கருதுதிரே. (

கருமலை யும்மருந் துங்கண்ணு மாலியுங் காப்புமவன்
தருமலை யுந்திய பேரின்ப வெள்ளமுந் தாய்தந்தையும்
வருமலை யுந்திருப் பாலாழி யுந்திரு வைகுந்தமும்
திருமலை யும்முடை யானெனக் கீர்த திருவடியே. (

மட்டளை கண்டளை சூழ்வட வேங்கட வாணனுக்குத்
தொட்டளை யுண்டபி ரானுக்கன் பாம்பட்டர் தாயபொற்று
ளுட்டலை யுண்ட மணவாள தாச னுகர்துரைத்த
கட்டளை சேர்திரு வந்தாதி தூறு கலித்துறையே. (

அழகிய மணவாளநிலை திருவடிகளே கரணம்.

திருவேங்கடத்தந்தாதி முற்பிறு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

வெண்பாவினால் அருளிச்செய்த

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி

மூலபரிடம்.

தனியன்.

ஏற்ற மணவாளரிசைத்தாசந் தாதிவெண்பா

தோற்றக்கே, டில்லாத தொன்முலைப் - போற்றத்

திருப்பதியா நூற்றெட் டினையுஞ்சே விப்போர்

கருப்பதியா, வண்ணமுண்டாக.

நுன்முகம். (ஆழ்வாராதிகள் துதி.)

பொய்கைபூ தன்பேயார், பொன்மழிசைக் கொண்மாறன்
செய்ய, மதுரகவி, தேரப்பிரான் - வையகமெண்
பட்டாபிரான், கோதைதொண்டர், பாதப் பொழிபாணன்
கட்டவிழ்தார், வாழ்கலியன், காப்பிடைசு - (உ)
பிறவாத பேறு பெறுதற்கெஞ் ஞான்றம்
மறவா, திறைதருசென், மனனே, - தூவாளன்
வண்குருகூர், வாலி, வழுதிவள நாடுடையா
தண்குருகூர் நம்பிதிருத் தாளி - (உ)
முன்னே, பிறந்திறந்து மூதுலகிற், பட்டவெல்லாம்.
என்னே, மறந்தனையோ, வென்னெஞ்சே - சொன்னேன்
இனியெதிரா, சன்மங்கு ளின்றுமுதற் பூதார்.
முனியெதிரா சன்பேர், மொழி. (க)

முக்கால மில்லா முகிவண்ணன் வைகுந்தத்
தெக்காலஞ் செல்வா னிருக்கின்றேன் - தக்காரெண்
கூரத்தாழி வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
போர்த்தாழ் வானசடம் போட்டு. (ச)

பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் அருளிச்செய்த
நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி
மூலபரிடம்.

தனியன்.

ஏற்ற மணவாளரிசைத்தாசந் தாதிவெண்பா
தோற்றக்கே, டில்லாத தொன்முலைப் - போற்றத்
திருப்பதியா நூற்றெட் டினையுஞ்சே விப்போர்
கருப்பதியா, வண்ணமுண்டாக.

நூல்.

சோழநாய்டுத் திருப்பதிகள் ௪௦.

திருவரங்கம் பெரியகோயில்.

சீர்வந்த வந்தித் திசைமுகனா கல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லிற் சுருங்குமோ - ஆர்வம்
ஒருவரங்கம் கோயி லுக்கத்தலா யான்வான்
திருவரங்கம் கோயிற் சிறப்பு.

திருவறையூர்.

சிறப்புடைய செல்வத் திருப்பதிகள் போல்
மறப்புடைய நாயேன் மனத்துள் - உறப்போங்
தறந்தையா நின்ற வரங்கா திருவாழ்
உறந்தையா யிங்குறைந்த தோது.

திருத்தஞ்சைநகரம்.

ஓதக்கே ணெஞ்சே யுணக்குமிது நன்றெனக்கும்
மேதக்க நன்மையினி வேறில்லை - போதப்
பெருத்தஞ்சை மாமணியைப் பேணி வடிவம்
பொருத்தஞ்சை மாமணியைப் போற்று.

திருவன்பில்.

போற்றிசெய வோர்குடைக்கீழ் பொன்னாடு மிந்நாடும்
நாற்றிசையு மாண்டாலு நன்கில்லை - தோற்றமிழா
எந்தையன்பி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
சந்தையன்பி லாதார் சிலர்.

திருக்கரம்பனூர்.

சிலமா தவஞ்செய்துந் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமா நதியிற் படிந்தும் - உலகில்
பரம்பதூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல்.

திருவெள்ளறை.

கல்லிருந்தான். றந்தை கமலத்தோ னக்கமலத்
தில்லிருந்தான் றந்தையரங் கேசனென்றே - தொல்லுமறை
உள்ளறையா நின்றமையநு லுள்ளமே கன்னமின்றி
வெள்ளறையான் றானே விரும்பு.

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

விரும்பினவை யெய்தும் வினையனைத்தும் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைவீர் - பெரும்பொறிகொள்
கன்னம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை வீரடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம்.

தூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

திருப்பேர்நகர்.

போமானே யெய்து பொருமானைக் கொம்புபறித்
தாமானே மேய்த்துவந்த வம்மானைத் - தாமச்
செழுந்திருப்பே ரானைச் சிறுகாலைச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற் குண்டோ விடர்.

(அ)

திருவசுதனூர்.

இடரான வாக்கை யிருக்க முயலார்
மடவார் மயக்கின் மயங்கார் - கடவுளர்க்கு
நாதனா ராதரியார் நானெனதென் னாமலன்
ஆதனா ரெந்தையடி யார்.

(ஆ)

திருவழுந்தூர்.

அடியாராய் வாழ்மி னறிவிலாப் பேய்காள்
செடியார் வினையனைத்துத் தீரும் - முடிவில்
செழுந்தூரத் தன்னெண்ணுஞ் செங்கண்மாலெங்கள்
அழுந்தூரத் தன்னெணிய னும்.

திருச்சிறுபுலியூர்.

ஐமருவி மேய்த்த வரங்கரெறி ரார்நிற்பார்
தாமருவி, வாணனைத்தோள், சாய்த்தநாள் - சேமம்
உறுபுலியூர் வன்றோ லுடையா, னுடைந்தான்
சிறுபுலியு ரெந்தைமேற் சென்று.

(இ)

திருச்சேறை.

சென்றுசென்று செல்வஞ் செருக்குவார் வாயிரெறும்
நன்றுநின்று தூங்குமட ரெஞ்சமே - இன்றமிழைக்
கூறைக்குஞ் சேற்றுக்குங் கூறாதே பேறாகச்
சேறைக்கு நாயகன்பேர் செப்பு.

திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்.

செப்புங்கா லாதவனுந் திங்கனும்வா னுந்தையும்
அப்புங்கா லுங்கனவு மாய்நின்றான் - கைப்பால்
அலைச்சங்க மே ளணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நாலு தான்.

திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்.

நாண்மதியம் - தலைச்சங்கநாண்மதியம்
தலைச்சங்கநாண்மதியம் - தலைச்சங்கநாண்மதியம்
தலைச்சங்கநாண்மதியம் - தலைச்சங்கநாண்மதியம்
தலைச்சங்கநாண்மதியம் - தலைச்சங்கநாண்மதியம்

(ஈ)

திருக்கண்டியூர்.

நீபசவரிற் றென்னரங்கன் பேரெல்லாம் பேசுதவாய்,
கேசவனைக் காண்கவிழி கேட்கசெவி - ஈசனார்
உண்டியூர் தோறு முழன்றிரவா மற்றவிர்த்தான்
கண்டியூர் கூப்புகவென் கை.

(யடு)

திருவிண்ணகரம்.

கையு முளையுங் கருத்துமுனக் கேயடிமை
செய்யும் பழநி திருத்தினாய் - ஐயா
திருவிண் ணகராளா சிந்தையிலு மெண்ணேன்
பெருவிண் ணகராளும் பேறு.

(யக)

திருக்கண்ணபுரம்.

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு
வேறு தரினும் விடேன்கண்டாய் - ஏறுநீர்
வண்ணபுரத் தங்கியன் மனம்புகுந்தாய் வைகுந்தா
கண்ணபுரக தாயுன் கழல்.

(யஎ)

திருவாலி.

கூழன்றுபோம் வாயுவினைக் கட்டாமற் றீர்த்தம்
உழன்றுபோ யாடாம லுய்த்தேன் - அழன்று
பொருவாலி காலன் பரகாலன் போற்றும்
திருவாலி மாயினையே சேர்ந்து.

(யஅ)

திருநாகை.

சேர்ந்தானருள் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையினில்
ஆர் ஸ்ரீமத்கோ வகம்மா றறிகிலேன் - பூந்துவனா
மனநா ஸ்ரீ ஸ்வவா விலம்புரியாய்
தென்புர ஸ்ரீ பாபநாசிக் செய்.

(யக)

திருநறையூர்.

செயு சடைமயன் திசைமுகத்தோன் உயர்வர்கோன்
ஐயமறது தின்ன ரியாமே - துய்ட
மரு நறையூர் வண்ணமாய், ஈயோண்டி
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

(உஉ)

திருநத்திபுதலிடை.

செயற்கரிய செயலோமைச் செய்
மயக்குவா னாவர் வலியசல் - நயக்க
சிந்திபுர விண்ணகச மென்பர்கிருச் செவக
சத்திபுர விண்ணகர நாடு.

(உஅ)

நாற்றிறட்டுத் திருப்பதியந்தாதி,

திருவிந்தனார்.

நாடுதும்வா நெஞ்சமே நாராயணன்பதிகள்
கூடுதும்வா மெய்யடியார் கட்டங்கள் - ருடுதும்வா
வீதியிந்த ளத்தகிலின், வீசுபுகை வாசடிமூழ்
ஆதியிந்த னாரா னடி.

(௨௨)

திருச்சித்திரகூடம்.

அடியா லுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியானைக் கூடுதியே நெஞ்சே - கொடிதாய்
குத்திரகூ டங்கி கொளுந்தாமுன் கோவந்தன்
சித்திரகூ டங்கருதிச செல்.

(௨௩)

திருச்சீராமவிண்ணகரம்.

செல்லுந் தொறுமுயிர்ப்பின் செல்லு மிருவினையு
வெல்லு முபாயம் விரும்புவீர் - தொல்லரங்கர்
சீராம விண்ணகரஞ் சேர்மின்பின் மீளாத
ஊராமு விண்ணகர முண்டு.

திருக்கூட்டலூர்.

உண்டிகேட் டுற்றுமோந் துப்பரிக்கு, மைவர்க்கே
தொண்டிபுட் லரமோவன் நெண்டனென் - விண்டிலக்குட
ஆயிலூர் நேமிமுதலுமையா யன்புடையாய்
கூட்டலூ ராயிதனைக் கூறு.

(௨௪)

திருக்கண்ணங்குடி.

கூறுபுகழ்த் தன்னழக்கே கூட்டுவனோ, விண்ணமென்னை,
வேறுபட்ட பல்பிறப்பில் வீழ்த்துவனோ - தேறுகிலென்
எண்ணங் குடியா, யிருந்தானின் ருன்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து.

(௨௫)

திருக்கண்ணமங்கை.

திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண

திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண
திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண
திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண

திருக்கண்ணமங்கை.

திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண
திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண
திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண
திருக்கண்ணமங்கை - தன்கொ ண்ணமறையுள்-காண

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

திருவெள்ளியங்குடி:

காலனவு போதாக் கடன்ஞாலத் தோர்கற்ற
நூலளவே யன்றி நுவல்வாரார் - கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான் பாதகஜ்ஜிண் மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர்.

(௨௧)

திருமணிமடக்கோயில்.

சீரே தருங்கதியிற் சேருகைக்கு நானுன்னை
நேரே வணங்கினே னெஞ்சேநீ - பாரில்
அணிமாடக் கோயி லரங்கனார் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு.

(௩௩)

திருவைகுந்தவிண்ணகரம்.

வணங்கேன் பிறதெய்வ மாலடியா ரல்லாக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன் - இணங்கிரின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே னீதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு.

(௩௬)

திருவரிமேயவிண்ணகரம்.

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே நம்மளவோ
தாழ்ஞ் சடையோன் சதுமுகத்தோன் - பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு.

(௩௭)

திருத்தேவனாந்தொகை.

ஆர்க்கும் வலம்புரியா லண்டமு மெண்டிசையும்
சார்க்கடலும் வெற்புங் கலங்கினவால் - சீர்க்கும்
திருத்தேவ னாந்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் தூதத்
திருத்தேவ னாந்தொகையுஞ் சாய்ந்து.

(௩௯)

திருவண்புருடோத்தமர்.

சாய்ந்த திருவரங்கந் தணவேங் சடங்குடத்தை
எய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை - ஸூந்துவனா
வண்புருடோத் தமமாம் வானவார்க்கும் வானவனும்
ஒண்புருடோத் தமன்ற னார்.

(௪௦)

திருச்செம்பொன் செய்கோயில்.

முளர்வேன் மடலை யொழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலைப் - பாரதிய
அம்பொன்செய் கோயி லரங்கனணி நாங்கூர்க்
செம்பொன்செய் கோயிலினித் சென்று.

(௪௧)

சுற்றெட்டுத் திருப்பதிகத்தி.

௧௪

‘திருத்தெற்றியம்பலம்.

சென்றது காலந் திவானைமூப் புனவினி
என்றகொல் சாவறியே வென்னெஞ்சே - கண்ணல்
உருத்தெற்றி யம்பலத்தை யோர்வினவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர்.

(௩௭)

திருமணிக்கூடம்.

சேராத முன்செய்த தீவினைபின் செய்வதுவும்
வாரா தினிநீ மடநெஞ்சே - நேராக்
குருமணிக்கூடத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக்கூடத்தானைச் செப்பு.

(௩௮)

திருக்காவளம்பாடி.

செப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொற் றமிழ்மலை
கைப்பேன் பிறதெய்வங் காண்பானா - எப்போதும்
காவளம்பாடித்திருமால் காற்றா மடைதொழுது
காவளம்பாடித்திரிவே னான்.

(௩௯)

திருவெள்ளக்குளம்.

நானடிமை செய்யவிடாய் நானானே வெம்பெருமான்
தானடிமை கொள்ளவிடாய் நானானே - ஆனதற்பின்
வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருந்தணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து.

(௪௦)

திருப்பார்த்தண்பள்ளி.

ஒத்தமர ரேத்து மொளியிசும்பும் பாங்கடலும்
இத்தலத்திற் காண்பரிப வென்னெஞ்சே - சித்தூணர்ந்த
தீர்த்தண்பன் னிக்கிருந்து செப்பவெளி நின்றானைப்
பார்த்தண்பன் னிக்குட்பணி.

(௪௧)

கோட்டூர் முற்றிற்று.

பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௧௮.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

பனிந்தேன் திருமலைப் பாமாலை தாளில்
அனிந்தே னருட்டஞ்ச மாகத் - துனிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே வெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான்.

(௪௨)

திருக்கோட்டியூர்.

வான்பார்க்கும் பைங்கூட்போல் வாளா வுனதருளே
யான்பார்க்க ஶ்பார்த் திரங்கினப் - தேன்பார்ப்பின்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யூரானே யின்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யூர்.

திருமெய்யம்.

ஆளர் யுன்க்கன்பா யாசையர்ய நானிலியாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக் - கேளாய்
திருமெய்ய மாயா சிலைகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன்.

(சக)

திருப்புல்லாணி.

மதயானைக் கோள்வீடுத்து மாமுதலை கொன்ற
கதையா லிதயங் களாயும் - முதலாய
புல்லாணி மாலை புறத்தோர் புகழ்ருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு.

(சச)

திருத்தண்காலூர்.

மாறுபட கிளையெனும் வன்கால்வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட ஆர்ந்த வுளைவெல்லாம் - மாறத்
திருத்தண்கா லூரான் திருத்தண் டிழாயின்
மருத்தண்கா லூராதோ வாய்ந்து.

(சடு)

திருமோகூர்.

வாயான் மலர்கோதி வாவிதொறு மேயுமோ
மேயாம லப்பால் விரையுமோ - மாயன்
திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ நாளை
வருமோகூர் வாயன்னம் வாழ்த்து.

(சக)

திருக்கூடல். (தென்மதுரை.)

வாழ்விப்பா னெண்ணமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா னெண்ணமோ வந்தறியேன் - தாழ்விப்பா
பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழ கானின் குறிப்பு.

(சஎ)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

குறித்தொருவர் கொண்டாடும் கொள்கைத்தோ கோதை
கிறத்தவூர் விண்ணித்தர் நீரீர் - பிறப்பிலியூர்
தாழ்விலி புத்துரென் றைவர்க்குத் தானிரந்தான்
வாழ்விலி புத்துர் வனம்.

(சஅ)

திருக்குருகூர்.

வளந்தழைக்க ஷண்டாலென் வாசமணத் தாலென்
தெளிந்தகலை கற்றாலென் சீசீ - குளிர்தபொழில்
தண்குருகூர் வாலிச் சடகோப னுரெங்கள்
வண்குருகூ ரென்னுத வாய்.

(சஈ)

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

கக

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்.

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்
காயுதங்க ளாழிமுத லைம்படைகள் - தாய
தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோன்புருவ மேனி
மலைவில்லி மங்கலந்த வான்.

(இய)

பூவரமங்கை. (வானமாமலை.)

வானேற் றுதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட வாகாதோ - தேனேயும்
பூவர மங்கை புலிமங்கை நாயகனே
சீவர மங்கையர சே.

(இச)

திருப்பேரை.

அரசாகி வையமுழு தாண்டாலு மின்பக்
ககாசாற மாட்டார்கள் கண்டார் - முரைசாரும்
தென்றிருப்பே ரைப்பதியான் சர்க்கேட்டு நாகிலவன்
தன்றிருப்பே ரைப்பதியா தார்.

(இஉ)

பூவைகுந்தம்.

தாருதித்துத் தாசு தலைக்கணியும் பேதையிவள்
நேருதித்த சிந்தை நிலையறியேன் - போருதித்த
பாவைகுந்தம் பண்டொசித்தான் பச்சைத் துழாய்நாடும்
சீவைகுந்தம் பாடுந் தெளிந்து.

(இரு)

திருப்புளிங்குடி.

தெளியும் பசும்பொற் சிறைக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்போய் விடுமே - எளியேற்
கருளப் புளிங்குடிவா ழ்ச்சுதனைக் கொண்டு
கருளப் புளிங்குவந்தக் கால்.

(இச)

திருவரகுணமங்கை.

கடல்மு நோயுங் கருதாத வண்ணமீர்
வேலன் வெறியை விவக்குமின்கள் - மாலாம்
வரகுண மங்கையன்றான் வண்டிழாய் மேலா
தரகுண மங்கை தனக்கு.

(இஉ)

திருக்குளந்தை.

தனக்குடலம் வேருண் தன்மை யுணரான்.
மனக்கவலை தீர்த்துய்ய மாட்டான் - நினைக்கிடு
திருக்குளந்தை யாருரைத்த சர்க்கீதை புாடும்
தருக்குளந்தை யாமுலிருந் தால்.

(இஉ)

திருக்குறுங்குடி.

தாலத் திழிகுலத்துச் சண்டான் மாளுலம்
மேலத் தவரதனின் மேன்மைத்தே - கோலக்
குறுக்குடிவாழ் மாயன் குணாகழற்கா ளாகப்
பெறுக்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு.

(கிஉ)

திருக்கோளுர்.

பிறப்பற்று மூப்புப் பிணியற்று நாளும்
இறப்பற்று வாழ் விருப்பீர் - புறப்பற்றுத்
தன்னுங்கோ ளுரரவீர் றுமோ தரன்புள்ளி
கொன்னுங்கோ ளுர்மருவுங் கோள்.

(கிஅ)

பாண்டிநாடு ழுற்றிற்று

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகன் கந்.

திருவனந்தபுரம்.

கோளார் பொழியைந்துங் குன்றிபுட லம்பழுத்து
மூளாமுன் னெஞ்சே வணங்குதியால் - கோளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான் நிசைமுகத்தான் போற்றும்
அனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி.

(கிஉ)

திருவண்பரிசகரம்.

அடியுங் குளிர்த்தா ளறிவுங் குலைந்தான்
முடிகின்றான் மூச்சடங்கு முன்னே - கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசு ரங்கிடந்த மாற்கு.

(கய)

திருக்காட்கரை.

மடர்க்கமூர் தார்தாம் வழிபடுந் தெய்வமும்
ஏற்க வுணாப்பார்சொ லெண்ணத்தே - தோற்குரம்பை
காட்கனாயா முன்னமே நன்னெஞ்சே நாரணனாந்
காட்கனாயாத் காளாகாய் காண்.

(கக)

திருமுழிக்களம்.

காணவின்ற வைம்பூதங் கட்டு கிருசுடர்க்கும்
சேண்கலந்த வித்திரற்குந் தேவர்க்கும் - மாண்கரிய
பாழிக் களத்தாற்கும் பங்கயத்து நான்முகற்கும்
முழிக் களத்தான் முதல்.

(கஉ)

திருப்புலியூர்.

முதல்வண்ண மாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி விடுமே - சதுரத்
திருப்புலியூர் நின்றான் நிருத்தன் மூழாயின்
மருப்புலியூர் முதன்மல் வரின.

(கக)

தூற்றெட்டுத் திருப்பெய்துகை

. திருச்செங்குன்றார்.

விரவேண்டில் கண்டாய் மதிசலங்கி விக்ரு
பொரவே யுயிர்மாயும் போழ்து - பரமேட்டி
செங்குன்றார் மாலே சித்திப்பதவை மேற்கனகப்
பைங்குன்றார் கார்போற் பறத்து.

(கௌ)

திருநாவாய்.

பறந்து திரிதரினும் பாலியே னுன்னம்
மறந்தும் பிறிதறிய மாட்டா - சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாலென்
ஒருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து.

(கௌ)

திருவல்லவாழ்.

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முனனா யுகவா
திகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று மிலனாய்த - திகழ்ந்திட
டருவல்ல வாழுருவ மல்லவென நின்றான்
திருவல்ல வாழுறையுந் தே.

(கௌ)

திருவண்வண்டீர்.

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்திற்கும்
யாவம படைத்த விதைகண்டீர் - பூவில்
திருவண்வண் ருறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்வண் ரீர்துளவ மால்.

(கௌ)

திருவாட்டாறு.

மலைமுடி நீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலேவன நீபுகுந்தாய் பண்டென்று - சாலவுநான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண கேசவனே பாம்பணமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டியில்கொள் வாப்.

(கௌ)

திருவிற்றுவக்கோடு.

வாய்த்த கருமயினி மற்றில்லை நெஞ்சமே
தொய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தொட்டிண்ட - கடந்தன்
திருவிற் றுவக்கோடு சேர்த்தாற் பிறவி
கருவிற் றுவக்கோடுங் காண்.

(கௌ)

திருக்கடித்தானம்.

கடண விரும்புமென்னை னாகையுந் தொழவிரும்பும்
பூண விரும்புமென்றன் புன்றினைதான் - வானன்
திருக்கடித்தா னத்தான் நிமிரியான் துண்டான்
திருக்கடித்தா னத்தானைச் சொன்னான்.

(கௌ)

திருவாறன்வினை.

சென்று புனன்மூழ்கிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்றபுலனைநடக்கி விட்டாலும் - இன்மமிழால்
மாறன் விளைத்த மறையோதார்க் கிலையே
ஆறன் விளைத்திருமா லன்பு.

(எக)

மலைநாடு முற்றிற்று.

நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௨.

திருவைந்திரபுரம்.

அன்பளிந்த சிந்தையரா யாய்ந்த மலர்தூவி
முன்பளிந்து நீரெமக்கு மூர்த்தியரே - சன்பர்
எமைநிற் திரபுரத்தார்க் கின்றொண்ட ரானார்
தவமநிற் திரபுரத்தார் தாம்.

(எஉ)

திருக்கோவலூர்.

நாமநாயா னாகியாய்த் தாவரங்க ளீரூன
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும் - பூமடந்தைக்
காங்கோவ லாபுதன்பின் னாக லவதரித்த
பூங்கோவ லாயன் பொருள்.

(எக)

நடுநாடு முற்றிற்று.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௨௨.

திருக்கச்சி. (காஞ்சிபுரம்.)

பெருளாசை மண்ணாசை பூக்குழலார் போகத்
திருளாசை சிந்தித் திராதே - அருளாளன்
கச்சித் திருப்பதியா மத்தியூர் கண்ணன்றான்
இச்சித் திருப்பதியா மென்று.

(எச)

திருவட்டபுயங்கம்.

என்றுந் துயருழக்கு மேழைகா ணீங்களிளங்
கன்றுபோற் றுள்ளிக் களித்திரீர் - அன்றுநடம்
இட்ட புயங்கத் திருசரண மேசரணென்
றட்டபுயங் கத்தற்கா ளாய்.

(எஊ)

திருத்தண்கா.

ஆடுபட்டே னைம்பொறியா லாசைப்பட்டேனறிவும்
கோட்பட்டு நாணங் குறைபட்டேன் - சேட்பட்ட
வண்காவை வண்டுவலா லவத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்காவைச் சேர்த்தான் துணக்கு.

(எக)

திருவேளுக்கை.

தனக்குரிய னாயமைந்த தானநீர்கோன் கெட்டான்
உனக்குரிய னாயமைந்த னாய்தான் - நினைக்குங்காவ்
வேளுக்கை யாளரியே வேற்றவி யுண்டோவுன்
தானுக்கா னாகா தவர்க்கு.

(எ)

திருப்பாடகம்.

தவம்புரிந்த சேதனாச சந்திரனா தித்தன்
சிவன்பிரம னிந்திரனா செட்கை - உவந்து
திருப்பாடகருவஞ் செங்கண்மா நன்மார்
பிருப்பாடகவுடையா லே.

(எஅ)

திருநீரகம்.

ஆலத் திலைசேர்ச் சூழியலகை யட்டருந்த
காலதநி லெவ்வகைச் சாட்டினாய் - ஞாலத்தன்
நீரகத்தாய் சின்னடியே னென்சகத்தாப் பீண்டமறையின்
வேரகத்தாய் லேயிறற்கு லீண்டு.

(எக)

திருநிலாத்திங்கட்டுண்டா.

மீண்டுந் தெனியார்கண் மேதினியோர் நின்னடிப்ப
பாண்டநக் மடிப் படாசடைமேல் - தீண்டிந
கலாத்திங்கட் டுண்டதன் மீதிருப்பக கண்டும
கிலாத்திங்கட் டுண்டதகா லீன.

(எஉ)

திருவூரகம்.

நேசத்தா லன்றுகை நீர்வார்க்க வைத்தளர்க்
வாசத்தா னென்றிலேமேல் வைத்திலையேல் - வாசத்தால்
பாரகத்து ளன்றிநான் பாழ்நரகில் வீழ்ந்தென்கொல்
ஊரகத்து ளின்றி யுரை.

(எக)

திருவெஃகா.

உரைகலந்த நூலெல்லா மோதி யுணர்ந்தாலும்
பிரைகலந்த பால்போற் பிறிதாம - தரையில்
திருவெஃகா மாயனுக்கே சேருறவாந் தங்கள்
உருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்க்கு.

(எஉ)

திருக்காரகம்.

ஞாதார் கல்வி யடையேங் குலமுடையேம்
ஆராதனமுடையே யாடுமன்று - ஞாயன்
பூங்கா ரகந்தாண்ட போதுவார் தாடிலேமேல்
தாங்கா ரகந்தாரத் தால்.

(எஉ)

தூதலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா

திருக்கார்வானம்.

தூலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயெவ் வாறுபடி யாற்றினென்னுன் - மாலைபூங்
கார்வானத துள்ளாய் கடலோடும் வெற்போடும்
பார்வான முண்டாய்நீ பண்டு.

(அச)

திருக்களவனார்.

புண்ணேயுன் ரெண்டாம் பழவுயிரை யென்னதென்று
புண்ணேனைக் கள்வனென்று கூறாதே - மண்டலத்தோர்
புள்வாய் பிளந்த புபலே யுனைக்கசகித
கள்வாவென் றேதுவதென் கண்டு.

(அரு)

திருப்பவளவண்ணம்.

கூண்டறிந்துங் கேட்டறிந்துந் தொட்டறிந்துங் காதலால்
உண்டறிந்து மோந்தறிந்து முய்யேனை - பண்டைத்
தவளவண்ணு தார்வண்ணு சாமவண்ணு கசகிப்
பவளவண்ணு நிற்பொற் பதம.

(அக)

திருப்பரமேசுரவிண்ணகரம்.

உதத்தமிழாற் றனையே பாடுவதென னைததன்
பதத்தடியாக கேயாட் படுததான் - இத்தத்த
பரமேச சுரவிண் ணகரான பலவான
வரமேச சுரவிணைந் மால்.

(அள)

திருப்புட்குழி.

மீர்வோழ் முமரவு மாயையுமவெற புங்கடலும்
மேல்வீழ் படையும விடமும்போய்ப் - பாலன்
நெருப்புட் குழிகுளிர நின்றதங்கேட் டோதார
திருப்புட் குழியமலன் சோ.

(அச)

திருநின்றவூர்.

தீரறிநது தோழமீர் சென்று கொணாகதெனகருப்
போர முலைமுகட்டிற் பூட்டுமினோ - நேரவுனர்
பொன்றவூர் புட்கமுத்திற் பொண்ணைமா ணிக்கத்தை
நின்றவூர் நித்திலத்தை நீர்.

(அக)

திருவெவ்வுளர்.

நீர்மைகெட வைதாரு நின்னோ டெதிராததாரும்
நீர்மைபெற நின்னடிக்கீழ்ச் சேர்கையினால் - நேர்மையினால்
வெவ்வுளத்தினென்னெய்யுட்கையப் பொறுத்தருளி
வெவ்வுளத்தினென்கையினால்.

(அவ)

திருவிடைமருதூர்

இரங்கு முயிரினத்து மின்னருளுந் காப்பான்
அகங்க வெருவினமே யாதல் - கரங்கனரல்
பேர்மலைவான் வந்த புகழ்வாணன் காட்டினான்
கீர்மலைவா மெந்தையெதிரின்று.

(கௌ)

திருவிடைமருதூர்.

நின்ற திரியும் பிறவியெல்லா னோர்வித்துக்
கொன்று திரியும் கொடுவினையார் - இன்று
வெருவிடவெந் தைக்கே விழுமியதொண் டானேன்
திருவிடவெந் தைக்கே செறிந்து.

(கௌ)

திருக்கடன்மலை

செறிந்த பண்பறிந்துத் திண்களீந்தைச் சாடி
முறிந்துவிழப் பாகனையு மோதி - எறிந்து
தருக்கடன்மல் லைக்குமைத்தான் தஞ்சமென்று மெஞ்சே
திருக்கடன்மல் லைக்குட் டிரி.

(கௌ)

திருவல்லிக்கேணி.

திரித்துழலுஞ் சிதைத்தனைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புன்மின் புகன்றால் - மருதநாங்
கருவல்லிக் கேணியா மாகத்திக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக் கேணியான் சீர்.

(கௌ)

திருக்கழகை.

சீரருளா னம்மைத் திருத்திரா முன்னறிபாக்
கூடறிவுந் தந்தடிமை கொண்டதற்கே - நேரே
ஏருகடிகை யும்மனமே யுள்ளுகிலாய் முததி
தருகடிகை மாயவனைத் தான்.

(கௌ)

தேண்டைநாடு ழுப்பிற்று.

வடநாட்டுத்திருப்பதிகள் கட.

திருவேங்கடம். (திருப்பதி.)

தானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தன்மையான் - தேனேய்
திருவேங் கடந்தொழுதேந் தியவியு திக்குள்
மருவேங் கடந்தனெய்வ வாழ்வு.

(கௌ)

திருச்சிங்கிலங்குன்றம். (அனோபிலம்.)

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லேந்முதத்தே
குழ்கருணை யும்முனிவுந் தோன்றியவால் - கேழ்கினரூம்
அங்கிலேன் குன்ற வழுச்சுபுத் தைப்பிணிந்து
சிங்கிலேன் குன்றத்தி னாகரு.

(கௌ)

திருவயோத்தி.

ஆர்க்குமிது நன்றுதி தானு நெஞ்சேநீ
பார்க்கும் பலகலையும் பன்னுதே - சீர்க்கும்
திருவையோத் திப்புயலைச் சீரியமெய்க்கு ஞானத்
திருவையோத் திற்பொருளை யோர்.

(கஅ)

திருநைமபிசாரணியம்.

ஓரறிவு மில்லாத வென்போல்வார்ச் சூய்யலாம்
பேரறிவுண் டேனும் பிறர்க்கரிது - பாரறிய
நைம்பிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோமும்
இம்மிசார் வுண்டாயி னால்.

(கக)

திருச்சாளக்கிராமம்.

உண்டா மூறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர்பூண்டேன்
பண்டாங் குடிசுலத்தாற் பன்மதத்தால் - கொண்டாட்டால்
ஆளக் கிராமத்தா லல்லற்பேர் பூணைல்
சாளக் கிராமத்தார் தாட்டு.

(கா)

திருவதாரியாச்சிரமம்.

தாட்கடிமை யென்று தமைபுணரார்க் கெட்டெழுத்தும்
கேட்கவெளி யிட்டருளுங் கேசுவனை - வேட்கையொடு
போவதரி தானுலும் போய்த்தொழுநோ நெஞ்சமே
மாவதரி யாச்சிரமத் து.

(கக)

திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்.

மத்தாற் கடல்கடைந்து வானோர்க் கழுதளித்த
வத்தா வெனக்குன் னடிப்போதில் - புத்தமுதைக்
கங்கைக் கரைசேருங் கண்டத்தாய் புண்டரிக
மங்கைக் கரைசே வழங்கு.

(கஉ)

திருப்பிருதி.

வழங்கு முயிரனைத்தும் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குங் கவர்தன் விற்றோட்ட - கிழங்கைப்
பொருப்பிருதிக்குங்கிடந்தாற் போற்றுணித்து வீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக்குன்னெஞ்சே செல்.

(கங)

திருவடமதுரை.

ரெல்ல முயிருடம்பு சேர வரித்தாக்கி
வல்விணையி னீங்குமினோ மாந்தர்கான் - தொல்லை
வடமதுரை யான்கழலே வர்த்ததஞ்ச மென்று
திடமதுரை செய்தான் நிரந்து.

(கச)

திருவரங்குழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

பதினாண்டுகூர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

இதனான் கேசாதிபாதவனா முப்பத்திரண்டு அவயவங்களும் அவற்றின் உவமானங்களுண்டு காண்க.

ஓழைபிறை சிலைவேல் வள்ளலென் கிலவின்மலர்மூல்லைமதிவளைதழையாழ்
வாரிசங் கெளழி தத்தைவாய் கீலச மணிவட பத்திர மெறும்பூர்
அழகுநீர்த் தரங்கந் துடிசுழி யரவ மரம்பைபெருண் டிளவரா லாமை
யணிதரா சிணைகந் துகந்துகிர் தரந மம்புய மரங்கநா டனையர்
குழனுதல் புருவம் விலோசனங் காது நாசிவாய் நகைமுகந் கண்டங்
குலவுதோண் முன்கை யங்கைமெல் விரல்கள்கூருகிர்கொங்கைகண்வயிறு
வீழைதரு முரோமம் வளையிடை யந்தி விரும்புமல் குற்றெடை முழந்தாண்
மிளர்கணைக் கால்கள் புறவுடி பரடு மென்குதி விரனகந் தாளே. (இச)

கைக்களை - மருட்பா.

தாளிரண்டும் பாரொன்றுந் தார்வாடும் வேர்வாடும்
வாளிரண்டுங் காதிரண்டில் வந்திமைக்குங் - கோளிரண்டும்
ஐவகைப் பூத மமைத்தரு ளரங்கா
மைவளர் சோலை மலையில்
தெய்வ மல்வளித் திருவரு வினனே. (இச)

உரசல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துஞ் செத்து
மூசலா டெதடியே னெழியும் வண்ணம்
கருமாயத் தென்னெஞ்சைப் பலகை யாக்கிந்
கருணையேனும் பாசத்தைக் கயிறுப் பூட்டி
மருமலைத் தளவசைய வாடி ரூசல்
மணிமகரக் குழையசைய வாடி ரூசல்
திருமாது புலிமாதோ டாடி ரூசல்
திருவரங்க ராசரே யாடி ரூசல். (இச)

கலிநிலைத்துறை.

உரசல் வடம்போ லூர்சக டம்போ லொழியாமே
நாசவு டம்போ டாவிச முன்றே நலிவேனோ
வாசல, னும்போ தாசன னுங்கூர் மழுபோனும்
நேசமு டன்குழ் கோயில ரங்கா நெடியோனே. (இச)

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத் தழைக்கு மதயானை முன்புநின் றோனரங்கம்
பேசத் தழைக்குமென் னன்பனை யாய்பெருங் கற்பகத்தின்
வாசத் தழைக்கு நறுந்தழை கண்ணிது மந்தத்தென்றல்
வீசத் தழைக்குந் தழைபோற் றெட்டாது விலையில்லையே. (இச)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையான திலையென்று நீத்த மூத்தம்

வேய்தந்த மூத்தாகில் வெற்பாவி யப்பால்
இலையார் புணற்பள்ளி நாராயணன்பா
லெந்தா யரங்கா விரங்கா யெளப்போய்த்
தலையா விரக்கும் பணிப்பாய் சுமக்குந்
தன்றாதை யவர்தா மனாத்தான் விளக்கும்
அலையாறு குடும்பு ராணங்கள் பாடு
மாடும் டொடிப்பூசி யானந்த மாயே.

(கூ)

தவம் - சுட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்த மாயரங் கற்கே யுயிர்க ளடிமையென்னும்
ஞானந்த னிலைம் பொறிவாசல் சாத்திரற் றுளைப் பற்றி
நனந் தரும்பற்று மந்நென்தும் யானென தென்னுமபி
மானந் தவிர்த்திருப் பார்ச்சிது போலில்லை மாதவமே.

(கூஉ)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாத வங்கனென் றோத வங்களின் மருவு சீவனென் றோருவ னிடெரும்
பூத மல்லையிற் திரிய மல்லை யைப் புலனு மல்லோற் புந்தியல்லகாண்
சீத ரன்பரந் தாமன் வாடனன் றிருவ ரங்களுக் கடிமை நீயுனக்
கேது மில்லையென் றறிய திர்தபின் லீதின் மாதவ மில்லை யெங்குமே. (கூச)

இரங்கல் - சுட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்த ளங்கைகால் லீரென்செய் கேனிரண் டேந்திழையார்
தங்காந்த னென்றறிந் தாலுநில் லாது தரைக்குடையச்சும்
அங்காந்த செம்பவ ளத்தெய்தி ரானந் சன்புயர்ச்சள்
செங்காந்த மால்வரை யோவிரும் போவென்றன் சிந்தனையே. (கூச)

களி - தாழிசை.

சிந்தை யிற்குடி கொண்டி ருந்து திருக்க னுத்தடி மைக்கொருந்
திருவ ரங்கர் பொருப் புயர்ந்த திருப்பு யம்புகழ் களியரேம்
புந்தி மிக்கது வந்து புக்கது போத மாதர்க ளெழுவர்தம்
பூசை யேமக பூசை யென்றது புதுமை யன்றிது புத்தர்கள
அந்த ரத்திமை யோர ருந்து மருந்தும் வெள்ளைய தன்றிபே
யரிய சாதிக்கொ ளாத மானிட ரகலி டத்தினி லில்லையே
மந்தி ரத்தினி லாத தேவதை வான கத்தினி லில்லையே
புழுவி லாதவை யண்ட கோளம் விரைந்த வைப்பினு மில்லையே. (கூரு)

நிருவரங்கக் கலம்பகம்.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

இவை பத்தொன்பதும் வஞ்சி அடிகள்.

இல்லற மெனத் துறவற மெனச்
சொல்ல நம்பிறு துணையன் நெனப்
பீவக் கடலுட் டிவக் கறுப்பான்
காவிரி யிடைப் பூவிரி பொழிந்
சில மந்திகள் சினை தாவப்
பல தெங்கின் பழக்குலை யுநிர
அடர் கமுகின் மிடறொடி தரத்
தேமாங் கனி சிதறுபு விழ
முடப் பலவின் குடக்கனி யுக
வரம்பைக் கனி வரம்பிற் புந்
வபன் மருங்கின் மலர்ப் பொய்கையுட்
மியில் வலம்புரி துண்ணெண் வுறத்
தாஅட் டாமரைத் தவிசறை தீரு
குடட் டோதிமம் பேளட் டுடனெழ
மயிற் சேவன் மனங் களிப்பக்
சூயிற் பேடைக் குலமோ ளிப்ப
மறைமுகி லென முழுவதற் தரு
நிருவ ரங்கப் பெரு நகருள்
அரவ ணைமிசை யறிதுயி லமர்க்
தருள்புரி

இது ஈரடி நேரிசை ஆசிரியச்சுருந்தம்.

நிருவ ரணனைச் சேர்ந்தனம்

சரணர விர்தந் தஞ்சமென் றிரந்தே.

(சுசு)

மடக்கு - எழுசீர்க்கழறிநெடி ல் ஆசிரியயிருத்தம்.

இரவிபை யரவன் மதியினை மதியு ளிறையினை யிறையுமெண் ணரிய
கரவனைக் கரவின் முனிவனை முனிவர் கருத்தனைக்கருத்தனைத்துடைத்தான்
பரமனைப் பரம பதத்தனைப் பதத்துட் பாரனைப் பாரநத் தானும்
அரவனை யரவி நைக்கனை யரங்கத் தடிகளை யடிகள்சே வியுமே.

(சுசு).

இருபனிக்காலம் - கவிநிலைத்துறை.

சேவிக்க வாழலிக்கு மெங்கோ னரங்கன் றிருக்கோயில்கும்.
காவிற் கலந்தாசை தந்தேகி னூர்நெஞ்சு ஈன்னெஞ்சமோ
வாவிப் புறத்தன்ன மேயின்ன மேதோ வரக்கண்டிலேன்
பாவிக்க நேகத் தனிக்கால மித்தப் பனிக்காலமே.

(சுசு).

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியுநுத்தம்.

கால முணர்ந்த குறத்திநான் கருதினே யொன்றது சொல்லுவேன்
பாலக னுச்சியி லெண்ணெய்வார் பழகிய தோர்கலை கொண்டுவா
கோல மலர்க்கையின் மங்கைநின் கொங்கை முகக்குறி நன்றுகாண்
ஞால முவந்திட நாளையே நண்ணுவை நீம்பெரு மாளையே. (௬௪)

மேகவிடுதூது - கட்டளைக்கவித்துறை.

பெருமலை யார்க்குரைப் பேனுமக் கேவிண்டு பேசினல்லால்
கருமலை யாயெழுங் கார்க்குலங் காடொண்டர் காற்பொடிதன்
திருமலை கொண்ட திருமா லரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய்
மருமலை வாங்கிவம் மின்னந்தி மலை வருமுன்னமே. (௬௫)

நேரிசை வெண்பா.

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவில்லை
இன்னம் பிறப்பிக்க வேண்ணுதே - தென்னாங்கம்
மேவிக் கிடந்தானே வீற்றிருக்கு நிற்பதத்தென்
ஆவிக் கிடந்தா னருள். (௬௬)

இரங்கல் - மடக்கு: பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியுநுத்தம்.

அரும்புன் னாகத் தடங்காவே யவாவென் னாகத் தடங்காவே
அம்போ ருக்கண் பொருந்தேனே யழுந் ருக்கண் பொருந்தேனே
பரம்புங் கடலூர் நாவாயே பாலிக் கடலூர் நாவாயே
பார்மீ துயர மறியலையே படுமென் றுயர மறியலையே
கருங்கட் கயலே மாசுறவே கனாவேற் கயலே மாசுறவே
கண்டற் போதுகு வாலுகமே கங்குற் போதுகு வாலுகமே
குரும்பை தழைக்குங் கரும்பினையே குயில்வந் தழைக்குங் கரும்பினையே
குருகீர் நந்த மரங்கரையே கொணர்ந் நந்த மரங்கரையே. (௬௭)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதுனுள் பத்துத் தாமகானும் ஒன்பது அந்நயங்களுங் காண்க.

கரைபொரு தொழுகுங் காவிரி யாரே
ஆற்றிடைக் கிடப்பதோ னாந்தலை யரவே
அரவஞ் சுமப்பதோ ரஞ்சன மலையே
அம்மலை பூத்ததோ ரரவந்த வனமே
அரவந்த மலர்தொறு மதிசய முளவே
கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலம்
உடன்முழு தளந்த தொருதா மரையே
வகிரிளம் பிறையான் வாரசடை தேங்கப்
பகீரதி கான்றதோர் பங்கே ருகமே

யாவையும் யானாயும் படைக்க நான்முகக்
கோவை யின்றதோர் கோக னகமே
திருமகட் கினிய திருமனை யாகிப்
பருமணி யிமைப்பதோர் பதும மலரே
சடைத்தலை தாழ்த்துச் சங்கர னிரப்ப
முடைத்தலை தவிர்த்ததோர் முளரிமா மலரே
ஆங்குமண் டோதரி யனின்தமங் கலநாண்
வாங்கவில் வாங்கிய வசைமு மொன்றே
விரிந்தபுக ழிலங்கை வேந்தற்குத் தென்றிசை
புரிந்தருண் மலர்ந்ததோர் புண்ட ரீகமே
மண்டிணி ஞாலமும் வானமு முட்பட
அண்டமுண் டிழிழ்ந்ததோ ரம்போ ருகமே
சடைசிவந் தகன்று கருமணி விளங்கி
இடைசில வரிபரந் தினியவாய் நெடியவாய்,
இன்பந் தழீஇய விருபெருங் கமலம்
துன்பந் தழீஇய தொண்ட னேனையும்!
உவப்புட னொருகா னெக்கிப்
பவக்கடல் கடக்கும் பரிசுபண் ணினனே.

(எரு)

கார்காலம் - வண்டு : கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேயுது செவ்வா யரங்கேசர் பைம்பொன்னிநாட்
டெண்கொண்ட பேராசை தந்தார் மறந்தார்கொ லிசைவண்டுகாள்
விண்கொண்ட மலேமீது விண்மாரி பொழிகின்ற விசைபோலவெண்
கண்கொண்ட முலேமீது கண்மாரி பொழிகின்ற கார்காலமே.

(எசு)

கைக்கிளை - கட்டளைக்கவித்துறை.

கரக மோநம் வடதிரு வேங்கடக் கார்வரையோ
நீரக மோநெடு வானக மோதுயி னீடுபணிப்
பேரக மோதென் றிருவரங் கப்பெருங் கோயிலென்னும்
ஊரக மோவிடந் தண்காவி னின்ற வொருவருக்கே.

(எடு)

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம் பேசுவன்
திருவரங் கேசர்தான்
மருவுமின் னுசமாங்
கருமவன் பாசமே.

(எசு)

எண்ணிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமா மடியர்பா னேசமா மடிகளும்
பைம்பொரு ராடையுந் செம்பொன்மா மேனியும்
ஆசையா மலருளாள் வாசமார் பகலமு
மஞ்சலென் றருள்செயுங் கஞ்சமுங் கருணையின்

தேசலா வுதனமும் மாசிலா முறுவலுள்
சீரிதா யெழுதுகத் தூரிநா மழுமெனக்
சேனார் திருவரங் கேசனார் திகிரியு
மிலகுவெண் சங்குமே யுலகமெங் கெங்குமே.. (எஎ)

வஞ்சிநிருத்தம்.

எங்க ணு நிறைந்துறைடி மெம்பிரான்
கொங்க ணுகி வண்டுமுரல் கோயில்குழ்
உல்கள்வரை யெங்கள்வரை யொன்றியே
மங்கையுன் கொங்கைகளை மாணுமே. (எஅ)

இரங்கல் - கலிநிலைத்துறை.

மாணர் கேசன் மேலார் மாலார் வாழ்கோயில்
தேனார் காவிற பூவா ராயுந் தேனேபோல்
நாணு போகத் தின்பங் சுண்டார் நான்வாடப்
போனார் வாரா தேதோ வோதாய் போதாவே. (எசு)

மதங்கு - அறுசுர்க்கழறிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போத வெணக்கெளி தானார் போத வனுக்கரி தானார்
நாத ரரங்கர் திருத்தா ணடி யரங்கி னடக்கின்
ஒது மதங்கி நடித்தா லுள்ள மதங்கி யரக்காம்
வேத மறைந்திட வல்லீர் விரைய மறைந்து விடரே. (அய)

பண் - தாழிசை.

விடாதுபூ மடந்தைமார் விரும்பவாயர் மாதர்தோள்
வியந்துமுன் னயந்தவர்க்கு விற்குமெங்கள் கொங்கைதான்
அடாததன்று பாண்விண்ண மங்கனன்றி யிங்கனம்
அரங்கரன்பு கூரவின்ப மாகவல்ல வல்லவே
எடாதிருக்கின் வாய்திறக்கு மெங்கனைய னுச்சிதோய்
எண்ணெய்ப்பட்ட மெய்யிலிட்ட முத்துமுத்த ரீயமும்
படாமுகந் திறந்தசைந்து மழலைவாயின் மணமரும்
பசுரம்பு புடைபரந்து பால்சுரந்த முழையுமே. (அக)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

நிலைகொண்ட பான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம் மொய்குழலோ
அலைகொண்ட தின்னமென் கையணை யேயலை யாழ்வற்றச்
சிலைகொண்ட செங்கை யரங்கேசர் தாள்கொண்ட தேசமெல்லாம்
நிலைகொண்ட வாக்விழி யாள்சென்ற வாறெங்கன் வெஞ்சுரமே. (அஉ)

இரங்கல் - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

வெஞ்சுங் கருதங் கஞ்சுந் மெருதம்
வேழமும் பரியும் வீழமுன் பொருதார்
தஞ்சுமென் நவருக் கஞ்சுவென் றருளுந்
தாயிலன் புடையார் கோயிலின் புடையார்
மஞ்சவண் டினமுன் தஞ்சுதண்டிலவாய்
வல்லியொன் ததிலேயெல்லியுந் திகழுங்
கஞ்சமுண் டதிலே நஞ்சமுண் டதிலே
கள்ளமுண் டதுவென் னுள்ளமுண் டதுவே.

(அக)

முதுவேனிற்காலம் - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

உண்மெழ் வாசமுடன். தண்டிலே மாருதம்வந்
துவவிய சாளரமுங் குலவியவா னிலவும்
விண்டலர் ஆவணையும் மென்பனி நீர்புழுஞர்
மேனியி லும்முதிரா வேனிலு மாகியவந்
அண்டர் தொழும்பெருமா னம்புய மீன்முருமா
ளருமறை யின்பெருமா ளழகிய நம்பெருமாள்
புண்டரி கங்கமழந் தண்ணறை யோதிமமே
புண்ணைகள் சிந்தலரே யின்னமும் வந்திலரே.

(அக)

கடிகாசம் - வேற்றொலி வெண்ணறை.

இன்னிசை வேயினர் மன்னிய கோயிலே யெய்தார்போல்
பொன்னினை வாலவர் போனவி டத்தினிற் போகாதோ
மின்னிய முகிற்றளி யென்றென் றேவெலாம்
வன்னியின் பொறிகளை வழங்கும் வாடையே.

(அக)

கார்க்காலம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

வட்டை யாயிரு பனியுமாய் வேனிளாய் வந்தது காரொன்றே
பேடை மாமயிற் சாயலா யன்பர்மேற் பிழைகரு திடல்செய்ப்பொன்
ஆடை நாயகன் றிருமக னுயக னரங்கநா யகனேறும்
ஐடை மாவிது மதவிது பிளிறிய வொலியிது மழையன்றே.

(அக)

கட்டளைக்கலிந்துறை.

மழைபோன் மரகதம் போலெம்பி ரான்வளர் கோயிலன்னீர்
பிழைபோ மிவர்க்கிதை யாருரைப் பாரிவர் பின்வந்தெய்த
தழைபோ யுரைத்த வுருத்தம் பொருமைகொல் சங்கரன்பால்
உழைபோவொதுங்க முயல்போய் மதிபுக் கொளித்ததுவே.

(அக)

கார்க்காலம் - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

ஒளிக்குறிந் சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வா
யுருமுழக்கத் திந்தி வி லோடை நெற்றித்
துளிக்குமழை மதக்கொண்புக் களிற்றை நினைந்
ரோட்டிமா ருதப்பாகர் துருஞ் காலம்

அளிக்குவமும் களிக்குமயிற் குலமும் பாடி
யாடுபொழிற் திருவரங்க ரணையாக் காலம்
விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொறுக்குங் காலம்
வினையேற்கு விழிகடுமின் மேவாக் காலம். (அஅ)

இளவேளிற் காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு கால்குரால் விற்குனித்தெய்
எவலர்வாழ் திருவரங்கத் தெமையிருத்திப் போனவர்காட் டில்லைபோலங்
கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கானினாகள் செவியேற்குங் குறும்புன்மலை
பூவலரின் மணம்பரப்பி யினவேரில் வரவத் த பொதியத்தென்றல். (அக)

இரங்கல் - சுட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக் குங்குமச் சேற்றைப் பொருள்சிறி யாள்பெரிய
துன்றலைக் குந்துடிக் கும்மென்செய் வாடுப ராலழைத்த
வன்றலைச் சூஞ்சரங் காத்தா யிலங்கை மலங்கவளைத்
தன்றலைக் சூஞ்சரத் தாயரங் காவண்ட ராதிபனே. (கங்)

சுட்டளைக்கலிப்பா.

அண்டர் போற்றுந்தி ருவரங் கேசுர ரணிய ரங்கத் திருமுற்ற மெய்தின
பண்டு போன வளையாழி வாங்குவேன் பாலி யாதுப ராமுகம் பண்ணினால்
தண்டும் வாளுஞ்சி லேபுமி ருக்கவே சங்கு மாழியுந் தாருமென் பேனவை
தொண்ட ருக்கொற்றி வைத்தோமென் றோதினாற் துளவ மாலையைத் தெ
[ட்டுப் பறிப்பனே. (கூ)

கலிநிலைத்துறை.

தெட்டிண்ட தயிர்வெண்ணெய் கன்றாய்ச்சி யுரலோடு சூழ்த்துக்கட்ட
கட்டுண்டு கழலவிர கறியாம லிருந்தழுத கள்வன்யாரே
கட்டுண்டா னரங்கனெனக் கட்டுரைப்பா ராளுநங் கக்கைசுழி
மட்டுண்ட கொன்றையான் மலர்மேலா னறிவரிய வழவனன்றே. (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியன்ருத்தும்.

வடியாத பவக்கடனும் வடிந்துமூல
மாயைகடந் தப்பாற்போய் வைஞ்சுந்தஞ்சேர்ந்
தடியார்கள் குழாங்கூடி யுனதடிக்கீ
ழடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்தான்
கொடியாடு மணிமாட வயோத்திமூனார்
குடிதுறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட
நெடியோனே யடியேனான் முயற்சியின்றி
சின்னருளே பார்த்திருப்ப னீசனேனே. (கூ)

சுட்டளைக்கலித்துறை.

நீசச் சமணர்க்குஞ் சூனிய வாதர்க்கு நீதியற்ற
பூசற் பெணத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும் யார்க்கும் புகலுகின்றேன்
நாசப் படாவுயி ரெல்லா முத்தந்த நாதனகண்டார்
ஆசற்ற சீரங் கத்தாதி மூலத் தருட்பொருளே.

ரோரிசை வெண்பா.

அரும்புண்ட ரீகத் தடியினைக்கென் னெஞ்சம்
இரும்புண்ட நீராவ தென்றோ - விரும்பி
அறந்திருந்துங் கோயி லுரங்கா வுணைநான்
மறந்திருந்து மேற்பிறவா மல்.

(கரு)

கலிவிருத்தம்.

பிறவியெனுங் கடலமுந்திப் பிணிபசியோ டிந்திரியச்
சுறவறுங்கக் கொலவினையின் சுழலகப்பட்ட மெல்லேவனோ
அறமுடையா யென்னப்பா வரங்காவென் னொருயிருக்
குறவுடையா யடியேனை யுயக்கொள்வ தொருநாளே.

(கரு)

எழுசர்க்கழிநெடி.ல் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருபொரு ளல்லே னிருவினை யுடையே னுனதுதொண் டெனுந்துறை
குளித்துன், பெருகுதண் ணளியின் பாசந்தொட் டிழிந்து பெரியதோர் முத்
தியான் பெற்றேன், திருவுமா மணியுஞ் சந்தமு மேந்திச் செய்யதா மரைபல
பூத்துக், கருநிற முடைத்தாய் நதிபொரு துறங்கங் கலந்ததோர் கருணைவா
ரிதியே.

(கரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரி யரங்கம் வருநிருப் பாவைக்கு மண்மகட்கும்
சீரி யரங்கன் வளர்திருக் கோலமுந் தென்றிருங்கா
வேரி யரங்க விமானமுந் கோயிலு மேலித்தொழார்
பூரி யரங்கவர் கண்ணிசண் டாவன புண்ணிசண்டே.

(கரு)

ரோரிசை வெண்பா.

புண்ணு ருடற்பிறவி போதுமெனக் கும்முனக்கும்
எண்ணு திருந்தி தினிப்போதும் - கண்ணு
குழற்காளாய் தென்னரங்கக் கோயிலாய் நின்றபாற்
கழற்காளாய் நின்றேனைக் கா.

(கரு)

கலிவிருத்துறை.

காவிரியாய்ப் பாம்பனைமேற் கருமுகில்போற் கண்வளருங் கருணை வள்ளல்
பூவிரியுந் துழாயரங்கர் பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்தி வாழ்வார்
யாவரினு மிழிசூலத்தோ ராளுனு மவர்கண்ட ரிமையா நாட்டும்
தேவரினுமுனிவரினுஞ் சிவனயனென் றிருவரினுஞ் சரியோரே.

(ரு)

எண்சர்க்கழிநெடி.ல் ஆசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

மழைமுகி லெனவே பணமுகற் திகழ் வரியர வுணையேறி வாழ ரங்கர்தம்
எழில்பெறு மிரு தாளிலே சலம்பக மெனுமொரு தமிழ்மாலையானணிந்தனன்
குழலிசை, யளிமேவு கூடம் வந்தருள் குருபர னிருபாத போத டைந்தவன்
அழகிய மணவாள தாச னென்பவ னடியவ ரடிசூடி வாழ மன்பனே.

(ரு)

அழகிய மணவாளதாஸி நீருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸ்

என்கித

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானாயங்கார்

கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

கோயின் மாலை

என்னும்

திருவரங்கத்துமாலை

மூலபாடம்.

தனியன்.

முறைப்பொருளோவச்சி ரப்பொருளோமனு வேழுதலாம்
முறைப்பொருளோவிதி காச புராண முதுப்பொருளோ
இறைப்பொருளோநம் பெருமா னுடைத்திரு வெட்டெழுத்தள்
ஞறைப்பொருளோமண வாளர்தம் மாலையி னுட்பொருளே.

காப்பு.

நாளும் பெரிய பெருமா ளரங்கர் நகைமுகமும்
தோளந் தொடர்ந்தென்னை யாளும் விழியுந் துழாய்மணக்கும்
தாளந் கரமுங் கரத்திற்சங் காழியுந் தண்டும்விலிலும்
வாளந் துணைவரு மேதமி யேனை வளைந்துகொண்டே.

நூல்.

திருவாழி சங்கு திருவாழி வாழி சிறந்தகொண்டல்
உருவாழி யோகத் திருத்தூயில் வாழி யுலகஎந்த
மருவார் மதுமலர்த் தாள்வாழி வாழி வணங்குமன்பர்
பெருவாழ் வனைய பெருமா ளரங்கப் பெருஞ்செல்வமே. (க)

படுப்பவ னைப்பணி மெல்லனை யாகப் பருவனாயால்
தடுப்பவ னைப்பண்டு மண்டுகன் மாரி தரணியிடர்
தெடுப்பவ னைத்தம் மடியா ரிடும்பச் சிலைக்குழுத்தி
கொடுப்பவ னைச்செம்பொற் கேர்யிலுள் ளேகண்டு கொண்டனனே.

ஆளா னவர்கண் ளுளிகு ரரங்கத் தரவணைமேல்
காளா சலமெனக் கண்டுகொண் டேன்மறை காணவொண்ணத்
தாளா யிரஞ்செம்பொன் மாமுடி யாயிரந் தாமநெடுந்
தோளா யிரந்திருக் கண்ணு யிரங்கொண்ட சோதியையே.. (க)

பூங்கா விரிப்புநற் கோயிலுள்ளே மிக்க போகமெல்லாம்
யாங்காண் யோகத் துயில்கொண்ட வாறென்ற மெண்ணெயும்போல்
நீங்கா துவகத் துயிர்க்குயி ராகி நியாமகனாய் .
ஒங்கார மாயத் துட்பொரு ளாய்நின்ற வொண்சுடரே. (ச)

கதங்காழி நாலெட் டிலக்கமி யோசனை கட்செவியின்
பிறங்காக மும்மையி லக்கமி யோசனை பேருலகில்
இறங்காழி மேக மெனவே யரங்கத்தி லெந்தையதில்
உறங்காக நீளமைந் தைப்பதி னுயிரம் யோசனையே. (ஞ)

பாற்கட னாலெட் டிலக்கமி யோசனை பாற்கடலுள்
மாற்கவி கோயி லகலமு மீனாந்து வானளவும்
தீற்கமொ ரேழு திகழ்பணி மூன்று சிறந்தகலம்
ஏற்கவி னென்றனா யுத்தமர் நீள மிரண்டனாயே. (சு)

அடித்தல மந்த வதலம் பொருதிரை யாழிலையம்
கடித்தல நேமிக் கிரியுடை யாடை கபாலிமுன்னாள்
மிடித்தல மந்த தொழித்தா னைங்கள் விழியிருகோள்
முடித்தல மண்ட முகடினி யாமென் மொழிவதுவே. (எ)

திண்சுட ராழி யரங்கேசர் திக்குத் திருச்செவியில்
மண்கழ லிற்சத்ய லோகஞ் சிரத்தின் மருத்துயிரில்
தண்கதி ருள்ளதீ திவ் வானுந்தி யிற்செந் தரணிகண்ணிவ்
ஒண்கன லிந்திரன் வாழ்முகப் போதி லுதித்தனரே. (அ)

புரமா யிரந்திருக் கண்மல ராயிரம் புண்டரிகக்
கரமா யிரங்கழற் கான்மல ராயிரங் கண்ணிமுடிக்
சிரமா யிரந்திரு நாமமு மாயிரஞ் செய்யகையில்:
அரமா யிரங்கொண்ட திண்டிற லாழி யரங்கருக்கே. (ஆ)

முன்னாள் விசம்பும் புவியுந் திசையு முறைவகுத்த
அந்நான் முகன்றன தாவியெல் லாமல் ராசனையாம்
மின்னா மழைமுகி னன்னாற மீதில் விழிதுயில்கூர்
என்னு தனுக்கொரு மூச்சென்று வேத மிசைக்கின்றதே. (இ)

எண்ணிற் நிகிரிப் பிறப்பிட மானது மெண்ணுமவர்
நண்ணிச் சிறக்க விருப்பிட மானது நாசமில்லா
விண்ணிற் பதிக்குக் கடைத்தலை யானதும் விண்ணவர்தங்
கண்ணிற் சிறந்தது மாநீ ரரங்கர்தங் கண்ணிலொன்றே. (ஐ)

புறக்குன்று புல்லிதழ் முந்நீர்பிரசம் பொருவில் செம்பொன்
விறக்குன்று கன்னிகை யெண்கிரி தாது நிலமுதனுள்

பிறக்குந்து கண்முது மாசுண நாளம் பிரபன்வண்டு
கிறக்குந் திகிரி யரங்கேச ருந்திச் செழுமலர்க்கே. (யஉ)

இருகூல மும்பொரு மாந் ரரங்கத்தி லெந்தையந்தண்
முருகர் கமல முனியாய் வகுக்கு முறைமையினால்
புருகடத னுக்குத் திருத்தம்பி யாகிப் புரக்குமுமை
ஒருகூறு கொண்ட வரனா யழிக்கு முகாந்தத்திலே. (யங)

யாரித் தலமுங் குலபு தரங்கீளும் வானுமுள்ளே
பாரித்து வைத்தவிய் வண்டங்கள் யாவும் படைக்கமுன்னுள்
வேரிப் பசுந்தண் தொயரங் கேசர் விபூதியிலே
மூரிப் புனலிற் குமிழிகள் போல முயோத்தனவே. (யச)

தெடுங்கட னிற்பது ஞாயிறு காய்வது நின்றலுங்கால்
ஒடுங்கி நடப்பதுந் தண்கார் பொழிவது மூழ்தனில்
சுடுங்கனல் பற்றிச் சுடாதே யிருப்பதுந் தும்பைபுனைக்
தடுங்கன லாழி யரங்கேசர் தந்திரு வானையினே. (யசி)

ஓலப் புனற்பொன்னி நன்னீ ராங்க ருகந்திரியும்
காலத் தினிற் கொள்ளோ யண்டமெல் லாமுண்டு காமர்பசுங்
கோலக் குழவி யுருவா யகண்டமுங் கோத்தவென்னத்
தாலத் திலையின் புடைக்கே துயில்வ ரகமகிழ்ந்தே. (யசு)

தாழ்ந்துக் கமுந வனஞ்சு முரங்கர் சயனமுகக்
காற்றுப் புலரும் படிமுதல் வீசங் கறைக்களத்தின்
நீற்றுச் சிவந்தெழுங் காராழித் தீச்சுடு நீள்கழலின்
ஆற்றுப் பெரும்பெருக் கண்டமெல் லாங்கொள்ளு மந்தத்திலே. (யசு)

சின்னூல் பலபல வாயா லிழைத்துச் சிலம்பின்னும்
அந்தூ லருந்தி விடுவது போல வரங்கரண்டம்
பன்னூறு கோடி படைத்தவை யாவும் பழம்படியே
மன்னுழி தன்னில் விழுங்குவர் போத மனமகிழ்ந்தே. (யசு)

பந்திக் கமலத் தடஞ்சு ராழங்கர் படைப்பழிப்பு
சந்தித் திடுவது மில்லைகண் டாத் திசைமுகளே
ஓந்திக் கமலம் விரிந்தால் விரியு முகக்கடையில்
முந்திக் குவியி லுடனே குவியும் மூதண்டமே. (யக)

அடந்தை நடந்தை வனஞ்சு முரங்கத் தரவணமேல்
கிடந்தனர் துங்கக் கிரிபிசை நின்றனர் கேழலொன்றாய்
இடந்தனர் மீன விழுங்கினர் கான்றன் ரீரடியால்
கடந்தனர் கைவழி மண்ணை திர்தமண் காரணர்க்கே. (உஉ)

பின்னைக் கினிய பெருமா னரங்கர் பெருதுபெற்ற
முன்னைப் பிரமனை வாழ்விக்க வேண்டிமுன் னுள்கவார்த
அன்னத் திருவுரு வுள்ளே வளர்ந்ததற் கோரண்டமாம்
என்னச் சிறந்தது மூதண்டம் யாமெ னியம்புலுதே. (உச)

சூழிக் களிறுய்யு வெவ்வாய் முதலை தணித்தவுக்ர
பாழித் திகிரிப் படையரங் கேசர் படைப்பவன் தன்
ஊழிப் பொழுதொரு சேலா யொருசெலு வுட்கரந்த
ஆழிப் பெரும்புனல் காணுது தேடுவ ரவ்விடத்தே. (௨௨)

பாட்டுக்கு முத்தமிழ் விலிபுத் தூர்வரும் பாவைகுழற்
குட்டுக்கு நல்லவர் தென்னரங் கேசர் தொடுகடல்வாய்
மோட்டுக் கமடத் திருவுரு வாசி முதுமுதுகில்
கோட்டுச் சயில முழுவதென் னாத்தாயில் கொண்டனரே. (௨௩)

திரிக்கின்ற பொற்குன் தழுந்தாம லாமைத் திருவுருவாய்
பரிக்கின்ற திற்பெரும் பாரமுண் டேபண்டு நான்மறைதூல்
விரிக்கின்ற வந்தி யரங்கேசர் தந்திரு மேனியின்மேல்
தரிக்கின் ததுமக ரக்கட லாடைத் தராதுலமே. (௨௪)

ஒருரு வெற்பைத் தரித்தது தானவ ரும்பருள்ளாய்
ஈருரு தின்று கடைந்தது வேலை யிதனிடையோரி
பேருரு வின்னமு தோடே பிறந்தது பெண்மைகொண்டோர்
நாருரு தின்ற தரங்கா விதுவென்ன நற்றீர்வமே. (௨௫)

ஆருக் கிவணா யளவிட லாந்தென்ன ரங்கிரிந்தப்
பாருக் கரந்தை தவிர்ப்பதற் காகப் பழிப்பில்பெருஞ்
சீருற்ற செங்கட் கரும்பன்றி மாகித் திருக்குளம்பில்
மேருக் கணகண மாத்தலை நாளில் விநோதிப்பரே. (௨௬)

மருமலர்க் கோயின் மடமான் விரும்பு மதிலரங்கர்
பெருமையைப் பேசுவ தெப்படி நாம்பிறை வாளெயிற்றுக்
கருமுகிற் கோலப் பெரும்பன்றி யாய களேபரத்தின்
ஒருமயிர்க் காலடி யூடே கடல்புக் கொளித்தனவே. (௨௭)

நிறக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க் கோடுமிப் பாரு நிசாமுகத்துச்
சிறக்கும் பிறையங் களங்கமும் போலு மெனிற்சிறுகண்
மறக்குஞ் சரஞ்செற்ற மாயோ னரங்கன் வராகமதாய்ப்
பிறக்கும் பிறப்பின் பெருமையெவ் வாரினிப் பேசுவதே. (௨௮)

ஆடு மீரலிற் றுயிலரங் கேச னருமகற்கா
நீடுந் தறியி லுதித்தில னேனிகி லப்பொருள்கள்
ஊடும் புறத்தினு முண்மையெவ் வாரிவ் வுலகறியும்
ஈடு மெடுப்புமில் லாவொரு தெய்வ மிவனெனவே. (௨௯)

மறந்த மறையு மழுங்கிய மந்திர மும்மகமும்
இறந்ததெய் வங்களு மெல்லாழு னெங்குறைந் தெங்கியன்ற
அறந்தருங் கோயி லரங்கனவ் வாளரிக் காளரியாய்ப்
பிறந்தபி னன்றோ பிறந்து பெருகிப் பிறங்கியதே. (௩௦)

அடிகண் டிலர தலத்தவ னாம்முக னோடமரர்
கடிகண் டிலர்மலை வானிவர் துங்கம லத்தயனார்

முடி கண் டிலரண்ட மாமுக டேறியு மூதுணர்ந்தோர்
படிகண் டிலரங் கேசர்கொள் சிங்கப் படிதனக்கே. (௩௧)

உழிபி னைங்கர்முன் னுளரி யாகிய வப்பொழுது
கொழியி னவுணர்தம் வெள்ளங்கள் கோடியுங் கொன்றதிலோ
தறியின் வயிற்றிற் றகுவனெஞ் சுஞ்சர பத்துடலும்
கொழியின் வகிர்ந்தபி னன்றோ தணிந்தது நீள்சினமே. (௩௨)

தூரேற்ற வெண்குடை மாவலி வரக்கவுந் தாமனாமேல்
சீரேற்ற தொன்னுன் முகத்தோன் விளக்கவுந் செம்பொன்முடிக்
காரேற்ற மேனி யரங்கேசர் கையுங் கழலுமொக்க
நீரேற் றனவண் டிருக்குற ளாகி நிமிர்ந்தவன்தே. (௩௩)

தேயிக்க பச்சைத் துழாயரங் கேசர் திருக்குறளாய்த்
தாழிப் புவனங் கடந்தவந் நாண்மணற் சாகமஞ்சூழ்
பூழிப் புடைபள வீட்டபொற் றுமணைப் பூங்கழற்கு
நேமிச் சிலப்பு திருச்சிலம் பாகி நிலைபெற்றதே. (௩௪)

பூமரு பொங்கர் புடைஞ் ழரங்கர் பொலன்கழலால்
பாமரு மூவுல குங்கொண்ட போது பழிப்பில்பெருங்
காமரு மோலிச் சுகாமணி யாகிச் சவுத்துவமாய்த்
தேமரு நாயியந் தாமரை யானது செஞ்சுடரே. (௩௫)

ஐதப் புணற்பொன்னி நன்னீ ராங்க ருலகளந்த
பாதத்து நீர்விண் படியில மூன்றிலும் பால்புறாவெண்
சீதத் தரங்கமந் தாகினி யாகிச் செழுங்கங்கையாய்
மேதக்க போக வதியாகி நாளும் விழுகின்றதே. (௩௬)

ஐலப் புணலரங் கேசர்பொற் றுள்பட் டிடைந்தவண்ட
மேலக் கடாகத் தொனாவழி யாக விழும்புனல்போய்க்
கோலத் திருவுருக் கொண்டவந் நாள்குரம் பட்டிடைந்த
ஐலக் கடாகத் தொனையால் விழுந்தது முற்புனற்கே. (௩௭)

ஈறிக்குங் கயற்கண்ணி பங்காளன் வாழ்வெள்ளி மால்வனையப்
பறிக்குங் கபடன் பணைப்புய மோவவன் பைங்கடகம்
செறிக்கும் புயஞ்செற்ற வாயிரந் திண்புய மோவவற்றைத்
தறிக்குந் திறமழு வேவரங் காசயத் தாருடைத்தே. (௩௮)

ஈதண்ட மேவுங் கரத்தா ரரங்கர் வடமிதிலைக்
கோதண்ட வேகம் பிறப்பித்த போது குவட்டுவெள்ளி
வேதண்ட மேய மழுவாளி நானினன் வென்றிகண்டு
மூதண்ட மஞ்ச மழுவாளி கோப முதிர்ந்ததுவே. (௩௯)

ஈசம் பிலந்திக் கிமையோ ருலக மழுவடையோன்
நாகநன் னுடள வாகப் பன்னா நடுங்கவம்பு
வேகங் கொடுத்தாட ரப்பறந் தோடியு மீண்டவந்து
காகஞ் சரணென்ன நம்பெரு மாளுயிர் காத்தனரே. (௪௦)

மாதவ ரும்பர் பெருமா ளாங்கர் வலியுணரா
தாதவன் மைந்த னயிர்த்தவந் ளாளிலக் காயநெடும்
பாதல மேழு முடனே நெடுங்கணை பட்டுருவப்
பூதல மேழு மெழுபா தலங்களும் புண்பட்டவே (௪௧)

ஒற்றைச் சரஞ்சுட்ட வுட்கடல் போற்புறத் தோலாட்ட
மற்றைக் கடல்வெந்த தெவ்வண்ண மோமத மாவனார்க்க
அற்றைக் குதவு மரங்கர்வெங் கோபத்தை யஞ்சியான்
கற்றைச் சடையி னிடையே வெதுப்பினன் கந்தையுமே. (௪௨)

கொங்குண்டு வண்டமர் தண்டா ரரங்கர்வெங் கோபமுடன்
பொங்குஞ் சரஞ்செய்த மாயமென் னோடென் புகழடைய
மங்கும் படிக்கு மறஞ்செயி ராவணன் வாசினிகண்
டெங்குங் குரங்கெங்கும் ராமனென் னேங்கி யிருந்திடவே. (௪௩)

பேரொத்த வாயிரம் பேர்மடிந் தார்பிறக் குங்கலுந்தம்
நேரொத்த வாடும் தாயிர மாடி நெடுஞ்சிவையில்
எரொத்த கிண்கினி சற்றோ லீடும்தொந் யாழநின்னு
காரொத்த மேனி யரங்கர்தம் போரிற் கறங்கியுடே. (௪௪)

சுற்பத் துறங்கு மரங்காவுன் பாதந் தனையடைந்த
நற்பத் தருக்கொரு நாசமுண் டோகல் மாமருத்தின்
வெற்பைக் கொணர்ந்த விநலனு மாணமல் வீடணனும்
கற்பத் தளவு மழியா திருக்கவுங் கற்பித்தையே. (௪௫)

ஆவும் பயமு மமுதுமொப் பான வரங்கருக்கு
மேவும் புகழின்னு மேவுங்கொ லோவவர் மெய்யருளால்
தாவுந் தரங்கத் தடஞ்சு முயோத்திச் சராசரங்கள்
யாவுங் கிளையுடன் வைகுந்த லோகத்தி லார்ந்திடவே. (௪௬)

ஒருதா யிருந்து வருந்தவை தேகி யுடன்சுரத்தில்
ஒருதாய் சொலச்சென்ற தென்னரங் காவைய முய்யும்வண்ணம்
ஒருதா யுதரத்தி லோரறு திங்க னுறைந்தபின்னை
ஒருதாய் வயிற்றில்வந் துற்றதெம் மாய முறைத்தருளே. (௪௭)

கதிபட்ட பொன்னி யரங்கேச ராடு சுருந்தினார்
நதிபட்ட பாடு நலின்றிட லாகு நல்கெழுசூர்
நுதிபட்ட நெட்டலத் தாலே யிழுத்திட நூற்றுவர்தம்
பதிபட்ட கண்கலக் கந்தெரி யாது பகருதற்கே. (௪௮)

பண்டு லீழங்கிய பாருந் திசையும் பணிக்கடலும்
சண்ட நெடுங்கிரித் தானமெல் லாஞ்சண்ப காடவிமேல்
மண்டு பெரும்புனல் சூழரங் கேசர்தம் வாய்மலருள்
கண்டு மருவினள் சீர்நந்த கோபர்தங் காதலியே. (௪௯)

உன்னைக் களவி லுரலோடு எட்டிவைத் தன்னுடைய
அன்னைக் கொருத்தி யறிவித்த போதலை யாழ்மங்கை

தன்னைப் புணர்ந்தரு டாரரங் காவவ டன்மருங்கில்
பின்னைக் கொடுசென்ற பின்னைமற் றுரென்று பேசுகவே. (௧௩)

கடிக்குங் கரளப் பிறைவா ளெயிற்றுவெங் காளியன்மேல்
நடிக்கும் பெரிய பெருமா ளரங்கர் நறைகமழ்பால்
சூடிக்குங் களவுக்கு மாறுகொண் டேயொரு கோபிபற்றி
அடிக்கும் பொழுதிற் பதினா லுலகு மடிபட்டவே. (௧௪)

ஆரர் தரும்பொன்னி சூழரங் காவுன்ற னாய்ச்சிவெரு
தூர நெடுங்கயி ரெல்லா மிசைத்துத் துவைத்துமவை
ஈர மருங்கிற் குறைந்திடக் கண்பிசைந் தேங்குமவன்
வேரம் புயமுகங் கண்டள வான விநோதமென்னே. (௧௫)

சின்னிக்க நெஞ்சில்லை நாவில்லை நாமங்கள் செப்பநின்னை
வந்திக்க மெய்யில்லை வந்திரு போதுமொய்ம் மாமலர்ப்பூம்
பந்தித் தடம்புடை சூழரங் காததி பாண்டனுன்னைச்
சந்தித்த நாண்முத்தி பெற்றதென் னேதயிர்த் தாழியுமே. (௧௬)

குன்றா விளைவுடன் வண்மை பருவங் குணங்களிவை
பொன்றா திருந்தகண் மாயமென் னேபொன்னி சூழரங்கா
அன்றாயர் தங்குல மைந்தர்க ளாயு மலகிலிளங்
கன்றாயு நாடொதுஞ் சென்றுவந் தாடிய காலத்திலே. (௧௭)

நெடுங்கா னிலத்துடன் கோவலர் தாமிக நின்றுநெஞ்சம்
நடுங்கா திமைத்திடுங் கண்களெல் லாமென்று நண்ணலர்மேல்
விடுங்கால நேமியங் கையரங் காகண் விழிக்குமுன்னே
சடுங்காண நல்லன றுற்றவம் மாயமென் சொல்லுகவே. (௧௮)

வானாட ரிற்சிலர் சென்றுகண் டாரில்லை மற்றதனில்
போனாரின் மீளப் புவியில்வந் தாரில்லை பூவினம்ங்கை
ஆறா செல்வத் திருவரங் காகொச்சை யாயரெல்லாம்
மேனாட் பரம பதத்தினிற் போயெங்ஙன் மீண்டதுவே. (௧௯)

கூடனந் துலாவயற் கோயிலுள் னேபள்ளி கொள்ளுமெங்கள்
ஆனந்த வாரி திருக்குழ லாத வறத்தடிந்த
கானந் தழைத்தன கால்வரை நெக்கன கார்க்குமிறேய்
வான மயர்த்தன வையமெல் லாமெய் மற்றதனவே. (௨௦)

ஊரூந் திணைப்பொன்னி நன்னீ ரரங்க வருப்பலவாய்க்
காருந் தடித்துங் கலந்தது போலிடைக் கன்னியர்கள்
யாருங் களிக்க விடையிடை யேகலந் தின்பநலம்
கூருந் திருநட மாடிய மாயமென் கூறுகவே. (௨௧)

மின்போ விடையிடை மாதரெல் லாமுன்றன் மெய்தழுவி
நன்போக சாகரத் துள்ளே முழுகவு நாண்மலரான்
தன்போக மேமகிழ் தாரரங் காவண்டர் தாமலா
அன்போ டுணைத்துத் துயின்றதெம் மாய மறிந்திலமே. (௨௨)

நீரிற் புருங்கண்டு தேரினைப் பார்க்கு நிறுத்தியபொற்
மேரிற் றொழுப்பின்னை நீரினிற் காணுஞ் சிறந்தபச்சைக்
காரிற் றிறமெய் யரங்கனுஞ் சேடனுங் கஞ்சவஞ்சன்
ஊரிற் செலவுடன் போமகீ குரூரன்ற னுண்மகிழ்ந்தே. (சு௮)

நாம மிகுப்புக்ழ் யாதவர் வாழ நகரிலுப்பர்
தாமரு வஞ்சவை தத்தம வாய் தீனையலிழும்
தேமரு பொங்க ரரங்கேச ருக்கிர சேனனுக்கு
மாழடி வைக்கும் படிபடி மேற்கொடு வாவெனவே. (சு௯)

மறியா வெழுந்திரை மாநீர் மதுரையின் மன்னவரைக்
குறியாத வன்படை வந்தவர் நாள்செழுங் கோகனாகப்
பொறிபா டரவனைத் தென்னரங் காவொரு பூதருமங்
கறியா வகைத்துவ ராபகிக் சேயெங்ங னாக்கினையே. (சு௧௦)

நறைத்துள வம்புனை நம்பெரு மான்விற் றஞ்செருல்வதோ
மறைப்பரி பூட்டிய மானிலத் தேரில்லை வானெயிற்றின்
கறைப்பணி ஈணுடை மேருவில் லில்லை சேட்டிவனச்
சிதைத்தழ லம்பில்லை யொன்றா ரறுபுரஞ் செற்றத்தற்கே. (சு௧௧)

அருட்கொண்ட லன்ன வரங்கர்சங் கோசையி லண்டமெல்லாம்
வெருட்கொண் டிடர்பட மோகித்த வீழ்ந்தனர் வேருமுடன்
தருட்கொண்டு போகப் பொருதே தொடருஞ் சதமகனும்
செருட்கொண்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவருஞ் சேனையுமே. (சு௧௨)

நிணக்கோல நேமித் திருவாங் கேச நினக்கினிய
குணக்கோக னகையுங் கண்டன ளோமனிக் குன்றில்வையும்
கணக்கோ தையீர்பதி னொரு யிரவரைக் கைப்பிழக்க
மணக்கோல மும்பதி னொரு யிரங்கொண்டு வாழ்ந்தவன்றே. (சு௧௩)

விடந்தோ யரலிற் றுயிலரங் கேச விசம்புமுட்ட
நடந்தோகை தன்னுட னொருந் காண நகைக்குமுத்து
வடந்தோய் வனமுலை யெண்ணிரண் டாயி மாபர்த்தங்கள்
பூடந்தோறு நின்றெழில் வேறு யிருந்ததங் கெவ்வண்ணமே. (சு௧௪)

பரவிக் கொணாத பெருமாள் விரோதம் பகருமதோ
வாவிக் குணரத னொரு யாயொரு மன்னவன்றன்
ஆவிக் குலக்கொடி யாய்நெடுங் காலத் தழிவிலின்பம்
மேவிக் குடுப்பத் திடும்பையெல் லாமெய்தி விட்டனனே. (சு௧௫)

தண்ணு வம்புனை தாரரங் காவைவர் தையலுக்கு
வண்டிக் லொன்றவைக் கண்ணுற்ற போதுதன் மன்னர்முன்னே
கண்ணி சோரத் தொழுதுநின் பேர்கட மொத்தபின்னை
ஒண்டிகில் கொடி குவிந்ததெம் மாய முரிந்துரிந்தே. (சு௧௬)

இசையன விட்ட வரங்கேச னாவர்தம் மேலலிற் போப்
வசையன விட்ட மகிபன்முன் னேவன ருந்திடோள்

திசையுள் விட்டன பாரள விட்டன சேவடிவான்
மிசையுள் விட்டன் பொன்முடி மேலென் விளம்புவதே. (௧௧)

மீயிரு ஞாயிறு பாரதப் போரின் மறையவங்ஙன்
பாயிரு ணீதந்த தென்னகண் மாயம் பவளநெற்றிச்
சேயுயர் மாமதில் குழரங் கேச திரண்டுதித்த
ஆயிரங் கோடி திவாகரர் போலொளி ராழிகொண்டே. (௧௨)

நெட்டர வின்பெரு மூச்செழ வீச நெருப்பில்வெந்து
பட்ட கடம்புந் தழைத்தது மீளப் பசுந்துளவின்
மட்டவழி தொங்க லறங்கர்பொற் ருள்பட வாளிவெந்திச்
சுட்ட கருங்கட் டையும்பெற்ற நாராயிர் சொல்வதென்னே. (௧௩)

நாளாற் சகங்கொண்ட தாரரங் காபண்டு சாந்திபன்சொல்
கேளாக் கடல்புக்க சேயினை மீட்டதுங் கேதமுடன்
மானாப் பதம்புக்க மைந்தனை மீட்டது மாறலவே
மீளாப் பதம்புக்க பாலனை நீயன்று மீட்டதற்கே. (௧௪)

பொருங்கே தனப்படை மன்னனை மாய்த்துப் புவிபடந்தை
பெருங்கேத நீக்கி நடந்தது மீளப் பிறங்குபுள்ளின்
வருங்கேச வன்சக்ர மர்யோ னரங்கன் வரவிடுத்த
கருங்கேச மொன்றுதன் னிச்சையி லேசெய்த காரியமே. (௧௫)

அராவணை யிற்றுயி நென்னரங் காமறை யாயும்வண்ணம்
பராசரன் மாமக னாகிய நீபண்டு பாரதப்போர்
பொராவழு நூற்றுவர் சேனையெல் லாம்புனற் கங்கைவெள்ளத்
தராநல மேல்வரக் காட்டியவா தந்தை சந்திக்கவே. (௧௬)

தருமந் தவிர்ந்து பொறைகெட்டுச் சத்தியஞ் சாய்ந்துதயை
தெருமந் துதன்பூ சனைமுழு துஞ்சிதை யக்கலியே
பொருமந்த காலக் கடையினி லெம்பொன் னரங்கனல்லால்
அருமந்த கற்கியென் றுரே யவைநிலை யாக்குவரே. (௧௭)

தெள்ளும் புனற்பொன்னி நன்லீ ராங்கர் சிலாக்குமா
தெள்ளும் கரந்துறையெண்ணெயும் போலெண்ணில் கோடியண்டத்
துள்ளும் புறம்பு மொழியாது நின்று முகங்கடொறும்
கொள்ளுந் திருவரு வெல்லா மவரறி கோலங்களே. (௧௮)

உம்பர்க் கரிய பெருமா ளாங்கர்தம் முண்மையெல்லாம்
இம்பர்க் குலகில் வெளியிட்ட வேசர னில்லையென்றோர்
கும்பக் கடகயங் கூப்பிடச் சென்றதுங் கோளரியாய்த்
தம்பத் துதித்ததுந் தாழிக்கு வீட்டினைத் தந்ததுமே. (௧௯)

பொங்கு வென்பது மெல்லனை யூந்திவெம் புள்ளரசு
பங்கய மின்னொடு பார்மக டேவி படைப்பவன்சேய்
கிங்கரர் விண்ணவர் சாதக னாடின கேழலொன்றாய்
துங்க ணெடுப்புவி யெல்லா மீட்டிதவ ரங்கருக்கே. (௨௦)

சிகந்தா தனம்பொற் கிரிதிரு மஞ்சனந் தெய்வவிண்ணீர்
கொங்கார் தொடையுதித் தாமதந் சுடருடைக் கோள்வினக்கம்
பொங்காழி மண்டிருப் போனக மாக்கினர் புண்டரிசை
தந்தா தலர்நம் பெருமா ளுரங்கர் தமக்குமுன்னே. (அக)

தேமா மலர்க்கயஞ் சூழ்கோயின் மேவுக் திருவரங்கர்
தாமா தரித்த திருத்தேவி மாரிற் தரங்கவுடைப்
பூமாத நானும் புரத்தே சுமர்நா புக்குமலர்
மாமாது செல்வங் கொடுத்தே யுயிர்களை வாழ்விற்குமே. (அய)

நம்பெரு மாளெழுத் தெட்டின் பெருமை ரவிலுமேதோ
சம்பரன் மாயப் புடோகிகர் சூழ்வினை தாரணிவான்
வெம்படை பாசு மாமத வேழம் விடந்தழல்கால்
அம்பர மேழுத் லானிவை பாலனுக் கஞ்சினவே. (அக)

அத்தா வரங்கத் சுமர்ந்தவ னேயெழுத் தாறிரண்டின்
விக்ராய நின்னருந் கொண்டல்ல வோவினா லென்றறியா
உத்தான பாதன் மகன்சலி யாதுல சூள்ளளவும்
எத்தா ரகைக்கு முனிவர்க்கு மேற்சென் றிருக்கின்றதே. (அஉ)

புடைக்குங் குடமுலைப் பூமக ளார்கும் பொருட்டுமுநீர்
அடைக்கும் பெரிய பெருமா ளுரங்க ரவர்கர்த்தப்
படைக்குங் சுமல மரிக்குடின் னொழிப் படைபடைக்கும்
துடைக்குங் கதைமுத்தி மாற்றாது ள்குஞ் சுரிசங்கமே. (அக)

ஞாலத் திகிரி முதுநீர்த் திகிரி நடாத்துமிந்தக்
காலத் திகிரி முதலான யாவுங் கடல்கடைந்த
நீலத் திகிரி யினையா ரரங்கர் நிறைந்த செங்கைக்
கோலத் திகிரி தலைநா ளினிற்கொண்ட கோலங்களே. (அஉ)

மேலதித் திணைதவழ் நன்னீ ரரங்கர் முடிமுதலாம்
சாநிக் கதிர்மணிப் பேரணி யாகத் தனஞ்சயன்போர்
பேதித் திரவு பகலாக விண்ணிற் பிறழ்ந்துசெங்கேழ்
சோதித் திகிரிக் திருமேனி யெங்குஞ் சுடர்விடுமே. (அரு)

ஒலாழி சூழ்புவி யுச்சியி லேந்து முகக்கடையில்
காலான நற்குண மூர்த்தியைக் காலுமக் காலமெல்லாம்
மேலா விளங்கும் புவிமீதி லென்றன் விழுத்துணையர்ம்
மாலா மடங்க மணவாளர் கண்டெயின் மாசுணமே. (அக)

சென்றாற் குடையாங் கடற்புனை யாந்திருத் தீவினையாம்
நின்ற லிருதிருப் பாதகை யாரித் திணைக்கணையாம்
குன்ற மணியொளி யாசன மாப்புனை கோசிகமாம்
அன்ற லிலையிற் றுயிலரங் கேசர்க் கரவாசே. (அஉ)

சிரஞ்சே தன்னவிழி தேகஞ் சிறையின் சினைப்தங்கர்
தரந்தோள்க ளுரு வடிவம் பெயரெசர் சாமமுமாம்

பரந்தே தமதடி யார்க்குன்ன பாவங்கள் பிற்றையருள்
சுரந்தே யளிக்கு மரங்கர்தம் ஸூர்திச் சுவண்ணுக்கே. (அஅ)

ஆளி லமர ராங்கேசர் சேவைக் கணுருந்தொழும்
கோளில் திரளை விலக்கும் பிரம்பின் கொண்படலால்
தோளி லடித்தழும் புண்டச் சுரர்க்கச் சுரந்தொழலால்
தாளின் முடித்தழும் புண்டெஞ் சேனைத் தலைவருக்கே. (அஆ)

ஆகித் திருவெழுத் தைந்துடைத் தாயு மராவணித் தம்
சோதித் திருக்கண்கண் மூன்றுடன் றேன்றுஞ் சுருங்கிசொன்ன
நீதிக் கிசைய நடவா மனிதரை நேமிக்கொண்டு
வாகித் தருளும் பெருமா னரங்கர்தம் வாகனமே. (அஆ)

வல்லா முலைத்திரு வின்பெரு மாண்விட்ட வாகனம்போய்த்
தொல்லாழி நீரைக் கடத்தது தாளின் சுடிரண்டும்
செல்லாத லுரைத் திரிபுரங் கண்டது சேனைவெள்ளம்
எல்லா முயுக்கொண் டதுமருந் தார்கிரி யேர் திவர்தே. (அக)

தொல்லைக் கமடத் தலநவ கண்டந் தொடுபடனீர்
எல்லைக் கிரிதனைக் கிப்புறத் தெண்கிரி யப்புறத்தில
மல்லைப் பரிதியின் மண்டல நாகமய வான்முகட்டூர்
அல்லப் புறத்துவை குந்தம்பொற் கோயி லரிக்கிடமே. (அக)

எந்த வுலகத்து மேலது நித்திய விற்பத்தது
பந்த நசிப்பது நித்தரு முத்தரும் பாரிப்பது
முந்த மறையினின் றல்லாதெத் தேவர்க்கு முன்னவரி
தந்த மிலதரங் கண்மேவு வைகுந்த யானதுவே. (அக)

காலுஞ் சுரபியுஞ் சிந்தா மணியுங் கடிக்கமலங்
பூவும் பணிலமும் பொங்கின மாவும் புகர்த்தடங்கை
மாவும் பிறையு மமுதமு மெங்கண் மதிலரங்கர்
மேவுந் தரங்கக் கடல்லலை யாகிலிவ் விண்ணவர்க்கே. (அக)

அருமறையோதிய வோரெட் டெழுத்து மபன்படைத்த
இருநில மீதினில் யாவருங் காண விலங்குதுத்திக்
சூருமணி நாகத்தி லெங்கோன் விழிதுயில் கொண்டருளத்
திருமதி லேழும் விமானமு மாகிச் சிறக்கின்றவே. (அக)

தூழாதி பஞ்சொல்ல வந்தா ரரங்கர் தயங்குசெம்பொற்
கேழா விமானங் கிளர்செம்பொன் மேரு கிரிநிகர்த்த
ஏழா வரணத் திடைபிடைத் தீவுக ளிவ்வனைத்தும்
சூழாறு மாகட லெவ்வாறு நாமினிச் சொல்லுவதே. (அக)

ஞாலத் திகிரி படலிர வாக நடத்துமிந்தக்
காலத் திகிரி நடக்கவற் றேவெங் கனலுமிழ்வாய்
ஆலப் பணியனை மீதே யரங்கத் தமர்த்துறையும்
நீலக் கடல்சுண் விழித்துறங் காவடி னிச்சமுமே. (அக)

தீமக் கடையுங் துள்ளே விழுங்கித் தரித்தபழஞ்
சேமப் புவனஞ் செரிக்குமென் தேசிவன் மாமுடிக்கு
நாமப் புனறந்த பொற்றா ளரங்கர் நலஞ்சிறந்த
வாமத் திருக்கர மேலாக வேகண் வளர்வதுவே. (௧௮)

கதிராரு நீண்முடி சேர்ந்தகைப் போதெக் கடவுளர்க்கும்
அதிராச னுணமை காண்மினென் தேசொல்லு மாயபொன்மா
மதிலா ரரங்கர்பொற் றுணர் திருக்கர மற்றிதுவே
சதரா னன்னமுத லெல்லா வுயிர்க்குஞ் சரணென்னுமே. (௧௯)

மேமாகத் துயில்புரி மெய்போலக் கண்ட முறையினுக்கிங்
கேசத் திருவுரு வென்றறிந் தேனிந் தினாயையன்போ
டாகத் துவைத்தரு டென்னவங் காவங்கு ம்குமொக்கப்
போகத்துக் கொண்ட பணநாக மொன்றுபொ றுத்தபின்னே. (௨௦)

சோதித் திருவுரு வாகாய மாகச் சுருதிநன்னுல்
சாதித்த தின்று தெளிந்துவிட் டேன்மிக்க தானவனாச்
சேதித்த நேமித் திருவரங் காசங்கை தீடுவுன்றன்
ஆதித் திருவுரு விண்பே ரணிநிற மானபின்னே. (௨௧)

ஐங்கார வட்டத்து மாசணப் பாயி லுலோகமுண்ட
பூங்கார் விழிக்குப் புலப்பட்ட தாலெப் பொழுதுமென்னை
நீங்கா திடர்செய்யுந் தீவினை காணிநி நின்றதின்னு
தேங்காது நீருமக் கானிடத் தேசென்று சேர்மின்களே. (௨௨)

விண்ணிட்ட சோலை யரங்கத்து மேவிய மெய்ப்பொருளைக்
கண்ணிட்ட பார்வையிற் கட்டியென் கண்வரக் கண்டெலாம்
புண்ணிட்ட வண்ணக் கிழியுட் பொதிந்து புறத்துவென்னை
மண்ணிட்ட டிலச்சினா யிட்டுவிள் ளாதுள்ளம் வைத்தனனே. (௨௩)

வைத்துப் பழவினை தித்திக்க வென்றன் கருத்தினுள்ளே
பைத்துத்தி மெத்தையின் டீதே துயிலும்பைங் கேழுறிந்து
மைத்துக் குளிர்ந்து மதுரித்து மெத்தென்று மாமணத்து
நெய்த்துப் புகர்த்து நிகர்க்கும்பொன் மேனி நெடுங்கடலே. (௨௪)

தெள்ளர் வரும்பொன்னி சூழரங் காவொரு தேவனாயும்
உள்ளா தெனதுள்ளம் யானென்செய் வேன்விண்ணி லோருவணப்
புள்ளாகி வேதப் பொருளாகி யுன்னைத்தன் பொற்கழுத்திங்
கொள்ளா வஞ்சுகின்ற கோலமுன் னேகண்டு கொண்டபின்னே. (௨௫)

புன்பா லிலைமக வாகிய போதிந்த மூதண்டங்கள்
உன்பா லொடுங்கி யிருந்தது போலு முததிமங்குகக்
கன்பா வரங்கத்தென் னொழு தேயனு வாயிருந்தும்
என்பா லகண்டமு மாகிய நீவந் திருக்கின்றதே. (௨௬)

விலைப்பால் விடம்பிணைக் கண்ணியர் போகத்தின் மாலுறுமென்
தலைப்பர்த் கழலரு டாரரங் தாபல தாயர்த்த

முலைப்பாற் கடலுன் நிருக்கழ லாணைவெண் முத்தெறியும்.

அலைப்பாற் கடவி னளவா மெனின்மற் றதுவுமன்றே.

(118)

தெநாடைமா தனுந்தமிழ் சொன்மாற னுந்தொழத் துத்திவெள்ளைக்

குடைமா சுணத்திற் றுயிலரங் கேசு குலவுவைவேற்

படைமாறு கொண்டமைக் கண்ணியர் பால்வைத்த பாசநெஞ்சை

மடைமாறி யுன்றன் நிருவடிக் கேவா வைத்தருளே.

(119)

கரணந் தவிர்ந்து விழிபோய்ச் சுழன்று கலங்குமென்றன்

மரணந் தனில்வந் துதவுகண் டாய்கொற்ற வாளியொன்றால்

அரணங் கடந்தவன் காணு வரங்கவென் னொருயிர்க்குள்

சரணஞ் சரண மொழிந்தில்லை வேறித் தராதலத்தே.

(120)

நீடுந் திகிரிப் படையா யுனைக்கற்று நின்னையென்றும்

பாடும் படித்தமிழ்ப் பாடறந் தாய்பழ நான்மறைதூல்

தேடுந் திருவரங் காவடி யேனுயிர் செல்லுமந்நான்

வீடுந் தசுவீருந் தாயெனக் கேதினி வேண்டுவேதே.

(121)

ஆலைவக் கல்லாணை யெதிரென்று சொல்லி யழுக்கடைந்த

நாவைப் பரிசுத்தம் பண்ணிய வேகஞ்ச நஞ்சன்விட்ட

கோவைச் சகட்டைப் பகட்டைப் பெருந்திய கோயிலில்வாழ்

தேவைப் பகர்ந்தசெஞ் சொற்றிரு நாமங்கள் சிற்சிலவே.

(122)

மனிதக் கவிமொழி யாமங்கை வாழ்மண வாளவள்ளல்

புனிதக் கவிகொண்டு மாலேசெய் தான்புயல் போன்முழங்கும்.

தொனிதக்க சங்கந் திருச்சக் கரஞ்சுடர் வாண்முசலம்

குனிதக்க சாங்கந் தரித்தா ரரங்கர்பொற் கோயிலுக்கே.

(123)

அழகிய மணவாளநல்லித் திருவடிகளே கரணம்.

திருவரங்கத்துமாலே முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

கோயிலந்தாதி

என்னும்

திருவரங்கத்தந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

மணவாளாவிர்தை மாநோக்க விம்மை மறுமையின்மர
மணவாளர் தம்பதம் வாய்த்திடுங் கோயிலில் வந்தவந்த
மணவாளர் பொற்றிருப் பாநாம் புயங்கட்கு மாலையென
மணவாளர் சூடும் யமகவர் தாதியை வாசிட்டுனே.

காப்பு.

ஓராழி வெய்யவன் குழல கேழுவர் தேத்தரங்கர்
காராழி வண்ணப் பெருமானர் தாதிக்குக் காப்புணாக்கிற்
சீராழியங்கையிற் பொற்பிரம் பேர்திய சேனையர்கோன்
கடராழி சங்கந் திருக்கதை நாந்தகங் கோதண்டமே.

(க)

வையம் புகழ்பொய்கை பேய்பூதன் மாறன் மதுரகவி
வையன் மழிசைமன் கோழியர் கோனருட் பாண்பெருமான்
மெய்யன்பர் காற்பொடிவிண்ணெசித் தன்வியன் கோதைவெற்றி
செய்யங்கை வேற்கலி யன்றமிழ் வேத நிலைநிற்கவே.

(உ).

சீதரன் பூமகள் சேனையர் கோன்றென் குருகைப்பிரான்
நாத முனியுய்யக் கொண்டா நிராமர்நல் லானவந்தார்.
எதமில் வண்மைப் பராங்குச தாச ரெதித்தலைவர்
பாதமண்டந் தூய்ந்த வாழ்வானெம் பார்ப்பட்டர் பற்றெமக்கே.

(ஃ)

திருமலை யாண்டான் நிருக்கோட்டி நம்பி, திருவரங்கப்
பெருமா ளனாயர் திருமலை நம்பி, பெரியநம்பி
யருமால் கழல்சே ரெதிராசர் தாளிற்சிங் காநனராய்
வருமர ரியர்க ளெழுபத்து நால்வரென் வான்றுணையே. (ச)

மாறன் பராங்கதி தந்தடி யேனை மருட்டிநவி
மாறன் பரான குழாத்துள்ளைப் பான்றெல்லை வல்வினைக்கோர்
மாறன் பராமுகஞ் செய்யாம லென்கண் மலர்க்கணவைத்த
மாறன் பரங்குசன் லாழ்கவென் னெஞ்சினும் வாக்கினுமே. (ரு)

நூ ல்.

திருவரங் காவுறை மார்பா திசைமுகன் சேவிப்பக்கர்
திருவரங் காதரித் தின்னிசை பாடத் திருக்கணவளர்
திருவரங் காவுன் பழவடி யேற்கருள் செய்யவெழுத்
திருவரங் காதலித் தேனுனக் கேதொண்டு செய்வதற்சே. (க)
செய்ய வளைக்குரு விண்ணு ளாற்றிருத் தான்வணங்கிச்
செய்ய வளைக்குவஞ் சூழரங் கேசன் சிறிதமுது
செய்ய வளைக்கும் புலிகுமங் காந்தசெவ் வாய்முகுந்தன்
செய்ய வளைக்குஞ் சிலம்பனி பாநங்கள் சேர்ந்தனமே. (உ)

தனமா தரஞ்சொற் குதலைப் புதல்வர் தரணியில்லந்
தனமா தரஞ்செயும் வாழ்வஞ்சி யேதஞ்ச நீயெனப்போந்
தனமா தரங்கிக்க வெற்பெடுத்த தாய்தண் ணைந்சிங்கா
தனமா தரங்கமுள் ளாயாங் காமுத்தி தந்தருளே. (ங)

தந்தம லைக்குமுன் னின்றபி ரானெதிர் தாககிலெம்போர்
தந்தம லைக்குமைத் தானரங் கேசன்றண் பூவினிடைத
தந்தம லைக்குத் தலைவன்பொற் பாதஞ் சரணென்றுய்யார்
தந்தம லைக்கும் வினையானே வார்பலர் தாரணிககே. (ச)

தாரணி தானவன் பாலிரந் தான்சங்கம் வாய்வைத்தொன்னுர்
தாரணி தானவஞ் செய்தா னரங்கன் நமர்கன்பொருந்
தாரணி தான வமரா வதிபுந் தருதிழலுந்
தாரணி தான வயிரா வதமுந் தருகினுமே. (ஞ)

தருக்காவ லாவென்று புல்லரைப் பாடித் தனவிலைமா
தருக்காவ லாய்மயி லேருயி லேயென்று தாமதராய்த்
தருக்காவ லாரெழிக் கேதிரி வீர்கவி சாற்றுமின்பத்
தருக்காவ லாயுதன் பின்றோன் றரங்கர்பொற் றுளிணைக்கே. (சு)

தாளத் தனத்தத்தைச சொல்லிய ரால்வருந் தாழ்மலபா
தாளத் தனத்தத்தைத் தப்பிற் பீர்புடை தங்கியவே
தாளத் தனத்தத்தைத் தீர்த்தா னரங்கன் சகடுதைத்த
தாளத் தனத்தத்தை யாயுதன் பாதந் தலைக்கொண்மினே. (ஊ)

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

தலை

திருத்துவாரகை.

திறந்திறமாத் தாந்துய்க்குந் திஞ்சுவையை நாடி
அறத்திறம்பிப் பாதகரோ னாவர் - நறுந்துளவ
மாதுவனா யோனே மணந்துணையாக் கொண்டெண்ணைக்
காதுவனா யோமெய் கலந்து.

(௪௫)

திருவாய்ப்பாடி. (கோகுலம்.)

கலந்தமர ரோடுங் கலைகூண்டா ரோடும்
பொலிந்துதிரு நாட்டிருக்கப் போவீர் - மலிந்தபுகழ்
அண்டராய்ப் பாடி யமலரடி யாரடிபார்
தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும்.

(௪௬)

திருப்பாற்கடல்.

தொழும்பாய நானல்ல சூதறிந்து கொண்டேன்
செழும்பா யலைமுத்தஞ் சிந்தி - முழங்கும்
திருப்பாற் கடலான்றான் சேர்ந்தா ழடிசேர்ந்
திருப்பாற் கடலா மிடர்.

(௪௭)

வடநாடு முற்றிற்று.

திருநாட்டுத் திருப்பதி க.

திருவைகுந்தம். (பரமபதம்.)

இடருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரமன்
அடரும்விடை யோற்கு மரிதே - தொடரும்
கருவைகுந் தமீயிறவிக் கட்டறுத்து மீளாத்
திருவைகுந் தம்பெறுவார் சீர்.

(௪௮)

திருநாடு முற்றிற்று.

மண்ணி லரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவும்
எண்ணு திருப்பதிநூற் றெட்டினையும் - நண்ணுவார்
சுற்பார் துதிப்பார் கருதுவார் கேட்டிருப்பார்
பொற்பாத மென்றலைமேற் பூ.

(௪௯)

பதின்ம ரூணத்த பதியொருநூற் றெட்டும்
துதிசெய்ய வந்தாதி சொன்னான் - அதிக
குணவான பட்டரிரு கேட்கணகத் தான்சேர்
மண்வான தாசன் வகுத்து.

(௫௦)

அழகிய மணவரளதாஸர் திருவடிகளே கரணம்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமானாயங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறைரினால் அருளிச்செய்த

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகரந்தரத்தி

மூலபரிடம்.

தனியன்.

திருகவி மங்கை மணவாள வள்ளல்செந் தேன்றுளித்து
முருகவிழ் கென்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலைமுருந்தற்
கிருகவின் ருள்களிற் குடுமக தாநியொ ரீரைப்பதில்
ஒருகவி கற்கினு ஞானமும் வீடு முதவிடுமே.

காப்பு.

அங்கத் தமிழ்மறை யாழிரம் பாடி யளித்துலகோர்
தங்கட்கு வீடரு ளும்புரு டோத்தமன் றண்வருளத்
தொங்கற் பரங்குசன் றாளினை மாலிருஞ் சோலை மலைச்
சங்கத் தமிழகரற் தாதிந டாத்தத் தலைக்கொள்வனே.

நூல்.

ஸ்ரீராழி வண்ணனைப் பாலாழி நாதனை சின்மலனைச்
சீராழி யங்கைத் திருமகள் கேள்வனைத் தெய்வப்புள்ளூர்
கடராழி மாயனை மாலலங் காரனைக் கொற்றவெய்யோன்
ஓராழித் தேர்ப்பறைத் தானையெஞ் ஞானது முனாநெஞ்சமே. (க)

உணாமாற்ற முண்டென் பொறியைந்து முன்னிடத் தன்றியுண்ணும்
இணாமாற்ற வேண்டு மிதுவெயென் விண்ணப்ப மென்னப்பனை
உணாமாற் றளவற்ற பொன்னுடுத் தாய்வில் வெடுத்திலங்கை
வணாமாற் றலகைசெந் ருயழி காகரு மாணிக்கமே. (உ)

பாணிக் கனகம் புணாமேனி மாலுக்கு வார்சடையோன்
பாணிக் கனகம் பனியொழித் தானுக்குப் பச்சைத்துழாய்
ஆணிக் கனக முடியலங் காரனுக் கண்டமெல்லாம்
பேணிக் கனகனுக் குட்பித்த ரானவர் பித்தரன்றே. (ங)

பித்தரும் பாநின்ற நெஞ்சனை வஞ்சனைப் பேருலகோர்
கைத்தரும் பாவி யெனுங்கடை யேனைக் கடைக்கணியாய்
முத்தரும் பாருந் தொழுமழ காவண்டு மூசுந்துழாய்ப்
புத்தரும் பார்முடி யாயடி யானாட் புட்பவனே. (ச)

புரந்தர இமெனப் பூபதி யாகிப் புகர்முடமா
தமந்தர சாள்ளிலென் னன்குர வாகிலென் றெல்புவிக்கு
வரந்தர மாலிருஞ் சோலைதின் றார்க்கென் டனத்திலுள்ளே
நிரந்தர மாயலங் காரர்க்கிங் காட்பட்டு நின்றபின்னே. (டு)

நின்றபி ராணன் கழலமுன் னேடுஞ்ச மேநினையாய்
சென்றபி ராயம்வம் பேசென்ற தாற்றிரு மங்கைகொங்கை
துன்றபி ராமனைச் சுந்தரத் தோனனைத் தோளின் மல்லைக்
கொன்றபி ராணை யடைந்தடி யாரோடுங் கூடுகைக்கே. (சு)

கூடுகைக் குஞ்சர மத்தடி யேற்குக் கொடியவஞ்சஞ்
சாடுகைக் குஞ்சர ணந்தர வேண்டுந் தடத்தழந்தி
வாடுகைக் குஞ்சரங் காத்தீர்விண் வாழ்கைக்கும் வாளரக்கர்
வீடுகைக் குஞ்சரங் கோத்தீர் விடைவெற்பின் வித்தகரே. (எ)

வித்தக ரும்பர்க் கரசா னவனும் விதியுங்கந்கை
மத்தக ரும்பர வும்மலங் காரர் மழைகொண்டகரர்
ஒத்தக ரும்பரஞ் சோதியர் நாம முழைத்தன்னையிர்
இத்தக ரும்பர தெய்வமுங் கூத்துவிட் டேத்துமினே. (அ)

ஏத்துமின் பத்திமி னெலெட் டெழுத்து நினையடிக்கே
சாத்துமின் பத்திரத் தண்ணந் துழாய்மதி தாங்கிக்கஞ்சம்
பூத்துமின் பத்தி செய்யுப்பச்சை மாமுகில் போலழகர்
காத்துமின் பத்தி விருத்தியும் வைப்பர் கருணைசெய்தே. (க)

ரெய்தவ ராகவ ருந்தியுந் தீர்த்தத் துறைபடித்தும்
கைதவ ராகமங் கற்றுமென் னாங்கடற் பார்மருப்பிற்
பெய்தவ ராகனை மாலலங் காரனைப் பேரிலங்கை
எய்தவ ராகவ வென்றேத்த நீங்கு மிருவினையே. (ங)

வினைக்கு மருந்திக் கும்பினி மூப்புக்கும் வீகின்றவே
தனைக்கு மருந்தன்ன தாளழ காசெய்ய தாமனையங்
கனைக்கு ம்ருந்தமு தேயரு ளாய்வினைக் காதலித்து
நினைக்கு மருந்தி தன்னுயிர் வாழ்க்கை நிலைபெறவே. (மக)

நிலையாமை யான வுடலு முயிரு நினைவுந்தம்மிற்
கலையாமை யானந் கலக்குமுன் னேகங்கை வைத்தசடைத்
தலையாமை யானனன் ருமரை யானொழுந் தாளழகன்
அலையாமை யானவன் மாலிருஞ் சோலை யடைஞ்சுமே. (மஉ)

நெஞ்ச முருக்கு முயிருஞ்சு குந்தொல்லை நீள்வினையின்
வஞ்ச முருக்கும் பவமுருக் கும்வண் குழாயழகர்
கஞ்ச முருக்கு மலர்வாய்த் திருநண்பர் கஞ்சனுக்கு
கஞ்ச முருக்கு வலையாழி யன்னவர் நாமங்கனே. (மக)

நாமங்க ளாலி ராமுவந் தணையு ளவின்றவரைத்,
நாமங்க ளாலி மனத்துன்வைப் பார்தண் டலையினகில்
நாமங்க ளாலி மணநாறு மாலிருஞ் சோலையன்பர்
சேமங்க ளாவின் கனியனை யார்பதஞ் சேருவரே.

(மச)

சேராத காத நகேழ் தலைமுறை சேர்ந்தவர்க்கும் .
வாராத காதம் வசையினி பாவ் மறிகடன்முன்
சேராத காதங்க ரீர்த்தானை மாலிருஞ் சோலையிற்போய்
சேராத காத லுடன்பணி வீரென் னழகனையே.

(மச)

அழக்கன் றியகருங் கண்ணிக்குக் கண்ணி யளித்திலரேல்
வழக்க ன்றி முன்கொண்ட வால்வளை கேளு மறுத்ததுண்டேல்
குழக்கன் றின் பிண்குழ லுதலங் காரர்க்கும் கோதைநல்லீர்
சுழக்கன் றில் வாய்பின் தாலுய்ய லாமென்று சாற்றும்னே.

(மச)

சாற்றுக் கரும்பனைக் கூற்றென்னு மாகைத் தமிழ்மலயக்
காற்றுக் கரும்பனை யுங்கண் படாளலங் காரற்கண்டர்
வற்றுக் கரும்பனை யக்கொங்கை யான்கொண்ட லின்னலுக்கு
மாற்றுக் கரும்பனை யல்லாது வேறு மருந்தில்லையே.

(மச)

மருந்துவர் தார்டொழு மாலிருஞ் சோலை மலையழகர்
அருந்துவர் தாரணி யென்றயின் ருரட லாயிரவாய்ப்
பொருந்துவர் தார்பணிப் பாயார் விதரன் புதுமனையில்
வீருந்துவர் தாரடி யார்க்கில்லை நோயும் வெறுமையுமே.

(மச)

வெறுத்தவ னாக்கஞ்ச னைச்செற் றுளார்விடை வெற்பர்வெங்கண்
கறுத்தவ னாக்கஞ்ச லென்னுவர் தார்கண் காம்பரத்தைப்
பொறுத்தவ னாக்கஞ் சனமேனிக் காவி புலர்ந்துருகிச்
சிறுத்தவ னாக்கஞ்சங் கூப்புமென் பேதைக்கென்.செப்புவதே.

(மச)

செப்போ தனஞ்செழுந் துப்போசெவ் வாயென்று சேயிழையார்க்
கொப்போ தனஞ்சரு கித்திரி வீர்கண் ஹதைமண்விண்
அப்போ தனமென் றமுதுசெய் தாரலங் காரர்பொற்றுள்
எப்போ தனந்த றவிர்தேத்த நீங்க ளிருக்கின்றதே.

(மச)

இருக்கக் தரத்தனை வோர்களு மோதி யிடபகிரி
கொருக்கக் தரத்தனை யேத்தநின் ருனை நிறத்ததுப்பின்
உருக்கக் தரத்தனைத் துன்பொழித் தானை யுலகமுண்ட
திருக்கக் தரத்தனை யல்லாதெண் ணெனொரு தெய்வத்தையே.

(மச)

தெய்வம் பலவுவர் னாலும் பலவவை தேர்பொழுதிற்
பொய்வம் பல்வென்று தோன்றும்புல் லோர்கட்குப் போதகல்லோர்
உய்வம் பலனு மபனைபென் றோதி யுணர்வார்களுஞ்சே
கொய்வம் பலர்சொரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொண்டலையே.

(மச)

கொண்டலை யாநிற்கு மைம்புவக் கோண்மக ரங்களினிற்
புண்டலை யார்பிற விக்கடன் மூழ்குவ ருத்தமனைத்
தண்டலை யார்நிரு மாலிருஞ் சோலைத் தனிச்சுடையைப்
புண்டலை யால்வணங் காணவங் கார்வினை போகவென்றே. (உக)

என்று தரங்குலந் தேனற்றை ஞான்றுநொட் டிற்றைவரை
நன்று தரங்கிணின் தேற்கருள் வரீய்நெடுங் காண்கடந்து
சென்று தரங்கக் கூடறாந் திலங்கையிற் றியவனாக்
கொன்று தரங்குலித் தாய்சோலை மாமலைக் கோவவனே. (உச)

கோவலன் பார்ப்புடன் கேகயஞ் சூழ்குளிர் சோலைமலைக்
காவலன் பாற்கடற் கண்டியின் மாலலங் காரனென்றே
பாவலன் பாற்பணி வாசனி வானவ ராகிமறை
நாவலன் பார்ப்பதி நாதணன் னாப்பத ண்ணுவரே. (உரு)

நண்ணின னாக முடிமே னடித்தென்னை நாசமரப்
பண்ணின னாகமும் பாரு மளந்தன பண்டுதம்பி
மண்ணின னாக வனம்போ யினவளர் சோலைமலைக்
கண்ணின னாகங் கரியான் சிவந்த் கழலினையே. (உச)

கழலப் புகுந்த வுளையறி யாரென் னருத்தறிபார்
அழலப் புகன்றொறுப் பாரன்னை மாறறு காற்சரும்பு
சுலழப் புனைந் துழாய்மார்பர் மாலிருஞ் சோலையென்றார்
தழலப் புகுரென் னனங்களி லேசந்த னங்கவென்றே. (உ௪)

தனத்துக் கராவிய வேல்விழிக் கேக்கற்றத் தையலரால்
தினத்துக் கராகித் திரிவார் பலர்சிலர் செங்கமல
வனத்துக் கராசலங் காத்தாற்குச் சோலை மலையினின்ற
கனத்துக் கராவனை யாற்கெம்பி ராற்குள்ளங் காதலரே. (உ௫)

காதலைப் பத்தினி மேல்வைத்த நீசக் கருநிருதன்
மாதலைப் பத்தியை மண்ணிலிட டாய்நின்னை வாழ்த்தித்தொண்டர்க்
கீதலைப் பத்தியைச் செய்வோர்கள் வாழு மிடப்பெற்பா
திதலைப் பத்தியங் கித்திரி வேற்சருள் செய்தருளே. (உ௬)

அருடரு மங்கை விடாதேத்து மன்பருக் கன்பரெல்லில்
இருடரு மங்கை யெறியாழி யாரிசைக் கின்னாரும்
கெருடரு மங்கைய ரும்வா ழிடப கிரியிற்கல்லா
முருடரு மங்கைய வெய்திலன் றேயவர் முத்தரன்றே. (உ௭)

முத்தரன் றேநின் கழலொரு காற்கை முகிழ்க்கப்பெற்றோர்
பித்தரன் றேநினக் கேபித்த ராகிற் பிரமன்கங்கை
வைத்தரன் றேய்துயர் தீர்த்தாய்நின் சோலை மலையருவும்
புத்தரன் றேபரி வர்வென்னை யாளும் புரமர்கனே. (உ௮)

பரந்தா மரைத்திரு மாலிருஞ் சோலைப் பரமரைக்கால்
கரந்தா மரையன்ன கார்நிறத் தாரைக் கடல்கடக்குஞ்
சரந்தா மரைதிரி கான்போ யிவங்கைத் தலைவன்பத்துச
சிரந்தா மரைக்கைத் தெய்தாரை பெய்தறிந்த தேர்மனமே. (௬௨)

தேரா யிரவு பகலினா தேடுவை தீமைநன்னம்
பாரா யிரங்குவை பாவைய ராற்பண்டு மாவலிபால்
சோரா யிரந்த னினத்திரு மாலிருஞ் சோலைநின்ற
பேரா யிரமுடை யானைநெஞ் சேயென்று பேறுவையே. (௬௩)

பேரிக் கவித்த வரைக்குடை யாய்பெரி யோர்பதின்மர்
ஆணிக் கவித்தமிழ் மாலெகொண் டாபடி காகரியு
மாணிக் கவித்தக முழை யேவண் டெவக்கல்லால்
பாணிக் கவித்தடங் காதுவெங் காமப் படர்கனலே. (௬௪)

படராகு வால்குவி யக்குழ லுதிய பாலரையம்
அடராகு வாகனன் றுதைக்கிட் டா லங் காரர்துழாய்க்
கிடராகு வார்பலா காண்டமி யேனை யெரிப்பதென்னீ
விடராகு வாய்க்கொண் டிடல்சுட்டுக் கான்றிட்ட வெண்டிங்கனே. (௬௫)

திங்களப் பானின்ற செநதீக் கொழுந்திற் செழுஞ்சங்குபோ
லுங்களப் பாவை யுருகுவ தேர்கில ருமபெல்லாம்
எங்களப் பாவெமைக் காவா யெனவுல கீரடியால்
அங்களப் பான்வளந் தார்சோலை மாமலை யாதிபரே. (௬௬)

ஆதிய ராவிற் றுயிலலங் கார ரழகரன்பாம்
வேதிய ராவுதி வீற்றிருப் பாரண்ட மீதிருககும்
சோதிய ராவின்பின் போந்தாரை யன்றித் தொழேனுடலைக்
காதிய ராவினும் பொன்மா மகுடங் கவிக்கினுமே (௬௭)

கவித்தானை மன்னற்கு நட்பாய் முடிகவித் தானையன்று
புவித்தானை வற்றப் பொழிசரத் தானைப் பொருநிலங்கை
அவித்தானை மாலிருஞ் சோலைநின் றானை யழகனைமுன்
தவித்தானை வாவென வந்தானைப் பற்றினன் றஞ்சமென்றே. (௬௮)

தஞ்சந் தனமென்று தேடிப்புல் லோரந்தைய லார்கடைக்கண்
வஞ்சந் தனங்கொள்ள வாளா விழப்பர் மதியுடையோர்
செஞ்சந் தனப்பொழின் மாலிருஞ் சோலைத் திருநெடுமால்
நெஞ்சந் தனக்குவப் பாகநல் காகிற்பர் நேர்படினே. (௬௯)

நேராய வேதனை நெஞ்சிடந் தாய்நெடுஞ் சோலைமலைக்
காராய வேதனை முன்படைத் தாய்கின் கழற்குத்தொண்டென்
நாராய வேதனைப் புன்பிறப் போயு மவாவழியிற்
பேராய வேதனை யில்லுழைப் போரும் பிழைப்புகளே (௭௦)

பிழைத்தலை யானெண்ணிப் பேசுகின் தேனிப் பிணிமற்றொன்றால்
மழைத்தலை வார்துழ லீர்தனி யானு வருணனைமுன்
அழைத்தலை யங்கடைத தாரலங் கார ரலங்கனல்கீர்
முழைத்தலை நின்று மலயா நிலம்வந்து மோதுமுன்னே. (சக)

மோதாக வந்தனை மூட்டிலங் கேசன் முடிந்தவிண்ணின்
மீதாக வந்தனை வில்லெடுத தேவீடை வெற்பினின்ற
நாதாக வந்தனைச செற்றா யினையன்றி நான் பறந்தும்
தீதாக வந்தனை செய்யென் புறஞ்சில தேவனாயே. (சஉ)

தேவனா யாதன் மனிதனா யாதல் செழுங்கவிதை
நாவனா யாம னவிலுகிற் பீரநம்மை யாளுஞ்செய்ப்பான்
மேவனா யானே யிருஞ்சோலை வேங்கட மெ யுமென்னும்
மாவனா யானே யொருவனை யேசொல்லி வாழும்னே. (சங)

வாழும்பின் பங்கடச சுந்தர வல்லிம னுள்ளன்வெற்பைச
குழுவின் பந்தித்த தொல்வினை தீர்த்துய்யது பொங்கல்கற்றும்
தாழுவின் பஞ்சனை மேன்மட வார்தட மாமுலைக்கே
வீழுவின் பங்கரு தித்தனப் யோனியில் வீழ்பவரே. (சச)

வீழும் ராம மெத்தார் மதிசுவழ்வெற்பைடொஞ்சே
தாழும் ராடச சமன்குறு கானிச் சரீரமென்னும்
பாழும் ராமற் பரகதி யேற்றுவர் பார்க்கில்விண்ணோர்
வாழும் ராவதி யுந்நர காமத்த மாநகர்க்கே. (சசு)

நகரமு னுடும் புரீர்தவர் நண்ணல ராவ்வனமும்
சிகரமு னுடஞ் சிறமைகண் டோமஞ்ஞெ தேனினசுகன்
பகரமு னுடம் பனிசசோலை வெற்பினிற் பாகருக்கஞ்சன்
தகரமு னுடிகைத தார்க்கறிந் தீர்கன் சரண்புகுமே. (சசு)

சுரணிய னாகத் தனைநினைந் தானாத்தன் போலவைகுகும்
அரணிய னாகத் தனையா னரங்க னழகனெங்கோன
இரணிய னாக மிடந்தான் கதையன்றி யினர்தங்கள்
முரணிய னாகத்தும்புன்குர லோரி ழுதுகுகுரலே. (சஎ)

முதுவிரூந் தாவனத் தானினா மேய்ந்தவர் முன்விதூரன்
புதுவிரூந் தானவர் மாலலங் காடர் பொலங்கழலாம்
மதுவிரூந் தாமனைக் காளா யிரார்க்கு மதிநுட்பநால்
எதுவிரூந் தாலு மதனால் விடாவிங் கிருவினையே. (சஅ)

வினையாட்டி யேன்கொண்ட வெங்காம நோய்வெறி யாட்டினுமிச
வினையாட்டி னுந்தனி யாதன்னை மீர்செய்ய பூங்கமல்
மீனையாட்டி னுந்தன் மாலிருஞ் சோலை மலைசிலமபாற்
மீனையாட்டி னுந்தன்னை னெனெந்த னோடி மெனக்கில்லையே. ()

எனக்கா வியங்கு முடலிங்கு மாகி யிருப்பதைச்சர்
தனக்கா வியங்குந் தமரவண் ணர்சொல்லுந் தத்துவநூல்.
கனக்கா வியங்கவி வல்லோர் புகழலங் காரனுக்கு
வனக்கா வியங்கண்ணி மாமல ராண்மண வாளனுக்கே.

(௧௮)

மணவாள ராவி நிகர்நிரு மானுக்கு மாலழகர்
பணவாள ராவிந்கண் பள்ளிகொள் வார்திருப் பாதமெண்ணக்
குணவாள ராவிரின் நேயுயிர் காளும்மைக் கூற்றுவனார்
நிணவாள ராவி யறுக்குமப் போது நினைப்பரிதே.

(௧௯)

நினைப்பரி யாயெளி யாயும்பர் யார்க்குநின் னன்பருக்கும்
வினைப்பரி யானவன் வாய்பினர் தாய்வியன் சோலைமலை
தனைப்பரி யாநின்ற தாளழ காழுந் சனனத்தன்னும்
உனைப்பரி யாமலக் கூறப்பரித் தேனில் வுடலத்தையே.

(௨௦)

உடலம் புயங்கத் துரிபோல் விடுமன் றுவணப்புள்ளின்
அடலம் புயமிசை நீவர வேண்டுமை யானனற்கும்
மடலம் புயற்கும் வரந்தருந் சோலை மலைக்கரசே
கடலம் புயர்வனா யாலடைத் தாயென்னைக் காப்பதற்கே.

(௨௧)

கடப்ப வனந்த மலரோனை யுங்கறைக் கண்டனையம்
பூப்ப வனந்தரம் போக்கவைப் பாண்புனல் பார்விசம்பு
தீப்ப வனந்தருந் தெய்வ சிகாமணிச் சேவடியை
நாப்ப வனந்தப் புகழ்வார்க் கொப்பில்லை நவகண்டதே.

(௨௨)

கீண்டா கனன்கண்ண னல்லாற் கதியின்மை கண்டடைந்த
தூண்டா கனம்பவொட் டாதுங்க ஞாழ்வனை யுண்மையநிர்
தண்டா கனவண்ண னேயரு ளாயென் றழகனுக்கே
தொண்டா கனன்னெஞ்சி னாலுரைப் பீர்பிறர் தொண்டர்களே.

(௨௩)

தொண்டிப டார்திரு மாலிருஞ் சோலையிற் சோதிக்கன்பு
கொண்டிப டாமல ரிட்டிடைஞ் சார்மடக் கோதையனைக்
கண்டிப டாமுலை தோயனு ராகங் கருதியிரா
உண்டிப டாநிற்கும் போதுரை வாறெங்ங னுவதுவே.

(௨௪)

உய்வந் தொழும்புசெய் தென்றிருப் போனமய்ய யாமலைவர்
பெய்வந் தொழுவனைக் கேயென்ப ராற்பெருந் தேன்சிகரம்
தைவந் தொழுகு மலையலங் கார சதுமுகத்துத்
தெய்வந் தொழுத்தெய்வ பேயென்கொ லோவன் றிருவுளமே.

(௨௫)

திருவினை யாகிதின் டோட்செங்கண் மால்பல தேவருடன்
மருவினை யான்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலையெனவோர்
உருவினை யாமற் பிறப்புார் பலர்புகழோதிசுகிலர்
சருவினை யாகிந்ந விர்த்தாவர் முத்தியிற் காமமந்தே.

(௨௬)

காமத் தனைப்பொய் யழுக்காறு கோபங் களவுகொலை
யாமத் தனையு முடையேனை யாளுங்கொ லான்பொருப்பாம்
தாமத் தனைவரும் போற்றின் றுன்பண்டு தாமனாயோன்
பூமத் தனைச்செய்த நோய்துடைத் தானடிப் போதுகனே. (௧௬)

பேதகத் தானும்வெண் போதகத் தானும் புரந்தகனும்
தீதகத் தானது தீர்தருங் காலத் திருவகாசேர்
பீதகத் தாயழ காவரு னாமென்பர் பின்னையென்ன
பாதகத் தான்மறந் தோதனி நாயகம் பாலிட்டே. (௧௭)

பாவிக் கமல விரிஞ்சந் கிறையவர் பத்தீர்தங்கள்
ஆவிக் கமலத்து வீற்றிருப் பாரளிப் பாடல்கொண்ட
வாவிக் கமல மணநாறுஞ் சோலை மலையைக்கண்ணால்
சேவிக் கமல மறுமன மேயெழு செல்லுதந்தே. (௧௮)

செல்லுக் குவளை குழனாட்ட மென்று தெரிவையர்ப்பால்
பல்லுக் குவளை முதுகார் தனையும்புன் பாட்டினாற்பீர்
அல்லுக் குவளை யுழம்பாண்டி நாட்டை யடைந்துநங்கள்
சொல்லுக் குவளையுண் டார்க்கலங் காரர்க்குச் சூட்டமினே. (௧௯)

சூட்டோ திமஞ்சென்று சொல்லந்தென் காதலைத் தும்பியிசைப்
பாட்டோதி மங்கைய ருப்பனி யார்பண்டு கன்மழைக்காக்
கோட்டோ திமமெடுத் தாந்சோலை மாமலைக் கோவலனார்
மாட்டோதி மஞ்சினங் காளுரைப் பீர்மறு வாசகமே. (௨௦)

வாசம் பரந்த துழாயுமென் பாடலு மாலையொளி
வீசம் பரம்பசும் பொன்னுமென் வேட்கையும் வீற்றிருக்கும்
தேசம் பரம பதமுமென் சிந்தையுந் தீவளியா
காசம் பரவைமண் கண்ணென் ட மாலலங் காரனுக்கே. (௨௧)

அலங்காரன் சுந்தரத் தோனா னழக னணிமுடியில்
இலங்கார னேறு திருவுடை யானெட் டெழுத்துங்கற்றார்
கலங்கா றனங்கள் கணையாலெச் செல்வமுங் காதலியார்
மலங்கா ரருந்துயர் மேவினு மாகுவர் மோண்டே. (௨௨)

வாநவ தாரணி சுந்தரத் தோளன்முன் மலையியைத்
தானவ தாரணி தாவென்ற மாயன் றராதலத்து
மீனவ தாந முதவா னவைவினை யின்றியிச்சை
பானவ தாரறி வாரவ ரேழுத்த ராமவரே. (௨௩)

ஆழவ னைப்பணித் தாள்வா ரழக ரயனுமையாள்
வாமவ னைப்பணி யான்பணி பாதத்தை வாழ்த்துங்கொங்கை
மாமவ னைப்பணி பூணுச்சந் தேந்திழை யாளுரைத்தால்
வேழவ னைப்பணி யாதே யெனுமெங்கண் மெல்லியலே. (௨௪)

மெல்லிய லைப்பரி யங்களை யாரும் வெறுத்துநகை
சொல்லிய லைப்பரி யங்கவொட்டார்கடர் மாமலையைப்
புல்லிய லைப்பரி யங்கத்தி லேறும் புயல்பதினமர்
நல்லிய லைப்பரி யங்கழற் றும ஈயந்தபின்னே. (சுஅ)

பின்னிற் பும்பிறப் புந்நண் மூப்பும் பிணியுடனே
முன்னிறப் பும்பிறத் தானிருந் தானவர் மூகிலங்கை
பின்னிற் புங்கக் கணைதொட்ட சோலை மலையழகன்
நோன்னிறப் புண்டரி கத்திருத் தாளன்றிப் போற்றிலமே. (சுஆ)

போற்றியி ராமவென் ஞர்சோலை மாமலை போதவிடார்
மாற்றியி ராவைப் பகலாக்கி லார்வண் டொய்குழன்மேல்
ஏற்றியி ராசத மரக்கூவ யாரென் னிடணை மெல்லாம்
மாற்றியி ராரன்னை யாரென்னை வாய்வம் பனக்கின்றதே. (சுஆ)

அளப்பது மங்கையி னீரேற் பதூர்க் தளிப்பதும்பின்
பிளப்பது மங்கையில் வெண்கோட்டிற் கொள்வதும் பேருணவாக்
கிளப்பது மங்கை யெனத்தோள் புணர்வதுங் கேட்கிலவையம்
வளப்பது மங்கையஞ் சேர்சோலை மாமலை மாதுவரே. (சுஆ)

மாதவ ராலுப்ப ராலறி யார்மகி னைப்பிறத்
யாதவ ராலிலே மேற்றுயின் றாரிருந் தாழ்குனையிற்
போதவ ராலுதண் மால்ருஞ் சோலைபிற் போப்பிறவித்
தீதவ ராலன்றி யெத்தேவ ராலுந் தெரலரிதே. (சுஆ)

அரியவ ரந்தந் தயன்முத லோர்க்கருள் செய்வனாப்
பெரியவ ரந்தமில் வாழ்வின் ராக்கித்தம் பேரருளால்
கரியவ ரந்தணர் கைதொழு மாலலங் காரர்வையத்
துரியவ ரந்தரங் கத்துயர் தீர்க்கவு லாவுவரே. (சுஆ)

உலகுதிக் கும்படி சிந்தித்துத் தந்திவ் வுலகிலுறும்
நலகுதிக் கும்படி நின்றபி ரானிட நானிலரும்
இலகுதிக் கும்பிசும் புந்தொழ வேங்கி யிருவ்வுருடை
பலகுதிக் குந்தொழந் தேன்வாயுஞ் சோலைப் பருப்பதமே. (சுஆ)

பருப்பதந் தாமன்னிற் பது பாற்கடல் பள்ளிகொள்வ
திருப்பதந் தாமம்பண் டிப்போ தெலாமிள ஞாயிறின்ன
உருப்பதந் தாமதர்க் கியாம லன்பர்க் குதவழகர்
திருப்பதந் தாமரை போல்வா ருகப்பதென் சிந்தனையே. (சுஆ)

பிந்திக் கலாரங் கொழிக்குந் திருச்சிலம் பாற்றழகும்
பந்திக் கலாப மபிலாடுஞ் சாரலும் பங்கயனே
பந்திக் கலாமதி யாற்கரி யாருறை யான்பொருப்பும்
வந்திக் கலாமெனிற் சந்திக்க லாழையர் வைகுந்தமே. (சுஆ)

வைநா னாயுமுன் மலேந்தா னாயுமலர்த் தாளிவ்வைத்தாய்
மொய்தானா யத்தனைத் தீங்கிழைத் தேனையு மூதுலகிற்,
பெய்தானா வானிற் புரப்பா னிடப் பெருங்கிரியாய்
கொய்தானா வேய்த் திருவழக் கீழ்த்தொண்டு கொண்டருளே. (எ௭)

கொண்ட மருந்துங் கடைவாய் வழியுக் கோழைவந்து
கண்ட மருந்து ராம்போதுன் பாதங் கருதறியேன்
வண்ட மருந்துள வோனெதென் சோலை மலேக்கரசே
அண்ட மருந்துப் பிரானேயின் தேயுன் னடைக்கலமே. (எ௮)

அடைக்கலந் தானே யிரந்தாள் புகல வவன்பொருட்டால்
படைக்கலந் தானேத் தருமன் கெடாமல்வெம் பாரதப்போ
ரிடைக்கலந் தானே யவங்கா ரனைச்சர ணென்றடைந்தேன்
முடைக்கலந் தானையு மப்போ தயர்ப்பினு டு தீதியுண்டே. (எ௯)

உண்டிறக் கும்புவ னங்களை மீள வுமிழ்ந்திலே
பண்டிறக் கும்பது மத்தோன் புரந்தரன் பைந்தழல்போல்
கண்டிறக் குஞ்சங் கரன்முத லோர்களைக் கண்டவரார்
திண்டிறக் குஞ்சரஞ் சேர்சோலை மாமலைச் சீதரணே. (அ௦)

சீரரி தரழ்பொழின் மாலிருஞ் சோலையிற் செல்வஞ்செங்கட்
போரரி தான்புனை தாரரி தாகிற்றண் பூந்துளவின்
தாரரி தாவந் தழையரி தாகிற் றழைகொடுத்த
நாரரி தாகிற் பிழைப்பரி தாமெங்க ணன்னுதற்கே. (அ௧)

நன்னுத லைப்பணி பூண்மார்பில் வைத்துவிண் ணட்டிருப்பார்
மின்னுத லைப்பணி மேற்றயில் வார்விடை வெற்பினிந்பார்
மன்னுத லைப்பணி யன்பனா வைக்கு மலரடிக்கீழ்த்
துன்னுத லைப்பணி செய்வதெஞ் ஞான்மென் றுயர்தொலைந்தே. (அ௨)

தொலைந்தானே யோதந் தொலையானே யன்னெசொல் லான்மகுடம்
கலைந்தானே ஞானக் கலையானே யாய்ச்சி கலைத்தொட்டிலோ
டலைந்தானைப் பாலி னலையானே வாணன்னை யற்றுவிழ
மலைந்தானைச் சோலை மலையானே வாழ்த்தென் டடருஞ்சமே. (அ௩)

நெஞ்சிலம் பாற்ற முடியாது லே ளெய்து நீளபடம்
தஞ்சிலம் பாற்றுளி யுந்நஞ்ச மாட்டெச்சரி கன்மழையை
அஞ்சிலம் பாற்றெத் தாரலங் கார படிவிளக்கும்
செஞ்சிலம் பாற்றரு கேகிடத் திருயிர் தேற்றுதற்கே. (அ௪)

தேற்றுவித் தாற்புன தேற்றுநர் போற்றிரு வெட்டெழுத்தால்
ம ற்றுவித் தானென் மயக்கமெல் லாமண்ணும் விண்ணமுய்யப்
போற்றுவித் தாரப் புயலலங் காரன்பொன் மேருவைப்போல்
தோற்றுவித் தாரணி யஞ்சந் தரத்திருத் தோளண்ணலே. (அ௫)

அண்ணலை வான்மதி, தோய்சேலை மாமலை நம்புனையே
தண்ணலை வான்மலைத் தெய்வ நாதனைத் தாழ்த்துவான்
எண்ணலை வான்பகை யரமைக ரோடிசைத் தின்னமுடற்
புண்ணலை வாணெண்ணி னாய்மன கேட்புன் புவனமகனதே.
புலமையி லேநிமிர் தற்பணாப் போற்றிப் பெந்தாமரோக்
குலமையி லேபுறமி லேகொடி யேயென்றுங் கூர்விழியாழ்
புலமையி லேயென்றும் பாடாமற் பாடுநின் பாவலர்சான்
புலமையி லேழுந்த மார்சேலை மாமலை நம்புனையே.

நம்பிநின் தேனுண் சரகுந வித்தத்தை நன்னெஞ்சென்றும்
செய்யின் தேப்பாறித் தேனுணக் காளென்று தெய்வக்குழாய்
பம்பிநின் தேசெநிக்கும்பதங் காணப் பததுகின்றேன்
கேள்பிநின் தேன்கெரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொற்றவனே.

கொற்ற விராண் பன் பொன்முடி வீழக் கொடுங்கண்டிருசல்
உற்ற பிள்ளவனன் மாளவெழ் தேரெனென் பரதனுக்குச்
சொற்ற விராவனன் காலிருந் சோலை தொழுதுடனே
முற்ற விராவன னத்தமிழ் மலை மொழிந்தனனே.

மொழிந்தத்தை கெஞ்சு மலைபலங் காரன்முன் னுற்றவனா
அழிந்தத்தை மைந்தம் கரசளிந் தோனடி நாட்டொடங்க்தென்
னுழிந்தத்தைச் செய்தன்றிப் போகா வினையு யொருநொடியிற்
கழித் தத்தை யென்சொல்லு கேன்றனக் காட்டிட்ட காலத்திலே.

கால மலைக்கும் புவனக் கைக்கரந் தாயுதிரன்
கால மலைக்குமைத் தாயழ காகம லத்தப்பஞ்சார்
சால மலைக்கும் புவிக்குமன் பாவுநி் காயம்விடுங்
கால மலைக்குமன் நறைக் காய்ப்தெண்ணக் காதற்கு.

ஆயுதம் காலமலைபு புவனங் தாயுதிரன் தாயினுமார்
இருசக் கொடிய நமன்வருங் காலத் திகழினுமார்
சருவக் கொடியழ காவலங் காவன் கஞ்சனெஞ்சத்
துருவக் கொடிய வுடைத்தா யெனதுயி ருன்னுயிரே.

உயிர்க்கும் படிக்குமுன் னுயிர்க்கெனென் னெழுத்தன்னையர்
செய்க்கும் படிக்குநின் தேனென்செய் கேன்செழுந் தேனாகனும்
அயிர்க்கும் படிக்குந னாமர காவலங் காவெய்க்கும்
தயிர்க்கும் படிக்குசெய் வாய்வந் தாயுதனனேத் தான்பணிந்தே.

புலமையி லேவாடின் ருடின் துற்றுகர் பாற்சென்றன
பலமையி லேபுவனமுந் தாயின பாட்பதின்மர்
பலமையி லேயெங்கு முவந்தன பங்கயப் பாவையுடன்
பலமையி லேவாய் வலங்குரன் பொற்றிருப் பரதங்கனே.

பி.இ.தக ரத்தனை பீடுருங் ச ரகனும் பன்னகத்தால்
வதக ரத்தனை யற்கு ளாளியை பெய்மிட்டுழுத்துள்
நுதக ரத்தனைச் சுந்தரத் தொண்டை பரணைநக
நீதக ரத்தனைச் செந்தரர்க்குத் தேவரு டெய்நடு.

(10)

அல்லலங் காறாயுந் தெரலிந் து மைம்பல வாயா னெனத் தீம்
மல்லலங் காறாய்ந்த கோலா னெழி யம்பற் றுறுதகண்டம்
மல்லலங் காறாநை யாழ்மரு த் துநைந் துருமுஞ்ச
தெ ற்லலங் காறாநை தெருந் துநை யாழ்மரு துநைநை

(45)

[illegible]

(56)

[illegible]

١٥٠

ஆளுநரே மாற்றம் வரவில்லை என்று கூறுவதில் தான் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள
விளக்கம் யார் நினைப்பதைச் சொல்லுவதில்லை என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.
ஆளுநரே மாற்றம் வரவில்லை என்ற சமயம் மாற்றம் வரவில்லை
என்பதில்லை மாறுபட்ட பகுதி கிராம பஞ்சாயத்து 7-வது

(25)

இருபா ஸம் சொந்தான முஸ்வ சூடனிதூட்டல்
இருபா ஸம் சொந்தான முஸ்வ சூடனிதூட்டல்
இருபா ஸம் சொந்தான முஸ்வ சூடனிதூட்டல்

சுவிதிரைக் காரை குஞ்சு எட்டி மச்சு கவலிப்பின் சதுரதேவியைக்
கவலிநாப் பெருநாக நடனாப் (நாச்சு) மீது கருநாடகப் பிள்ளை
நால்க்காடி சொந்திரைநாடி மந்திரிதா மந்திரிதா மந்திரிதா
மந்திரிதா மந்திரிதா மந்திரிதா மந்திரிதா மந்திரிதா

(۵۵)

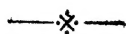
சென்னை நகராட்சித் துறைமுகப் பகுதி

உறுதி தந்தது அப்போதின.

அஷ்டபிரபந்தங்கள் ஸம்பந்தம்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பு.பி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	உச	தொடைத் தா	துடைத்தா
௩	உச	காழிபுயம்	காழிபுய
௬	உ௩	கண்டணிவா	கண்டணிவா
௧௫	௧௧	கிலைமடந்தை	கிலைமடந்தை
உய	௧௮	யறிந்ததல்லாற்	யறிந்ததல்லாற்
உ௩	உ௧	முனிந்து	முனிந்த
உ௬	௨௪	கண்ணினர்கொள்	கண்ணினர்கொள்
உ௧	உ௧	யறிதுயி	லறிதுயி
௩௧	௩௩	திருமுகத	திருமுகத
௩௨	௩	மதுகரப்	மதுகரம்
௩௮	உய	பண்	பாண்
௫௧	௩௮	டுகின்றன்	படுகின்றன்
௭௩	ய	காதலிற்றுச	காதலித்துச

புத்தக விளம்பரம்.

இதனடிபிற்கண்ட புத்தகங்களுக்கும், இன்னும் பலவித தமிழ், தெலுங்கிரந்தம், தமிழ் அச்செற்பெரிப்பிதத் துலுக்கு முதலானவைகளும் வேள் தீழ்கண்ட என்னிடத்தில் வி. பி. போஸ்ட் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்.

	ரூ. அ.	ரூ.
நாலாயிரம் (தென்கலை)	2 0	108-திருப்பதி புரபாவம்
ஷை (வடகலை)	2 10	விஷ்ணுநாமாவளி
ரித்தியானுசந்தானம் (தென்)	1 8	தருவசசரித்திரக்கீர்
ஷை (வட)	6	அம்பரீஷர் சரித்திரக்கீர்த
கருப்புராணம் (கிளேஸ்)	8	உருக்குமாக்கத சரித்திரக்கீர்
ஷை (ரப்)	5 4	கிறுத்தொண்டர் பிலகதி கீர்த்
திருவாராதனக்கிரமம்	0 4	சீதா கலியாணச சரித்திரக்கீர்
கஉ-ஆழ்வாராதிகள் வைபவம்	0 4	சுபத்திரைக்கலியாணசசரி-கீர்த்

பு. நாராயணசாமிப்பிள்ளை.

நந்தமிழ்நிலாச அச்செயந்திரநிலை,
16, சுவாமிப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரகை, சென்னை

